

Délibáb

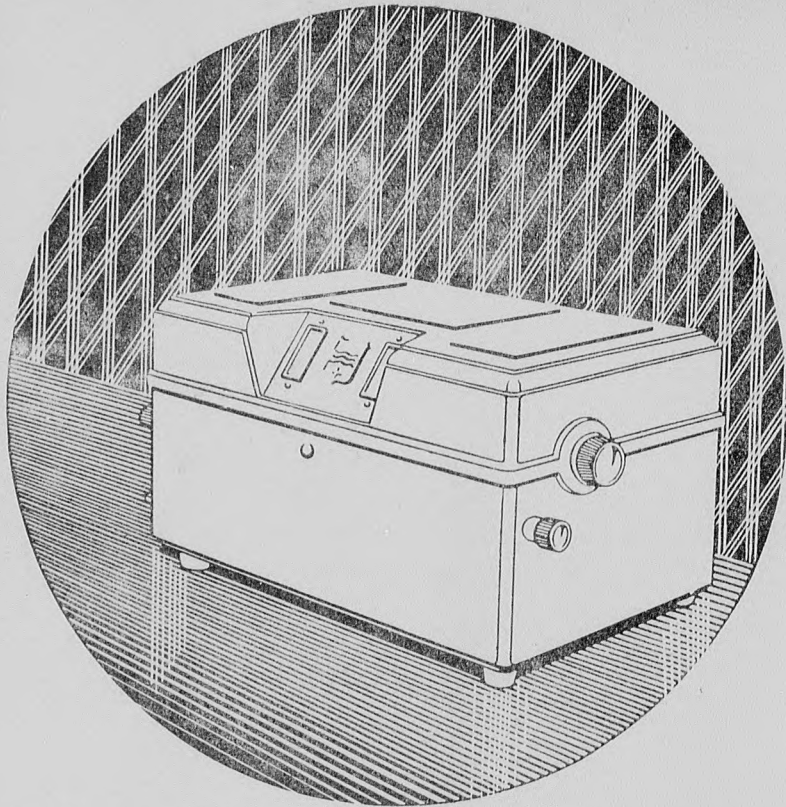
30
FILLÉR

ZILAHY · IRÉN

ÉVFOLYAM 50. SZÁM
BUDAPEST, 1930. DECEMBER 13.
JELENIK MINDEN SZOMBATON

Labot
FELV.

Én is Philips rádiót veszek!..

Az új Philips Mestermű 2531. sz.

Valóban Európát hozza!

Legmodernebb technika.

Tökéletes hangszer.

Részletre is beszerezhető.

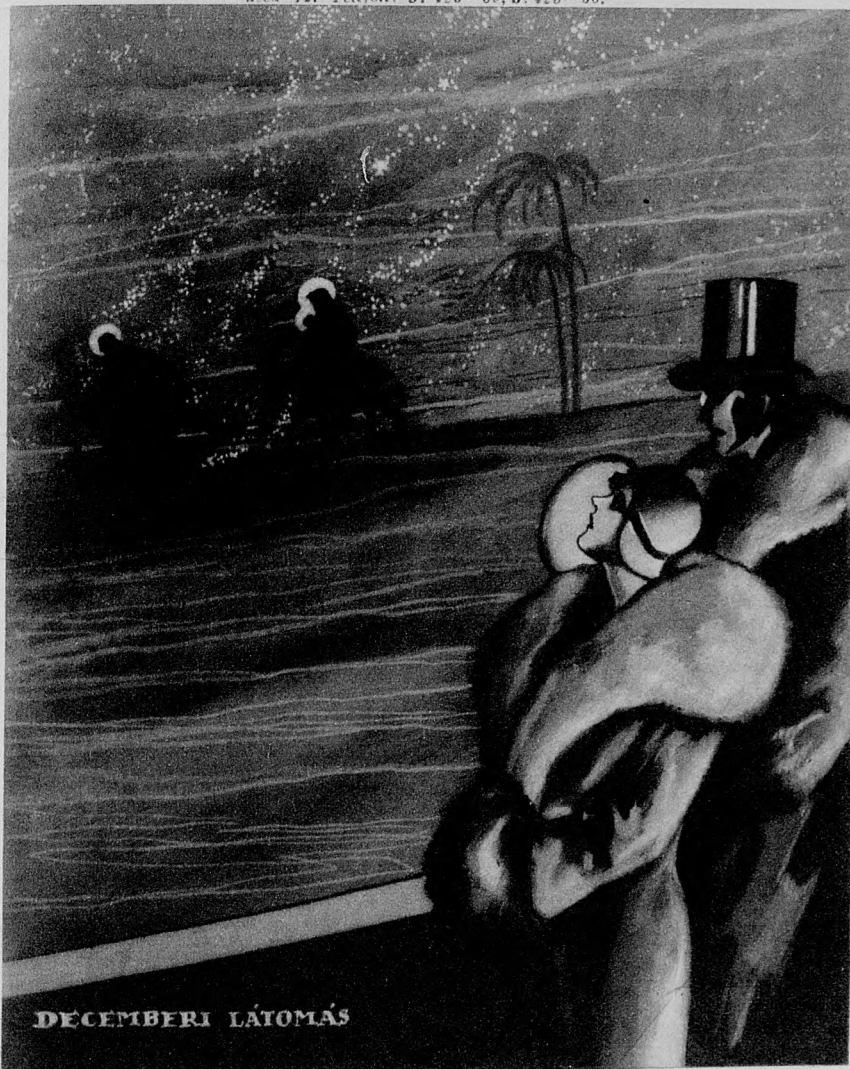
Kérjen okvetlen leírást.

Délibáb

30
fillér

Megjelenik minden szombaton

Előfizetési ár: negyedévre 3 P 50 fill., félévre 7.— pengő. Egyes szám ára — pályaudvarokon is — 30 fillér. Ausztriában 60 Groschen, Csehszlovákiában 3.— korona, Jugoszláviában 6 dinár, Romániában 20 lej. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII, Dohány utca 12. Telefon: J. 423—39, J. 423—50.

DECEMBERI LÁTOMÁS

(Byssz Róbert rajza)

LISZT FERENC

utolsó szerelme

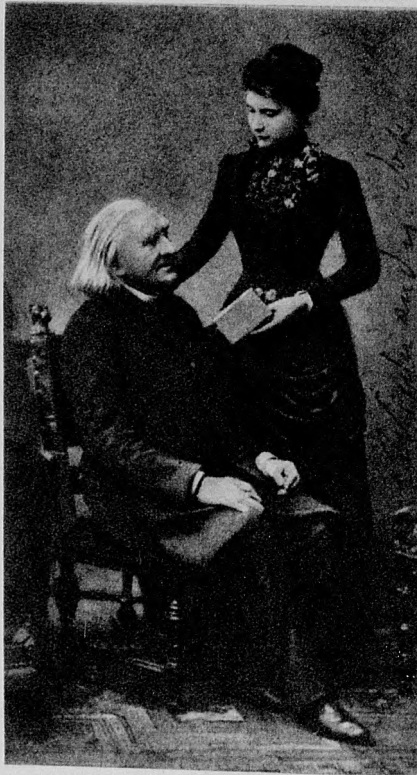
Az Operaház múzeumában egy érdekes fényképet őriz a kegyelet. A fénykép Liszt Ferencet egy magas, karsú fiatal hölgyvel ábrázolja. A hölgy Schmalhausen Lina, az ősz Mester utolsó nagy szerelme.

Liszt Ferenc és Schmalhausen Lina viszonyáról Thomán István zeneművészeti főiskolai tanár, a Mester egyik tanítványa és Thomán Istvánné, Schmalhausen Lina régi ismerőse mesélt el néhány érdekes részletet.

— Ezekilencszáztizenötben leányommal hosszabb ideig Berlinben tartózkodtam. — Kezdi Thomán Istvánné.

— Egy alkalommal hírdetést tettem közzé a lapokban, hogy egy ismerősömnek nevelőnőt szerezzek.

Este kopogtak az ajtón és egy magas, karsú, már idősebb, de nagyon csinos hölgy lépett be a szobába. Elmondta, hogy a hírdetésre jött, hogy ő Schmalhausen Lina,

Liszt Ferenc Schmalhausen Linával

Liszt Ferenc volt tanítványa és mikor megtudta, hogy én Thomán professzor felesége vagyok, azt is elmesélte, hogy az urammal együtt tanult a Mesternél.

Ismeretségünkéből barátság fejlődött ki. Így tudtam meg aztán közelebbi részleteket a Mesterhez fűződő barátságából, amelyről már az uramtól is hallottam.

Tény, hogy Schmalhausen Linának köszönhetően Liszt minden mosolygást, minden jókedvet, amely megszínesítette élete utolsó három-négy évét.

De a Mester kitüntetően is bánt vele. Az utolsó években minden telet Rómában töltött, ahová néhány tanítványát is elvitte, köztük a férjemet is. Ilyenkor Lina volt az egyetlen nő a társaságban.

Thomán István veszi át a szót.

— Bizony, egy kicsit féltékenyek is voltunk Linára, aki nem volt valami nagy tehetség és a Mester mégis maga mellé vette. Node ez gyerekes dolog volt, hiszen a Nap mindenkinek juttat a fényéből és melegéből.

Én nyolcvanháromban ismertem meg Linát. Akkor ő már közel fél éve a Mester tanítványa volt. Nyolcvanötben Pesten is voltak Strad és Gronorits társaságában.

Liszt Ferenc halála után szomorú napok következtek a szép Linára. Tizenötben, mikor ez a hírdetési eset történt, nála voltunk. Akkor még nyönyörű lakása volt, tele Liszt reliquiákkal, de elárulta, hogy már abból él. Apránként adogatja el a számára olyan drága emlékeket.

Pedig látott ő jobb napokat is. Liszt Ferenc annakidején bejuttatta a német császári udvarhoz zenetanárnőnek. Dehát minden elmulik. Carpe diem...

Liszt halála után néhány évvel barát-nője lett a világhírű Bergmann orvostanárnak. Később többször is emlegette.

— A világ két leghíresebb embere szeretett és most mégis nyomorgok.

Mikor Liszt Weimarban lakott, nagyon körülményes volt az együttlétük, ugyanis Wittkenstein hercegnő, Liszt régi barát-nője, állandóan figyeltette a weimári híres villát.

Schmalhausen Lina nagyon szerette a Mestert. Mikor meghallotta, hogy Liszt Beureutban halálos betegen fekszik, azonnal odautazott, de már nem engedték be hozzá. Ekkor azt tette, hogy a Mester halála után éjjel bemászott az ablakon és levágott egy nagy fűrt a halott zeneköltő hajából.

Az eset persze nagy port vert fel, különösen mi, tanítványok haragudtunk nagyon a szép Linára, akinek nemcsak életében volt nálunk több joga Mesterünkhöz, hanem íme halálában is.

... Eljárt az idő felettünk és ott tartunk, mikor az ember már megtanult mindent megbocsátani...

Nagy Károly.

Dorothy Grean amerikai színésznő (Fotó M-G-G)

abad

C

meg-
elesege
mmal

tt ki.
eteket
elyről

k kö-
inden
utolsó

vele.
nában
is el-
Lina

s vol-
nagy
vette.
Nap
géből.
meg
lester
en is
an.
napok
then,
vol-
, tele
már
mára

Liszt
émet
behát

arát-
anár-

zere-

gyon
yanis
nője,
állat.
e a
Liszt
nnal
ozzá.
után
egy
l.
önő-
on a
volt
íme

tar-
nult

ly.

Az AJTÓ

A darabot költő írta.
Gyanus dolog.

Különösen, ha a színlap vígjátékot ígér.
A kritikus azzal a gyanuval ül be a nézőtérre, hogy a költő a közönséget szórakoztatni akarván, bizonyára kénytelen volt engedményeket tenni önmagának. Az átlagközönség viszont nem ül be a nézőtérre, mert gyanakszik, hogy talán be akarják csapni, szórakozást ígérnek, de képesek lesznek őt helyett unalmas költészettel traktálni.

Mind a két aggodalom alaptalan. Nadányi Zoltán költő marad a színpadon is, viszont senkit sem akadályoz meg abban, hogy egy-egy mulatságos figurán vagy ötleten kedvére nevetessen.

A darab címe: „Az ajtó.” Mi van a tündetően szürke, szinte forradalmian egyszerű cím mögött?

Marietta, aki árvaléány, nagynénjénél, Emmynél él. Emmy férje: Pusztay Csösz, a mulatós és eladósodott földbirtokos. Mariettának kérője van: Dobronay Rudolf, nem egészen fiatal ember, ezzel szemben 1600 hold föld ura. Marietta ki akarja kosarazni Dobronayt, mert a tehetséges, de bizonytalan egzisztenciájú fiatal költőt:

Lendvay Tamást szereti. Napok óta várja, hogy Tamás beváltja ígretét és ellátogat hozzájuk. Mikor azonban Tamás sürgönyben bejelenti, hogy nem jön, mert úton van Velence felé, elkeseredésében igent mond Dobronaynak. Tamás azonban rap-szódikus lélek: kevéssel a sürgöny után személyesen megérkezik. A velencei utat félbeszakította, mert a vonaton írt egy verset — „Éjféli zsoldár” a címe — és ebből a versből megtudta, hogy szerelmes Mariettába. Megdöbbenve hallja a költő, hogy Marietta menyasszony, másnap lesz az eljegyzése.

Az utolsó éjszakát akarja felhasználni Tamás arra, hogy visszaszerezze magának a leányt. Ravaszul kieszközli Emmy néni-nél, hogy a Mariettával szomszédos vendégszobában vessenek neki ágyat. Éjszaka lesz; a férfit és a leányt csak egy ajtó választja el egymástól. A költő szerelmes szavakkal ostromolja a leányt, hogy nyissa ki az ajtót. A leány maga is vágyakozva, remegve áll az ajtó másik oldalán, de ellenáll. Ekkor a különös, forró, fájdalmas éjszakai hangulatban a költő elmondja az „Éjféli zsoldár”-t. A verse végre megnyílik az ajtó.

Gözon Gyula és Gárday Lajos
Magyar Színház — Az ajtó (Aldor felv.)

Gózon Gyula és Molnár Aranka
Magyar Színház — Az ajtó (Áldor felv.)

Reggel Marietta közli Dobronayval, hogy nem lehet a felesége. Dobronay nemesen és megértően félreáll. Marietta megszökik a költővel a bizonytalan, de szerelmes, boldog életbe.

Igy elmondva elég vékony történet. A színpadon is az. Valljuk be: minden egyből csak körítés a II. felvonás 2. képéhez, amikor a költő és a leány az ajtó két oldalán küzdenek egymással és egymásért. De ebben a dialógból aztán olyan szépségek és értékek vannak, a legrégibb, legekoptottabb témának: a szerelemnek oly új szavait, költői ötleteit adja, amelyet az utóbbi 1—2 évtizedben Géraldyn kívül senkivel sem hallottunk. A vers pedig, amiben a jelenet csúcsosodik, lüktető, lobogó lázában, megelevenítő erejű képeivel, csodálatos remekmű.

Nadányi Zoltán egyik versében a szép nőkről írja ezt:

„Szébbek vagytok, hatalmasabbak
Az ablakban, mint az ajtóban.”

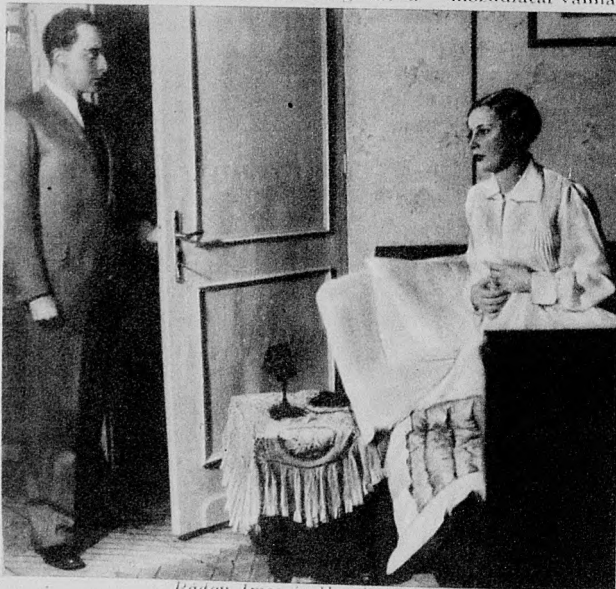
Szó sincs róla: Nadányi Zoltán is szébb, hatalmasabb a költői elefantsonttorony ablakában, mint — „Az ajtó”-ban. De igazságtalanság lenne azt kívánni tőle, hogy első színpadi művében egyenrangú legyen azzal a költővel, akivé másfél évtized alatt fejlődött.

Ráday Imre, aki sok tehetséggel, kedvesen, frissességgel játssza a költőt, sajnos, éppen ezen a ponton bizonyult gyengének a feladathoz. Nem tehet róla, de az ő kedves, könnyed egyéniségének nem hisszük el azt a mélyről jövő érzést, főleg azt a

Gellért Lajos
Magyar Színház — Az ajtó (Áldor felv.)

boldog, szerelmes fájdalmat, ami ennek a versnek az alaphangulata. Honthy Hanna nagyon rokonszenves gesztussal mond le primadonnai igényéről és simul a költő elképzeléséhez ebben a finom és éppen ezért kissé passzív leányfigurában. Az ajtó-jelenetben a szerelmes leány vergődésére, vágyakozására meghatóan szép hangjai és mozdulatai vannak. Gellért Lajos, mikor —

Ráday Imre és Honthy Hanna
Magyar Színház — Az ajtó (Áldor felv.)

mint Dobronay — a harmadik felvonásban búcsúzik a leánytól, magasan fölébe nő az egész előadásnak. Érett és resignált férfibánatából a legtisztábban érezzük Nadányi Zoltánnak, a költőnek a hangját. Gózon Gyula (Pusztay Csösz) őszinte jókedvével, kedves magyar dühajságával szeretnivalóan mulatságos. Ebben a szerepkörben — a nemzetiszínházakat is beleértve — a legelső ma az országban. Molnár Aranka művészi intelligenciájú és szép beszéde, Z. Molnár reggel is részeg Dimi bácsija, Gárday szófukar jegyzője komoly értékei az előadásnak. Tamássy Livia — pár szavából ítélve — biztató ígért.

A rendezésért Bárdos Artúrt, a díszletekért Vogel Ericet illeti dícséret.

Halász Imre.

Honthy Hanna és Ráday Imre
Magyar Színház — Az ajtó (Áldor felv.)

felv.)

nek a
Hanna
nd le
költő
éppen
ajtó-
ésére,
jai és
tor —
— a
ásban
l, ma-
egész
t és
tából
ezzük
k, a
ngját.
sztay
óked-
agyar
retni-
Eb-
en —
iakat
gelső
Mol-
zi in-
o be-
eggel
esija,
jegy-
ei az
ássy
ából
éret.

ardos
ekért
dí-

re.

KÜLFÖLDI PLETYKA — MAGYAROKRÓL

1.

Lábass Juci — Rothschild-színházában

Néhány nappal ezelőtt titokban Budapestre jött Ábrahám Pál, hogy Lábass Jucival tárgyaljon. Ezekről a tárgyalásokról Ábrahám a következőket mesélte berlini barátainak.

— A Viktória című operett előadási jogát Párizsra a Theatre Pigalle, Maurice Rothschild színháza vette meg. Tárgyalásaink során felmerült az a terv, hogy az operett, amely „Viktória und Ihr Husar” címmel Németország egyik legnagyobb sikere az utóbbi években: ne franciául, hanem németül kerüljön színre a Pigalle-ban. Ez annyit jelent, hogy mi választhatjuk meg a primadonnánkat is. Max Praeger volt ebben az ügyben az interveniáló fél, aki Lábass Jucit ajánlotta, mint a legkézenfekvőbb megoldást, hiszen az első előadásoknak ő volt a főszereplője. Én elutaztam Lábasshoz, aki ígért mondott. Abban az esetben, ha a Pigalle német „Viktória” előadása megvalósul, felbecsülhetetlen szolgálatot tehet Lábass a német-francia közeledés eszméjének — magyar darabunk útján.

Ennyit mondott Ábrahám Pál, Lábass Juci bizonyára már rendel a ruhákat és készülődik...

Annyi bizonyos, hogy Rothschild még sehol sem nyilatkozott a párizsi „Viktória”-nak — németnyelvű előadásáról. Lábass egyébként Bécsbe is hívták erre a szerepre, de az „ellengőz” Rita Georgot juttatta ki győztesen a küzdelemből.

2.

Alpár Gitta és a magyar kultusz-minisztérium

Pontosan így történt:

Egy magyar tudós kiutazott Berlinbe a városközi konferenciára. Felkérték, hogy tartson előadást. Nagy

megtiszteltetés, tehát boldogan vállalta.

Ezt az udvariasságot azzal akarta meghálálni a németeknek, hogy a dallás és muzsikát szerető nemzetnek egy kis magyar éneket szeretett volna prezentálni.

Ebben az ügyben a magyar kultusz-minisztérium illetékes osztálya levelet intézett Alpár Gittához, hogy működ-jék közre néhány énekszámval a magyar tudós előadásán.

Elküldték a levelet.

Mi volt rá a válasz?

Semmi.

Ugy látszik Alpár Gitta nem kapta meg a levelet...

3.

Biller fogorvosa

A bécsi „Sisters” igazi siker. Billert „imádja” a közönség.

Főképpen egy B. nevű ismert bécsi fogorvos, a közönség sorából...

B. doktor úr, nevezzük röviden például Burgernek, virágkosarat küldött Billernek. Minden nap. Szóval rajongott. Feltűnt ez a rajongás a színház két komikusának. Burger minden este ott ült a nézőtérben és figyelt. A két komikus egy este így beszélget a darabban:

— Fáj a fogam.

— Ugy? Ajánlok valamit.

— És pedig.

— Menj és keresd fel Burger doktort!

A színháziak jót nevettek a bemonadáson, de arcukra fagyott a mosoly. Burger feljött a színpadra és olyan botrányt csinált, hogy csak úgy vacogott a díszletezők foga.

Ettől kezdve megszűntek a Burger-bemondások.

KOMOLY INTERVJÚ EGY „VOLT” NAIVÁVAL

Egy hatalmas karosszékben összekuporodva ül velem szemben egy fiatal, törekeny, sápadt arcú lány, akit inkább lehetne egy orosz diáklánynak nézni, mint jónévű pesti színésznőnek. Pedig ez a komoly, csupa ideg nő nem más, mint *Zombory Mercedes*, akit mint naivát ismer a közönség a színpadokról. *Zombory Mercedes* az életben homlokegyenest más, mint a színpadon ráerőszakolt szerepekben. Nem édeskés, nem gügyög, hanem természetes és őszinte.

— Hiába, látol áll az egyéniségtől a naiva szerepök — jelenti ki *Zombory Mercedes* határozottan. — Be kell vallanom, hogy mint naiva nem voltam képes jót produkálni. Talán majd negyvenéves koromban jó naiva leszek, amikor egyéniségemem kívül álló figurákba is szívet tudok vinni. Ehhez rutin kell, amelyet csak évek hosszú során át lehet megszerezni.

Hogy miért lettem mégis naiva? Mert mindenki azt mondta, amikor elhatároztam, hogy más, kedvemre való pálya híján a színésznőséget választom, hogy az Isten is naivának teremtett. *Góthék* tanítványa voltam, akik azonban hiába láttak el értékes

tanácsokkal és hiába tanítottak olyan nagy szeretettel, mert nem értettem meg őket. Ez természetes is, mert az autózvezetést sem lehet könyvből megtanulni. Ugyanez áll a színészetre, amelyet sohasem lehet elméletben megtanulni, csak gyakorlatban.

Tudom jól, vidéken kellett volna kezdenem, hogy rutinra szert tegyek, vagy pedig először kisebb szerepeket kellett volna vállalnom. Sajnos, nem így történt. A Vig-színház összeveszett *Gaal* Francival és a ráírt szerepeket nekem kellett eljátszanom. Atyáskodva rávergettek a vállamra, hogy „majd kineveljük magát színésznővé” és ennek az lett a következménye, hogy az előre egekig felmagasztalt új „csillagtól” többet vártak, mint amennyit nyújtani tudtam. Nem nézte senki azt, hogy kezdő, rutinnélküli színésznővel van dolga, hanem egyszerűen megállapították, hogy túlságosan nagy volt a reklám körülöttem. Ebben igazuk is volt, de erről én nem tehetek. Nagy hendikep volt ez az én számomra, amiért ártatlanul bűnhődtem. A másik bűne volt az, hogy rám akarták erőszakolni az édeskés hangot és nem hagytak meg abban a szerepkörben, amely inkább megfelelt nekem. Messze vagyok még attól, hogy ilyen szerepeket eljátszhassak. Nem lehet követelni attól, aki először lép a világot jelentő deszkákra, hogy rögtön *Varsányi Irén* legyen.

Most végre elértem a vágyamat — folytatja *Zombory Mercedes* rövid szünet után. — A legközelebbi szerepemben új oldalamról mutakozom be, amely közelebb áll az egyéniségemhez. Kimondhatatlan boldog vagyok, hogy nem kell megint naivát játszaniom *Lestyan Sándor* „Happypend” című darabjában, amelyet a közeli jövőben fog bemutatni az Új Színház. Ez lesz az első igazán jó szerepem. Egy rajongó kislányt kell játszaniom, aki beleszeret egyik operettszínházunk bonvivánjába. A régi jó békevilágban játszódik le ez a történet, amikor még a vidékiek feljártak Pestre színházat nézni és az asszonyok sírva mentek haza városaikba, mert természetesen beleszerettek a bonvivánba.

Partnerem *Vértes Lajos* lesz, aki mint énekes színész fog bemutatkozni. Egyébként én is fogok énekelni, illetve inkább elmondani egy dalt, mert bizony, az énekkel körülbelül úgy vagyok, mint a naiva szerepkörrel, amelyet, remélhetően, egy időre a sutba dobjatok.

— Mit mondjak még — fejezte be a beszélgetést *Zombory Mercedes*, — alig várom a pre-

miért, hogy végre megmutassam, mit tudok akkor, ha a színpadhoz közel áll a szerep.

Zombory Mercedes (Halmi Szilágyi Ödön. fotó)

Hevesi Sándor * * *

ÉS A VISSZATÉRŐ = SZERZŐK =

Az egész pesti színházi világ az állami színházak tervezett bélistájáról beszél. Halatlan izgalommal tárgyalják a napilapok rövid híreit. Részleteket senki sem tud.

Azt mondják a Nemzeti Színházban, hogy mióta felelőtlen emberek kirobbantották a kőszá híreket, amiket nyugodtan lehet rémhíreknek nevezni, *Hevesi Sándor senkit nem enged a közelébe.*

Fél nyolc. Most jött be aznap először a színházba. Ott öltözik át a direktori irodában. Az íróasztalán halomra gyűlt iratok. Egymás után szignálja őket, miközben ias-san elgondolkozva felel mégis első kérdésünkre.

— Méltóságod megtörte a jeget, mert egyik délutáni lapban már nyilatkozott a Nemzeti Színház bélistájáról!?

— Ez tévedés kérem. Én csupán cáfolatot küldtem be; olyan tényezőkről számolt be az illető lap, amikről szó sincs. Beláthatják az urak, hogy

az egészről nincs mit nyilatkoznom.

Az én elveim ezután sem változnak. A színgazgatónak a bemutatott színdarabokról kell nyilatkoznia.

Hevesi Sándor

— Tehát, hogy áll a jelen pillanatban a Nemzeti Színház jövője?

Hevesi Sándor rám néz, azután gyorsan mondja:

— Ugy, ahogy állt. Mit lehet erről nyilatkozni.

— Lesz új magyar szerzőnek premiérje?

— Valószínűleg lesz. Hát hat hónap alatt *egyetlen premiér se legyen?* azt csak a *Comédie Française* csinálja. Ott két premiér van egy évben. Nálunk akármilyen a helyzet,

mindig jöttek és jönnek fiatal magyar szerzők!...

— *Békessy* László drámáján kívül *Lengyel Menyhért* *Kínai lány* című darabjáról hallottuk, hogy a Nemzeti Színház adja elő. Miért épp most jön színre *Lengyel* a Nemzetiben?

— Azért, mert csak most adott darabot.

— Évek óta csak az úgynevezett „házi-szerzők” írtak a két prózai állami színháznak. Kibővül most ez a gárda?

— Egészen téves és helytelen fogalom ez a „házi-szerzőség”. Tény, hogy *Herczeg, Zilahy, Csáthó* a Nemzeti színház régi írói, de

tavaly is jött *Szép Ernő* és *Móricz Zsigmond!*

Hogy *Lengyel* miért nem írt a Nemzeti Színháznak, arról neki kell nyilatkoznia! A *Kínai lány*-t egyenesen *Csörtös*nak írta, *Csörtös* pedig nem játszhat másutt.

— Tavaly is játszott *Csáthó* darabjában a *Vígszínházban!*...

— Az egy kivételes eset volt.

— Mielőtt legutóbb *Molnár Ferenc* elutazott Budapestről, sokat beszéltek arról, hogy miért nem kerül színre a Nemzeti Színházban *Molnár-darab?*

— Egyszerűen azért nem, mert

Molnár nem ír a Nemzetinek.

Ezek mind olyan mondva csinált dolgok...

— Szóval, ha *Molnár Ferenc* ír a Nemzeti Színháznak, elő is fogják adni?

— Valószínűleg!

— Valamit a legközelebbi programról?

— Nem szeretek olyasmiről nyilatkozni, ami — bizonytalan. Lesz premiér, lesz új szerző, lesz minden — kár a publikumot nyugtalanítani. Ezt nem jól teszik az urak...

Baróti Zoltán.

Becky Heckland új amerikai beszélfilmszínésze

*
20
/=
oan a
orsan
nyi-
érje ?
alatt
ak a
emiér
hely-
yar
ngyel
bjáról
a elő.
Nem-
abot.
házi-
znak.
alom
rczeg,
i, de
lez
nzeti
ozni l
írta,
an a
el-
rről,
nzeti
...
nzeti
ról ?
zni,
z új
mot
k ...
a.

Szegedi
Miskának hívták.
Mihályságig sohase vitte.
Pedig ország-világot járt
ember volt. Ismert mindenkit.
No, őt is. Boldog, boldogtalan.

Tipikus ember volt. Szikár, kiaszott
pipaszár. Csont, bőr. Éktelen hosszú karok
és lábak. Nem lehetetlen, hogy Pákh Albert,
a „Vasárnapi Ujság” egykori jeles szer-
kesztője róla mintázta, illetve paródiázta
Kontot.

Színidirektor volt. Pedig nem volt egy
szikra rávalósága. Vezetőnek gyámoltalan,
színésznek csapnivaló rossz. Se énekelni,
se beszélni, se mozogni nem tudott. Azonban
egy kelleke mégis volt. Pénze. Ez pedig
akkor is fontos körülmény volt! Mint
körtinahúzó örökölt néhány ezer forintokat s
mivel példátlanul fősvény volt, a tőkéje
megmaradt. Az ambíció kezdett-e benne
mozogni vagy más százlábú, az bizonyosan
nem tudható, de gondolt egy merészet és
nagyot s a pénzére alapított egy trüppöt.

Akkor még a színigazgatóknak tőkére
volt szükségük, nem névre, tehetségre, ha-
nem csengő-pengő talentumokra. Úgy állt
a dolog ugyanis, hogy a társulatok afféle
proporcionális társulatok voltak. A tagok
részesezésre dolgoztak. Úgy, de ezenfelül
minden színésznek, ha volt előadás, ha nem,
az igazgató tartozott „majdliingot” adni,
vagyis 50—50 krajcárokat, melyeket aztán
a direktor a bevételből lehúzott.

Miska bácsinak hát pénzre volt, egyebe
azonban semmi. Hísz még írni sem tudott a
jámbor. Természetesen olvasni sem. Ezt a
szépséghibáját azonban a viláért sem árulta
volna el senkinek a föld kerekén. Hová lett
volna akkor a nimbusz? ... Ami azonban,
ha szorosan vesszük, amúgy se volt. Na,
mindegy. Ha mint direktor elvéte kapott

egy-egy
levelet, azt a
felesége olvasta föl
neki. Mert hallani hallott
az öreg! Megtörtént azonban,
hogy a postás a kávéházban vagy az
uccán, amikor többemagával volt, adta
át neki a levelet. Azért nem jött zavarba.
Fölbontotta s szeméit végig szalajtgatta a
sorokon. Hümmögött. Csóváltgatta a fejét:
— Na, nézd már ... Nézd! De ilyet ... ?
S odanyújtotta egyik- valamelyik szí-
nészének:

— Mit szólsz hozzá? ...

Azokban a levelekben pedig rendszerint
nem volt semmi megdöbbenő, valami
üzenet, jókívánság vagy ajánlkozás ...

Egyidőben volt egy Toldi nevű hős-
szerelmese. Fenomenális alak. Mint a jege-
nyenyár. Széles, vállas alak, gölödín szemek,
duzzadt ajkak. Ennek a szerenesétlen
flótásnak meg volt az a betegsége, hogy
örökös pénzzavarban szenvedett. Vannak
ilyen színészek! Talán még most is!

Tudnivaló, hogy ennek a nyavalyának
már akkor is az előleg volt a patikája,
de Miska bácsitól mindent ki lehetett csi-
holni, csak éppen előleget nem. Hiába a szép
szó, fenyegetés, könyörgés, könny, csábos
mosoly, furfang. Kárba vesztett nála min-
den tudomány. Az öregem nem lehetett eret
vágni.

Ez a Toldi egyszer mégis megvágta. S
ezzel nagyobb hírnévre tett szert, mint
félszázados színészkedésével.

Csont, a Kobor színes,

írta

Péczely József

Gyulán történt. Szűnnap volt. A „Koroná”-ban kvaterkáz-
tak a színészek. Toldi viceket
mondott, hogy a direktort jó kedvre
hangolja. Volt abban sós is, paprikás is,
zsíros is. Mikor a stimolás sikerült, Toldi
elsütötte a nagy ágyút:
— Aggyál nekem dirikém három pengő
előleget...!

A dirike azon minutomban megsiketült.
De még meg is vakult. Behúnyta savószínű
szemeit. Se nem hallott, se nem látott.

Toldi könyörgött. Érvekre érveket hal-
mozott. Rettenetes szükségének lefestésével
egy rinóceroszt megindított volna, de a
direktor...? — nincs az a köszikla!

Csak hosszú negyedórak multával, ami-
kor a város előkelőségei letelepedtek a
„közvélemény” asztalához, oldódott meg
Miska bácsi nyelve. Notabene, az öreg
„rémtőn” szeretett dicsekedni. Mondjuk
meg az igazat, hiszen magunk közt vagyunk,
hazudni. Nincs az a verbunkos! A valót-
lanságok felsorolása oly folyékonyan, any-
nyi melegséggel áradt ki az ajkán, hogy
azokba maga is egészen beleélt magát...

— Egyszer Szászrégenben voltam a tár-
sulatommal... Mind elsőrangú, kiváló
erők. Egressy, Szacsavay, Prielle Kornélia...
S az emlékezésre fájdalmasan legyintett a
keze fejevel:

— Soha! Soha többet...! Nem! Soha!
Szemeihez kapott, mintha onnan könnyet

törölt vol-
na le... Pedig
annak ott hamva se volt.
— Othellót játszottuk...
Ott volt az egész város... Ma-
gunkkal ragadtunk mindenkit...
Én játszottam a főszerepet...

Toldi egyideig szótlánul hallgatta a diri
ömlengéseit. De nem sokáig bírta. Nem,
mert igen el volt keseredve. Az öreg meg-
tagadta tőle azt a nyomorult három pengő
előleget. Hirtelen eldőlt benne a borjú.
Öklével ráütött az asztalra:

— Nem igaz!

Miska bácsi képedezve bámult a hős-
szerelemesére:

— Mit mondtál fiam, hogy nem igaz...?

— Nem!

— Te mered ezt mondani...?

— Én!

— Hogy... én... Szászrégenben...
nem... játszottam az Othellót...?

— Nem játszottad! Nem pedig azért —
tette hozzá nagy nyomatékkal, — mert te
nem tudsz németül!

Voltaképpen, ami igaz, igaz! Nem tudott
bíz öklеме egy kukkot se. De hát tartotta
magát. Megbökösdöste a mellét:

— Én nem tudok...? Én...?

Toldi ábrázata mosolygásra húzódtott.

— Hát ha tudsz bátyám, akkor mondd
meg, mit tesz az magyarul: „Gében sie
mir drei Gulden!”

Miska bácsinak hirtelen fakóra vált az
ábrázata. Meg volt fogva. Mit csináljon
most? Ha nem érti el a szót, vége a reputá-
ciójának.

Savószínűre vált ábrázattal benyúlt a
zsebébe, kivett három pengőt s levágta
Toldi elé:

— Nesze gazember — hörögte — ... ugye,
hogy tudok németül!

A Nagy

XIV. Lajos francia király udvarában egy alkalommal azon vitatkoztak, hogy az alattvalóknak miért érdemes élni: Istenért, a királyért vagy a hazáért-e? Természetesen, az udvaroncok egyike sem felejtette ki a király nevét, amit érthetővé tesz az a tény, hogy e beszélgetésnél jelen volt XIV. Lajos is. Mindenki hozzászólt már a kérdéshez, csak Jean Baptiste Poquelin nem, akit már akkor alig ismertek ezen a néven, mert mindenki írónak, *Molière*-nek szólította.

— Na, Molière — fordult végre maga XIV. Lajos a kiváló költőhöz, — hát neked mi a véleményed? Kéért érdemes élni, az Istenért, a királyért vagy a hazáért?

— A nagy szerepért, Sire — válaszolta Molière meghajolva, — amit Istentől kapott tehetséggel hazámban királyom előtt szeretnék mindig játszani.

A nagy szerep! Ez a színész álma és vágyainak netovábbja. Legutóbb éppen a „Déliab” hasábjain Honthy Hanna jelentette ki, hogy az egész élete egy várakozás a nagy szerep után. Ez csodálatosan hangzik, mert hiszen Honthy Hanna számtalan női főszerepet játszott már el, amelyeket százszor, sőt még többször is vitt diadalra. Igen ám, csak hogy a főszerep nem mindig nagy szerep is. Ez a kifejezés színházi nyelven sokkal többet jelent. Egy szerepet, amelyben a sokoldalúságát tudja bebizonyítani a színész.

A nagy szerep összeforr a színész nevével annyira, hogyha valahol a darabról van szó, rögtön szinte önkéntelenül eszünkbe jut a színész neve is. Ilyen például a „János vitéz”, amely *Fedák Sári* nélkül elképzelhetetlen.

Majdnem minden nagy színész életében van egy ilyen szerep, amelynek karrierjét, nevét köszönheti. Igaz viszont, sokszor előfordul, hogy a nagy

1. Beregi Oszkár (Hamlet)

2. Titkos Ilona (Gazdag lány)

3. Rózsahegyí Kálmán (A cigány)

4. Péchy Erzsi (Lili bárónő)

Szerep

s szerep meg is öli a színészt — természetesen csak színészileg. Ha véletlen folytán ugyanis nem jut hasonló jó szerephez, ilyenkor az ezerfejű Cézár megállapítja, hogy ebben és ebben a darabban remek volt, de azóta hanyatlik. Az is megtörténik, hogy a színész nem tud szabadulni a nagy szerep hatása alól és ehhez hasonló alakításokat nyújt. Az „Antónia” nagy sikere után történt, hogy Fedák Sári egész sereg olyan darabban lépett fel, amelyben az egyik felvonásban ragyogó, fiatal, a másik felvonásban elhanyagolt külsejű női szerepet játszott, aki minden egyes esetben magyar nótákat énekelt.

Maga a közönség is feltétlen befolyásolva van a nagy szereptől, amely után sokáig összehasonlításokat tesz a további szerepek rovására. A színész dicsősége, hírneve efemer életű. Csak egy marad meg: a nagy szerep emléke, amelyről a nagypapa is dicsőhimnuszokat zeng unokájának. Mert vajjon ki tudná elfelejteni *Hegedüs Gyula* „Ördög”-ét, *Csartos Gyula* „Lilium”-át, *Törzs Jenő* „Sasfiók”-ját, *Márkus Emilia* „Kaméliás hölgy”-ét, *Varsányi Irén* „Dadá”-ját, a *Góth-pár* „Tolvaj”-át, *Beregi Oszkár* „Romeo”-ját, *Rátkai Márton* „Hivatalnok urak”-ját, *Rajnai Gábor* „Faun”-ját, *Rózsahegyi Kálmán* „Cigány”-át, *Gombaszögi Frida* „Románc”-át, *Kosáry Emmy* „Csárdáskirálynő”-jét, *Péchy Erzsé* „Lili bárónő”-jét, *Ódry Árpád* „II. József”-ét, *Bajor Gizi* „Azrá”-ját, *Tilkos Ilona* „Gazdag lány”-át vagy *Darvas Lili* „Égi és földi szerelem”-beli, *Kiss Ferenc* „Süt a nap”-beli, *Gaál Franciska* „Darázs-fészek”-beli, *Billér Irén* „Három grácia”-beli szereplését.

Moliérenek tehát igaza volt. A színésznek csak a nagy szerepért érdemes élni, mert ez állít maradandó emléket színpadi munkásságának.

5. **Kosáry Emmi** (Csárdáskirálynő)
6. **Hegedüs Gyula** (Ördög)
7. **Gaál Franci** (Darázs-fészek)
8. **Rátkai Márton** (Hivatalnok urak)

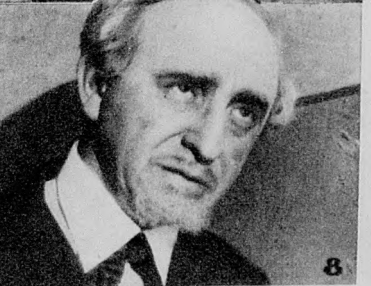
5

6

7

8

AZ ANGOL HAMLET TITKA

Az előkelő bankettasztalnál, a finom lakoma végén felállott mr. Edward *Stirling*, az English Players társulat igazgatója és főrendezője. Odalépett az egyik szmokingos úriemberhez és így szólt:

— Mr. *Beregi*, nagyon fontos beszélnivalóm lenne önnel. Szenteljen nekem néhány percet.

— A legnagyobb örömmel. Parancsoljon velem.

Félrevonultak és mint ahogy az angol klubregényekben divatos, „hanyagul belevetették magukat két puha fotóbjé” és néhány pillanatra „szótlanul eresztgették havannájuk füstkarikáit”.

— Well — mondta az angol gentleman, — én önnek egy titkot fogok elárulni.

Beregi Oszkár és Edward Stirling
(Labori felv.)

Mr. *Beregi* tágranyílt szemekkel hallgatta e rejtélyes, detektívregénybe illő kijelentést.

— Titkot? — kérdezte megrökönyödve.

— Well, titkot. No de nem csigázom tovább az ön érdeklődését, inkább elmondom ezt az egész rejtélyes történetet.

Leütötte szivarjának hamukoróját, azután felemelt hangon folytatta:

— Mint ön is valószínűen tudja, tavaly itt jártam a társulattal Budapesten. Nagyon szép sikereket arattunk, rengeteg kedves embert ismertünk meg, csak önnel nem volt szerencsénk összekerülni. Angliában jól tudják, hogy olyan Hamletek, olyan Rómeók, olyan Petrucciók, olyan Lear királyok sehol sincsenek, mint Budapesten. Most én is eljátszottam Budapesten a „Hamlet”-et. Uram, én bevallom önnek, hogy addig nem akarok innen elmenni, amíg a magyar Hamletet nem láttam.

*

A bankettet követő reggelen a lapok boldogan üdvözölték az angolokat, akik az „igazi Shakespearet” fogják megismertetni a pesti publikummal.

Mr. *Stirling* öltözőjében a kiváló angol színész és egy markáns arcú civilruhás úriember elmerülve nézték a hamleti halálfejet.

Ha valaki benyitott volna a kis színházi öltözőbe, méltán csodálkozhatott volna azon, hogy Shakespeare szülőföldjének illusztris művésze milyen áhitattal hallgatta a magyar művész — magyar szavát.

Mr. *Stirling* a magyar *Beregi Oszkár*-tól tanulta a shakespearei dikciót:

— Lenni vagy nem lenni! . . .

Viola Rosés berlini táncosnő

ekkel
énybe
rőkő-

esigá-
kább
s tör-

koro-
foly-

udja,
l Bu-
arat-
smer-
eren-
tud-
olyan
Lear
Buda-
Buda-
n be-
tarok
Ham-

apok
okat,
ogják
amal.
iváló
arcú
ézték

kis
lkoz-
eare
mi-
gyar

zkár-
ciót:

Egy indiai bolha története

Berlin, november hó.

Egyenesen életveszélyes a berlini színházi kulisszák világa. A berlini színház-igazgatók elképzeltetlen szigorúsággal őrzik a dírektori irodák és a színpadi folyosók titkait.

Nem sokat reméltünk, amikor sikerült az öltözőkhöz vezető folyosók lázas hangyabolyába keverednünk. Akármilyen alapos a német munka, akármilyen precíz a beosztás és akármilyen „gemütlich” a berlini színész, az öltözői tükörszettel utolsó sminkvonásai alatt — feje fölött az ügyelői csengő szívdobogató rémével, éppolyan ideges, kapkodó

Oscar Karlweis

és babonás, mint akármelyik más nemzet Thália papja.

Szinte hihetetlen, hogy ezek a kultúrált, edzett, csupa erő művészek milyen kedves naívsággal tudnak babonásak lenni.

A berlini színházak esti rohama előtt érdemes végigsuhanni az öltözőfolyosókon; bekukkanni a nagy német sztárokhöz és kilesni, hogy a színpadra indulás utolsó perceiben mivel töltik az idejüket?

Kivételesen a babonájukkal, helyesebben a talizmánjukkal.

A festékek, parókák, virágcsokrok öltözői világában él egy kis apróság, valami kis tárgylelek, a berlini sztárok, a „prominensek” védőszentjei. Az első siker, valamelyik

reminiscenciás szerelem vagy nagy hődtás hozta ide a sminktubusok közé a nagy, fényes tükörszálra színész-talizmánnak. Végül

éli a színészek egész életét, belélelkezik a kulisszák világának ideges hangulatát, nyugtalan színész szemek merednek rá

Max Hansen

pillan
a sül
ölellk
csalta

A l
getés
és im
tözök

Tru
kedve
a kis
ezelőt
és am
magá

Ma
formi
tiszte
„snáj
kis vő
egy ö

nevet
ha eg
kúma
nesen
Már

Trude Heisterberg

pillanatokig; aztán mindent beborít a siker virága; a kis talizmánt ölelik, csókolják. A kis talizmán nem csalta meg a gazdáját.

A folyosókon már a második cseppet izgalmas berregése robot végig és íme, mi ezt látjuk a színházi öltözőkben:

Trude Heisterberg, Berlin örökifjú kedvence álmodozó mosollyal nézi a kis jámbor érmet, amit évekként cselőtt talált Corsica homokjában és amit színpadról lépés előtt mindig magához vesz.

Max Hansen aranyzsinóros uniformisban feszít. Fess, fiatal katonatisztet alakít. Ki hinné el, hogy a „snájdig” tiszt úr úgy játszik egy kis vörösbarna szövetmacskával, mint egy ötesztendősről lurkó?!

— Biztos vagyok benne — mondja nevetve a szimpatikus Max, — hogy ha egyszer „elhanyagolnám a macskát”, hát egyenesen megbuknék. Már sok szerencsét

Lucie Englisch

hozott nekem. Minden este itt ül előttem a toaletasztalonon, már hat esztendeje, amikor Bécsben az első premiérem volt. Akkor kaptam...

Max Hansentől nem messze öltözik a berlini Gaál Franciska — az angyali Lucie Englisch.

Minden este egyedül patien-cézik a művésznő és nagy, kék szemével mosolyogva babusgatja a kis Bonzo kutyáját, „aki” vele együtt izgatottan figyeli, hogy milyen sikert jelez a kártya a bájos kis bécsi színésznőnek.

Hermann — a „legkisebbik” Thimig, a legravaszabb az összes berlini színészek

közül. Őt sohasem érheti meglepetés. Neki mingyárt hét talizmánja sorakozik az öltözőjében.

De azért nekünk bizalmasan megsúgja, hogy a „szíve” mégis csak a malac felé „húzza”. De nehogy a többiek megtudják.

Gustav Waldau roppant misztikus pózban szemlél egy kicsike, háromszögletű, fekete papirost, melybe kis arany biztosító tű van tűzve.

— Ez egy egészen különleges és csodálatos talizmán — mondja. — Ez, kérem, egy indiai bolhának a csontváza, mely engem egyszer Indiában majdnem megcsipett.

Ki hinné erről a kis „zicherheie”-túról, hogy ilyen multja van?

A filmoperettek kedvence a híres *Oscar Karlweiss*, hódító frakkban várja a „start”-ot, közben még játszik egy kicsit az ő „leghűségesebb barátjával”, egy kis fehér csontelefántal.

Charlotte Ander az édesanyjától kapott egy „kézimunka”-kutyát. Ez az ő „legkedvesebb” talizmánja. Amíg csak színpadra nem lép, állandóan a kezében tartja.

Charlotte Ander

Johannes Riemann és *Carola Neher* áhitattal néznek két fényképet.

Riemann még Amerikába is magával vitte *Matterhornt* ábrázoló képét, *Carola* pedig *Chaplin* óriási cipőit nézi rajongó elragadtatással. Az utolsó csengetés végigszalad az öltözőben és pillanatok alatt üresek lesznek.

A kis talizmánok egyedül maradnak. Ilyenkor biztosan összejönnek egymás között és izgatottan tárgyalják, hogy a publikum vajjon elegendet tesz-e „védőszenti” intervenciójuknak.

Mert publikum nélkül még ők sem tudnak sikert hozni.

Hermann Thimig

Georgina Princeps párisi táncosnő

Hallja maga Skót...

Éppen jökor jött, mert most akarom megnézni „Az ajtó”-t.

— Ezt az ajtót? Minek?

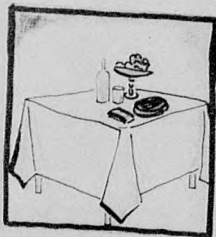
— Ugyan de, hogy, maga szerencsétlen. A Magyar Színházét.

— Azt is látom, kérem, tavaly, az igaz, hogy kívülről.

— Ne beszéljen össze-vissza. Én a Nadányi darabjáról, „Az ajtó”-ról beszélek, amelynek ma van a házi próbája a Magyar Színházban. Különben is úgy látom, ma nagyon felvágták a nyelvét. Mi történt magával?

— Rokonaim voltak itt a múlt héten, az angol színészek, akikkel annyit beszélgettem, hogy most benne vagyok a svungban. Egyébként is most mindenkinek megjött a hangja a választások alatt. A film is hangos, hát csak én legyek néma?

— A hangos Skót, mint a technika legújabb csodája. Remek. Visszatérve azonban az angolokra, el kell mondanom, hogy amilyen jól sikerültek az előadásai, olyan rosszul zajlott le a tiszteletükre rendezett bankett, amelyet a Fészek-klubban tartottak meg. Harminc terítékes vacsorát rendeltek hivatalosan, de külön még huszat, arra számítva, hogy

többen lesznek.

A magyar kollégák azonban nem tartották érdemesnek elmenni erre a vacsorára

és összeismerkedni angol kartársikkal.

Igy tehát nagyon kevesen voltak jelen, de akik ott voltak, jól érezték magukat.

— Talán éppen ezért.

— Már megint közbeszól. Na, de megérkeztünk a Magyar Színházba. Üljön ide szépen mellém és hallgasson. Amíg Bárdos Artur elmagyarazza a szereplőknek, hogy mit kell csinálni, elmesélem, hogy milyen megállapodást kötött Kovács Terus, a Belvárosi Színház komikája Góth Sándorral. A művésznő ugyanis most Bus-Fekete és Góth darabjában, a „Ferike, mint vendég”-ben játszik és a szerzők nem győztek elégszer gratulálni neki szerepléséhez. Góth Sándor a minap tréján megjegyezte, hogy Kovács Terus többet érdemel, mint amennyi fizetést kap. Éppen ezért

a huszonötödik előadástól kezdve „fölemelte” a fizetését.

Még pedig a huszonhatodik előadásán kap külön egy pengőt, a huszonhetedikén kettőt és így tovább minden nap egy pengővel többel, mindaddig, míg a darab megy, ami az esetleges századik előadásnál már esti hetvenöt pengőt jelent. Kovács Terus elfogadta az ajánlatot, azzal a kikötéssel, hogy az így kapott összeget színész jótékony cétra fordítja.

— Miért nem tartja meg magának?

— Mert nem olyan kapzsi, mint maga. Látja, az ott Nadányi Zoltán, a szerző.

— Akiről Csathó Kálmán darabot írt?

— Jaj, de buta maga, barátom, az a „Te csak pipáld Ladányi” volt, amit a Nemzeti Színházban játszottak. A Nemzeti Színházról jut eszembe azonban Csorotos Gyula, aki a múlt héten vendég szerepelt itt a Magyar Színházban a „Nebántsvirág” című operettben. Csorotos, ha operettekben vendégszerepel, a

verseket sohasem engedi süggni, hanem fel kell írni egy papírosra jó nagy betűkkel és a sűgőnek felmutatni, hogy azt onnan leolvashassa. Így történt ez most is. A harmadik felvondásban azonban egy kis zavar támadt.

A sűgő, hogy, hogy nem, fordítva tartotta a szűveget és nem vette észre Csorotos kétségbeesett intetgetéseit.

Mondanom sem kell talán, hogy Csorotos nem tudta a verset és alaposan zavarba jött a sűgő tévedése miatt. Végre is félhangosan odakidáltolt neki: „fordítva, fordítva!” Erre aztán helyreállt a rend.

— Nahát!

— Csak ne csodálkozzon ezen, inkább azon, ami a minap a Komédia Orfeumban történt. Tudnia kell ugyanis, hogy ebben a kis színházban kissé sikamlós darabokat játszanak és dalokat énekelnek. Minderről azonban, úgy látszik,

nem volt értesűlve két fiatal leány, akik megváltották a jegyűket és leűltek a szűnpad közelében. Már a darab alatt kényelmellenűl izegtek-mozogtak a helyűkőn és zavaruk csak nőtt, amikor Solti Her-

min belekezdett kűptűjába. Végűtre is nem bírták tovább a dologt és

szűgyenkezve álltak fel, hogy ki-menjenek a nűzűtűrről.

Amikor Solti észrebelte a zavartan kűsűtűűlű lűnyokot, megjegűzűsekkel fűszerezte tűvozűsűkűt, ami a kűzűnsűgűnek nagyon tetsűzűt, de annűl kevésűbű az ide belűvedűt lűnyoknak.

— Azűtűt azt megűsem kellett volna esűnűlnű Soltinak.

— Hűt persűze, hogy nem, na de most már igazűn figűyelűk az elűdűdűst. Műl szűl ehűz a Honthy Hannűhoz?

— Remek.

— Műnt mindig, akűr operettben, akűr prűzűban lép fel. Tudűk ezt ma-

gűk a dűrektorok is és ezűt versengnek értűe űllandűn. Tavasszal

a Vűgűszűnhűzban fog fellűpni Honthy Hanna egy angol operettben,

amelynek „Mister Cynder” az eredeti címe. Londonban kűezűrsűzer jűtsűzűtűkűk és műnt az utűbűtű idűk legnagyobb operettűsűkerűt kűnyűvettűk el. Az operettnek megű egy űrdűkes vendűge lesz Halmay Tibor szeműlyűben, akűt erre az alkalomra a Vűgűszűnhűz kűlcsűnkűrt Reinhardtűtűl.

— Az ű helyűkűben ezt a kűlcsűnt sohasem fűzűlnűm vissza, hanem tovűbbra is megtartűnűm Halmayt.

— Kűvűtelesen egűsűzen jűl beszűtűt, űdes egy vezűrem, de sokszűr nagy bajt okoz az, ha a hűtelezű nem kapja meg a pűnzűt. Itűl van pűldűűl az ismert tűrsasűgűbűlű űriasszűny, aki annyiszűr

űtűt műsok rendűkezűsűre és most megűsem ismerik meg a barűtűt. A szűp asszűny ugyanűs nemrűg elvűtűt fűrűjűtűl, a dűsgazdag fűld-bűrtokos szűszűgűűrűstűl. Gondott merűszűt és nagyot űs Pest legűlűkűlűbb negűyedűben nyűtűt egy ruhaszatűnt.

Ettűl a pillanattűl kezdűve megű a legűjűbű barűtűnűű is levegűnek nűzűk.

Ellenben azűt megűs felkeresűk űt, de műnt szűlűntűlűjűdűnosnűt űs kűjelegnek abban, hogy rendűlesekűt tegűyenek nűla.

— Vűgeredműnyben akkor az űri-asszűny jűl jűr.

— Hűt persűze. Nagyot mulat az esűten űs őrűmmel kűldűt el a borsos szűmlűkűt nűhűi barűtűnűű lakűsűra. Sokkal szűmorűűbű az a hűr, aműl most kűptam Amerikűbűl. Arrűl űrtűsűtűnek, hogy Philadelphűbűban űngűyűlkos lett Thomas Haskűnűgraham műrűnűk felesűge. Haskűnűgrahaműnű leűnyűneve Ferencű Janka volt űs műnt operűeűnekűsű nagy sűkerűket arűtűt űveken keresztűl Amerikűban.

Egyébként a másik amerikai hírem sem tartozik a vidámak közé.

David Belasco, a leghíresebb amerikai színházi vállalkozó súlyos beteg

és életbenmaradásához nincs sok remény. David Belasco volt az, aki Molnár Ferenc darabjait Amerikában bemutatta és aki

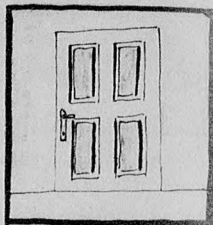
hallatlan szeretettel viseltette a magyar színdarabok és a magyar szerzők iránt. Amint értesülünk róla, belegágyához csak a leányát, Morris Gestnek, a szintén híres színházi embernek feleségét engedi és más senkit sem akar látni.

— Nem tud ennél valami vidámabbat mondani?

— Mi az, már kritizál is? Büntetésből befejezem a beszélgetést, mert már kinéznek innen bennünket, hogy csak egymásra figyelünk. Előbb azonban gyorsan mondja meg, mi a különbség egy épülő ház és e nézőtér között?

— Az épülő ház lakatlan, az én számon pedig e pillanattól kezdve lakat van.

— Jaj, Istenem! Inkább elmondom én. Az egyik ajtó nélküli ház, a másik pedig „ház” nélküli ajtó. Ez sem jobb ugyan, de ezt legalább én mondtam. Most már azonban igazán csend legyen.

Lapzárta

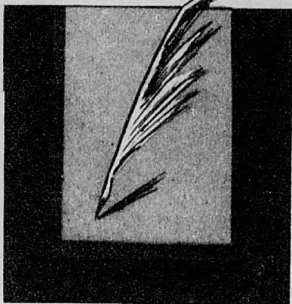
Nirsey Emilláról mult héten cikket írtunk a „Déli-báb”-ban és ezzel a cikkel kapcsolatban ismét megállapíthatjuk, hogy a lapcsinálás mai szédületes tempója mellett sokszor egy cikkbe a legmulatságosabb, de néha a legsajnálatosabb tévedések, elírások kerülnek. Így éppen Nirsey Emillával folytatott intervjúban a művészről számos, általános európai operai viszonyokra vonatkozó kijelentései tévedésből — a pesti Operaházra voltak magyarázhatók.

A *Regnum Marianum* legutóbbi kultúr-estélyén eredeti operettbemutatót tartottak. Műsorra került ifj. Szőke Endre „A Mars leánya” című operettje, melynek zenéjét Schemmel Emilné, verszövegét pedig Marczali Frigyes írták.

Toscanini közeljövőben előadásra hozza Kodály Zoltán „Marosszéki táncok” című zeneművét. Kodály ebben a művében néhány népdaltémát dolgozott fel rapszódikus formában.

Az *Országos Színészegyesület* színész-képző iskolájának növendékei vizsgaelőadás keretében a Vígszínház színpadán „A legkisebbik Horvát-lány”-t játszották el. A jól felkészült növendékek közül többen tűntek ki, mint nagyreményű ígéretei a színművészetnek. A sok tehetséges közül felsoroljuk a legtehetségesebbek neveit. Ezek: Sziklay Emilia, Fenyő Magda, Parovel Livia, Lőránt Livia, Benedikt Tibor, Sebők László és Perczel László.

A Vígszínház tavasszal egy operettel fog

után

kijönni. A német eredetű darab Berlinben „Jim és Jill” címmel került színpadra, Londonban „Mister Cinder” volt a címe. A magyar cím a darab tartalmához híven valószínűleg „Hamupipőke úr” lesz.

Bró Lajos új darabot fejezett be. Az új Biró-dráma Budapesten kerül először színpadra, valószínűleg még ebben a szezonban.

A *költökre* rájár a rúd. Egymásután irnak róluk színdarabot. Most Heine Herriken van a sor, kiről Blum francia szerző írt zenés vígjátékot. A darab címe „Költőszerelem”. Első premiera Monte-Carlóban lesz.

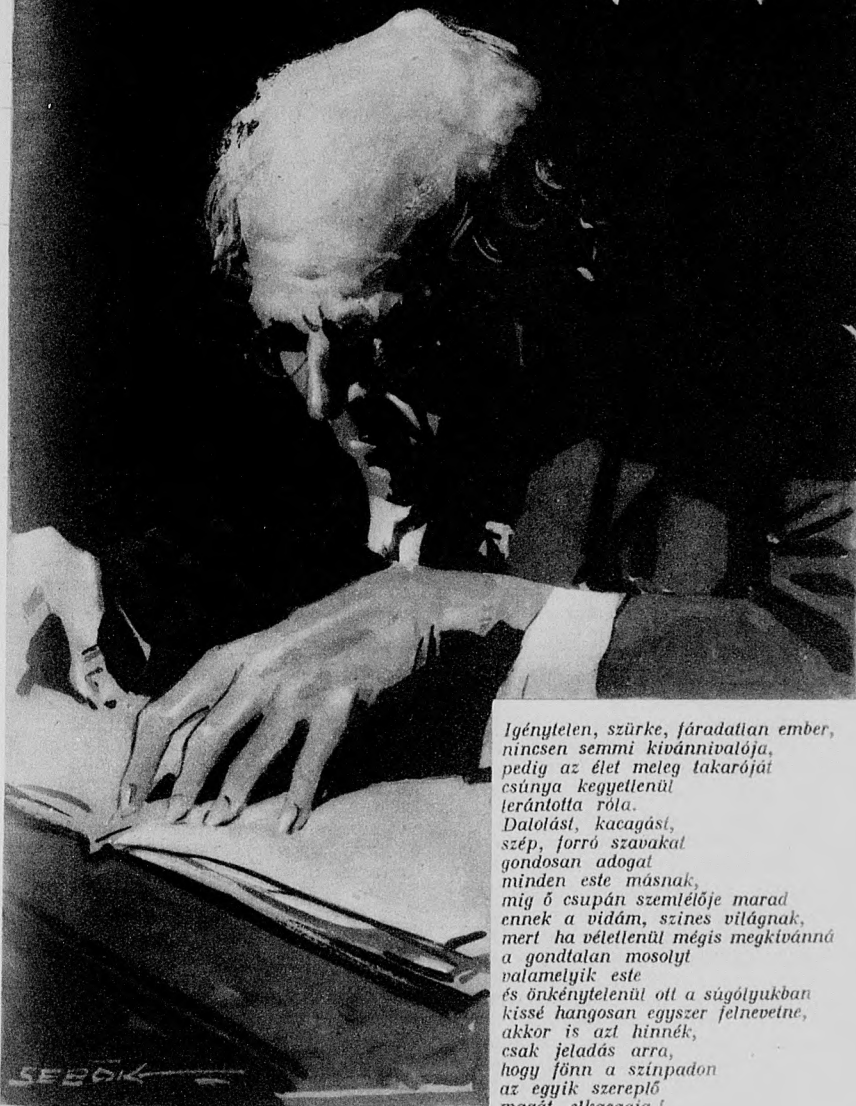
Brodzsky Miklósnak, az ismert fiatal zeneszerzőnek két számát megvette a berlini Ufa filmgyár budapesti igazgatója. A két Brodzsky-sláger egyik német hangosfilm betétszáma lesz.

Antalfy-Zsolt Dezső, az ismert orgonaművész — a Zeneakadémia volt tanára — hazaérkezett Amerikából, ahol sok esztendő telt. Antalfy-Zsolt Dezső pesti hozzátartozóit látogatta meg.

A *Komédia Orfeum* új műsört mutatott be. Erdőssy László és Szász Miklós kitűnő operettjében Nagy Anci, Buday, Békeffy, Bátor Joli és Szalay briliroznak. Két darabban az utólréhetetlen humorú Tábori Emil, Faludi Kálmán, a nagyszerű Tábori Lili, Felhő Rózi és Hamvas Bába nevettek meg estéről-estére a közönséget. Nagy sikere van mint mindig a három szözlőstánc, Solti Herminnek, Weigandnak és Érczkövynek.

A SUGÓ

IRTA
ZÓRÁD ETA

Igénytelen, szürke, fáradatlan ember,
nincsen semmi kívánnivalója,
pedig az élet meleg takaróját
estűnya kegyetlenül
lerántotta róla.
Daltólást, kacagást,
szép, forró szavakat
gondosan adogat
minden este másnak,
míg ő csupán szemlélője marad
ennek a vidám, színes világnak,
mert ha véletlenül mégis megkivánná
a gondtalan mosolyt
valamelyik este
és önkénytelenül ott a sűgőlyukban
kissé hangosan egyszer felnevetne,
akkor is azt hinnék,
csak jeladás arra,
hogy fűnn a színpadon
az egyik szereplő
magát elkacagja!

* Különlegességek * * az amerikai színpadok * * csillagairól *

Az amerikai színpadok állandóan bő anyagot adnak a riportereknek érdekesebbnél-érdekesebb, sőt szenzációs riportok írására. Darabok, amelyek Európában nagy sikert aratnak, Amerikában néha meg szoktak bukni, viszont csapnivalóan rossz európai darabok sokszor fantasztikus sikert aratnak a tengerentúlon.

A „szenzációs” riportok azonban nem a színdarabokról és előadásokról, hanem az amerikai színpadok csillagairól szólnak. Nincs nap, hogy az amerikai lapok egy-két színésszel vagy színésznővel kapcsolatban botrányos újról ne írjanak. Lássuk csak a legutóbbi napok eseményeit dióhéjban.

Anyajegy és szerelem

Tizenhárom évvel ezelőtt történt, hogy egy neves newyorki arkozmetikus, dr. Le Roy Stoddard egy anyajegyet távolított el Alice Nielsen népszerű amerikai énekesnő testéről. Az anyajegyet eltávolítani és a művésznő iránt „örökké tartó” szerelemre gyulladni egy pillanat műve volt az orvosnál. Gyorsan feleségül vette az énekesnőt. A tartós szerelem elég sokáig tartott, de az utóbbi időben egy kicsit veszített erejéből, mert nemrégiben az énekesnő magándeaktívvel volt kénytelen megfigyeltetni férjét. Most aztán megtörtént a tettenérés. Az énekesnő, a magándeaktív és néhány úr rajtaütésszerűen benyitott a kozmetikus szállóbeli szobájába, ahol egy szép szőke hölgyet találtak, még pedig olyan öltözékben, hogy rögtön látták, hogy nincs rajta anyajegy... Az énekesnő azonnal beadta a válókerecsét a szerelmes kozmetikus ellen és fnáris szerepet vállalt egy newyorki színházban...

Edith Ransome

Edith Ransome elvesztette emlékezőtehetségét

New-York színházi köreiből jól ismerték Edith Ransome, aki néhány évvel ezelőtt a *White Cargo* című színdarab főszerepében hosszú időn keresztül példátlan sikerrel szerepelt. Az érdekes színésznőről az utóbbi időben semmit sem lehetett hallani, míg most *Seattle*ből jelentették, hogy Edith Ransome ott egy elmegyógyintézetbe szállították. A színésznő Honolulu-ban betegesen feküdt egy kórházban, ahonnan egy őrizetlen pillanatban megszökött és fellopózott a *Matson* nevű hajóra, amely *Yokohama*ba indult. Az utolsó pillanatban felfedezték rejtekhelyén és egy másik hajón *Seattle*be szállították, ahol kiderült, hogy egy árva cent sincs nála és még a nevét is elfelejtette. Teljesen elvesztette emlékezőtehetségét. Egyelőre az elmegyógyintézetben ápolják.

A takarékos karmester

Riccardo Sodero newyorki karmester és hegedűművész, aki a női szíveken éppen olyan virtuózzitással játszik, mint a hegedűhúrokon, nemrégiben meghódította a szép Kitty la Rue táncosnőt, aki Amerika egyik legszebb nője. A szerelem nagy volt közöttük, csak egy baj volt: a karmester nős volt. Amikor ezt — a gondos titkolás ellenére — a szép Kitty megtudta, százezer dolláros pert indított szerelmes lovagja ellen. Riccardo Sodero azonban nemcsak arról nevezetes, hogy jól tud hegedűlni, hanem arról is, hogy takarékos ember, nem fizetett, hanem egy jobb módot választott. Gyorsan elvált feleségétől, Alys Sharkeytől és bejelentette, hogy feleségül óhajta venni Kitty la Rue-t. Az eljegyzést már meg is tartották. Riccardo ezzel százezer dollárt takarított meg.

Kitty la Rue

Potyázott az operettcsillag

Fritzi Scheff, az örökifjú operett-díva Amerikában él. Fejedelmi villája van Connecticut államában, titkárt tart, autója és sofőrje és nem utolsósorban kitűnő szerződése van a Central Park Casinóban, ahol

vidám dalokkal szórakoztatja az előkelő közönséget. És mindezek ellenére adós maradt newyorki lakása bérével. Háziura, egy Kahn nevű úr, pert indított ellene és 1250 dollárt követelt tőle a nem fizetett házbér fejében.

A háziúr a bíróság előtt elpanaszolta, hogy az operettcsillag havi kétszáz dollárért előkelő apartamentet bérelt házában, de eddig nem fizetett, pedig állandóan kérte tőle a bért. A háziúrral szemben Fritzi azzal védekezett, hogy ő csak *szíveségből lakott Kahn házában*... Ő „beleegyezett” abba, hogy ott lakják, de bérfizetésről nem volt közte és a háziúr között szó.

A bíróság még nem döntött arról, hogy egy operettcsillag lakhat-e *szíveségből* egy házban vagy ő is köteles-e bért fizetni, mint más földi halandó.

A szerelmes adófelügyelőhelyettes

Egy amerikai asszony válópert indított férje, Frank G. Coakley adófelügyelőhelyettes ellen és válókeresetében Frances White-t, a nemrég még híres *Broadway-csillagot* nevezte meg harmadiknak. A csalódott asszony kinyomozta, hogy az énekesnő állandóan szerelmeslevelekkel árasztotta el férjét, akit ezek a levelek nem hagytak hidegen és „örült” szerelemre lobbant a Broadway-szépség iránt.

Frances White nem először szerepel a nyilvánosság előtt, botránnyal kapcsolatban. Az énekesnő annak idején a *Mississippi* című dallal lett híres, később azonban alig-alig szerepelt a színpadon. Nemrégiben aztán egy *taxi-sofőr állította a bíróság elé, még pedig azért, mert a szép Frances nem tudta megfizetni neki a négydolláros viteldíjat.*

Coakley adófelügyelőhelyettes sem lehet egészen ártatlan bárány, mert már egyszer szerepelt a nyilvánosság előtt. A szerelmes adófelügyelőhelyettes ugyanis régebben szívesen elmulatott egy Florence Cannifax nevű hölgygel, aki a newyorki Plymouth-hotel-

Fritzi Scheff

ben lakott. Cannifax asszony aztán egyszer egy orgia után az ablakon keresztül leesett a szálló tizenhetedik emeletéről és halálra zúzta magát. Sohasem derült ki, hogy véletlenség vagy *szándékosság* okozta-e a szerencsétlenségét.

Billy Montgomery bolti tolvaj lett

Billy Montgomery valamikor híres vaudevilleszínész volt Amerikában és feleségével, Florence Moore-ral aratott nagy sikereket a Broadway-színpadokon. Billy már esztendőnk óta nagy nyomorúságban élt és nyomorában odáig jutott, hogy *bolti tolvajlásból tartotta fenn magát.* A tolvajlások egy ideig sikerültek, de nemrégiben *tettenérték és letartóztatták.* Az egykor híres amerikai színész ügyét rövidesen tárgyalni fogja a bíróság...

Ne bántsuk egymást!

Maximálják a sztár-gázsit

Maximálva a gázsit
Hiába minden gázsit...

Hiába tombol „Ó”, a sztár,
Már náluk is szabott az ár...

„Hysteriáznit” nem lehet
Mert szót a diri: kész... mehel!...

Hiába minden dac... erély,
Sztáréknál sincs már... dugsegély...

Olesó szövel... olesó kenyér,
Olesó sztár mindennel jeter...

A sztár könnyet hiába ont,
Már ott is átförve a front...

S olvashatja a drága kincs:
Itt „Szabott árak”... alku nincs!... B.

Az én hetem

IRJA
KARDOS ISTVÁN

Péntek

5

Vilma

A Magyar Színházban vendégszereplő angol társulat igazgató-rendezője, aki tudvalevően a világ egyik legjobb Hamletje, mr. Stirling mondja nekem:

- Az angol színész tíz parancsolattal indul neki pályájának.
- És pedig? — kérdezem.
- *Tessék, elmondom rendre a tíz parancsolatot — folytatja Stirling.*
- Egy? — kérdezem.
- *Egyszerre csak a színházé lehetsz. A színpad nem tűr meg maga mellett senkit.*
- Kettő?
- *Nem mindig neked tapsotnak. Néha partnereidnek, de legtöbbször a szerzőnek, akinek elmondod mondatait.*
- Három?
- *Azért, mert egyszer-máskor korona van a fejeden, még nem vagy király.*
- Négy?
- *Csak az arcodon legyen smink, a szíveden soha.*
- Öt?
- *A torkod nem arra való, hogy abból beszélj.*
- Hat?
- *A tekintetedre vigyázz. Éppúgy beszélj, mint az ajkad. Csak, míg az ajkad mondani-valóit hallják, szemed beszélőivel látják.*
- Hét?
- *Ne kívánd felebarátod szerepét.*
- Nyolc?
- *Sohase hidd azt, hogy a rendeződ azért mond neked valamit, azért ad neked lanácsot, mert kötekedni akar veled.*
- Kilenc?
- *A gúzi nem mindig azért a munkáért jár, amit elvégeztél. Néha azért csak, amit majd végezni fogsz.*
- Tíz?
- *A közönségért vagy te, nem pedig a közönség érted.*

*

Kiadó azonnalra több 3 szobás komfortos uccai lakás központi fűtéssel olcsó bérrel, továbbá egy autógarázs. Bővebbet Dohány ucca 12, portásnál

Szombat

6

Miklós

A társas cég sem a legjobb mindig. A társas cég tagjai nincsenek egymással állandóan a legjobb barát-ságban. Ha szabad, erre mingyárt példát is mondog.

Egyik színházunkban két színészno játszik egymás mellett. Elvárhatnánk tőlük, hogy a legjobb viszonyban legyenek egymással. A két színészno azonban nem a legszelvidebb imáddal van egymás iránt, amelynek nem egyszer nyíltan is hangot adnak.

Tegnap ez történt.

Az egyik színészno valamiért megharagította a másikat, aki így szólott hozzá:

— De kár, kedvesem, hogy nem játszottál a középkorban.

— Miért? — kérdezi a másik szikrázó szemmel.

— Mert akkor egészen bizonyos, hogy elégették volna.

*

Vasárnap

7

Ambrus

Gaál Franciska vidéken vendégszerepelt. Autója megállott a nagyszálloda előtt és Gaál Franciska frissen és vidáman jelentkezett a portásnál, hogy átvegye szobáját, alig várva azt a pillanatot, amikor végre ledőlhet

a hosszú út után egy kis pihenésre. A portás azonban ragaszkodott a paragrafusokhoz. Addig senki sem mehet fel szobájába, amíg ki nem tölti az ügynevezett bejelentőlapot.

Gaál Franciska átvette hát az ívet és nagy betűkkel keresztbe végigírta:

„Gaál Franciska színészno Budapestről”.

A portás azonban ezzel nem elégedett meg:

— Hány éves, művésznő? — kérdezte. Gaál Franci:

— Édes barátom, mit gondol maga, azért jöttem én magukhoz, hogy megmondjam hány éves vagyok?

*

Hétfő

8

Mária

A jó hú, amint nekem Sebestyén Dezső, a Fővárosi Operettszínház igazgatója mondja, mégis színrekerül rövidesen a Fővárosi Operettszínházban.

A szerző, a komponista, Márkus Alfréd, ezt mondja

nekem:

— Első, ügynevezett slágerem a „Nadrág-szoknya” volt, amelyet Solti Hermin éne-

* INTIMITÁSOK * az Operaház drsungeléből

Az Operaház együttese a jövő szezon-tól kezdve legtehetségesebb és legszebb hangú tagjainak egyikével lesz szegényebb.

Svéd Sándorról, a nagyszerű baritonistáról van szó, aki a nyáron Olaszországban vendégszerepelt és a Scala vezetősége arra akarta rábírní, hogy már ezt a szezont is Olaszországban töltsse, de tanulással, hogy a szerepeit olasz nyelven énekelhesse. Svéd nem fogadta el a meghívást és csak most derül ki, hogy miért.

Schalk Ferenc volt az, aki Svédet a bécsi Operaházhoz akarta szerződtetni. A bécsiek, a színházi világ tagjai, Schalk távozása után sem felejtették el Svédet, akinek legutóbb olyan fényes szerződési ajánlatot küldtek, amit nem tudott visszautasítani.

Radnai Miklós azt szeretné, ha Svéd a jövő szezonra hosszabb vendégszereplést vállalna, ami valószínűtlen, mert mint új tagot Bécsben bizonyára — sokszor fogják szerepeltetni.

Radnai Miklós igazgató ajánlatot tett Debrecen városának, hogy hajlandó az Operaház teljes együttesével és zenekarával előadásokat tartani a városban. Ez azonban csak abban az esetben történne meg, ha a város 3000 pengő bevételt és 2000 pengő támogatást biztosít részére előadásokként. A debreceni színházi albizottság azt javasolta, értesítsék az Operaház igazgatóját, hogy a város nem tud szubvenciót adni. Esetleg azonban hajlandó hozzájárulni ahhoz, hogy az Operaház előadására a Csokonai-színház helyárait megfelelő módon felemeljék. Izgalmas tanácskozás közben döntöttek a dologról Debrecenben. A közművelődési ügyosztály elkészült a számításokkal. Ezek szerint, ha a Csokonai-színház helyárait 100—150%-kal felemelnék, úgyhogy az operaházi estéken az elsőrendű hely 8 pengőbe kerüljön, esténként 3600 pengő bevételt lehetne biztosítani. Erről lehet szó, de szubvencióról nem.

Az Operaház együttese az utóbbi időben — a kiszivárgott hírek szerint — Failonira panaszkodik. Ez a panasz

abból áll, hogy Failoni, a nagyszerű karmester — nem elég jó muzsikus. Nem inti be a szereplőket, inkább a zenekarral törődik, mint az énekesgárdával.

Vitán felül áll, hogy Sergio Failoni karnagy zseniális, kiváló dirigens. De szigorú! Ezt a szigorúságot nem tudják megbocsátani az operaházi tagok és egymás között a legelítélőbbben nyilatkoznak róla. Azt lehetne mondani, hogy az Operaház falain belül Failoni-ellenes tendencia van — legalább az énekesek és némely zenekari tag részéről. Failoni pedig nem törődik vele! Dolgozik, még akkor is, ha az intrika hullámai összezsapnak a feje fölött.

Ujságrajzoló művészek könyve

címmel érdekes és újszerű, meglepően díszes könyv jelent meg a minap PÉRETY Imre rajzolóművész szerkesztésében. A tisztes könyvben felvonul a magyar ujságrajzolók tehetséges gárdája egy-egy gyönyörű illusztrációjával, amelyet különösen értékesé tesz az, hogy legtöbbje először jelenik meg nyomtatásban. A könyv másik érdekessége, hogy minden ívét más nyomdával állította elő, amely eddig az első eset a magyar nyomdaipar történetében.

Mutatvány az „Ujságrajzoló művészek könyvé”-ből: Major Henrik ismeretlen Ady Endre karikatúrája

MAGYAR SZÍNÉSZEK ABESSZINIÁBAN

Az, hogy a magyar író, a magyar színész, a magyar artista neve az öt világrész minden országában ott szerepel a színlapokon — *nem ujság. Molnár Ferenc, Bánky Vilma*, de a többi világjáró magyarok nagy sikerei közismertek a magyar publikum előtt, úgyhogy magyar művészekkel kapcsolatos külföldi eseményekre már csak akkor figyelünk fel, ha annak híre *valami nagyon különös, exotikus országból* érkezik.

Ilyen különösebb érdeklődésre tarthat számot az a levél, amely *Addis Abebából, Abesszínia* székvárosából érkezett a napokban Budapestre. A levelet egy odakinn vendégszereplő magyar artista küldte. *Németh Nándor* csoportjának egyik tagja, aki ebben a levélben nem kisebb dologról számol be, minthogy

az abesszíniai császár nem régen lezajlott koronázási ünnepélyén magyar művészek is résztvettek.

Németh Nándor, a kabarészínpadok örökké mosolygó buffója régi ismerőse a pesti közönségnek. Az *Intim Kabaré* azóta átkeresztelt színpadáról hosszú esztendőkön keresztül kacagattatta meg mulatságos kupléival és groteszk játékaival a közönséget. Mikor aztán a színházi konjunktúra alább hagyott Pesten és a megváltozott viszonyok nem tudtak kenyeret biztosítani számára a pesti színpadokon, gondolt egy nagyot és

táncos csoportot szervezett, azzal indult el világjáró útjára.

*Nyolc táncosnője, két énekesnője és egy karmestere van a „Nandis”-csoportnak, ahogy Németh Nándor a maga kis truppiját elnevezte. Táncolnak, énekelnek és mókáznak és mindenütt óriási a sikerük. A távol kelet nagyvárosaiban különösen. Ezzel magyarázható az a tény, hogy amikor Abesszínia fővárosában Ras Tafari koronázására készültek, a nagyszabású ünnepségekre a magyar színészeket is meghívták. Rajtuk kívül csak a Pesten ugyancsak jól ismert kitűnő táncosnő: *Lea Niakó* részesült még ebben a kitüntetésben.*

A nagy eseményről beszámoló levél egyik érdekese részlete így hangzik:

„... a koronázási menetben mi is részt vettünk. Felejthetetlen látvány volt az a tömérdek festői ruhájú keleti kényúr egy csomóban. *Miska* (ez *Békessy Mihály, a Békessy-vokálkvartett volt vezetője*) különösen megcsodálta őket. Este mi is felléptünk a nagy ünnepségeken és leírhatatlan nagy sikerünk volt.

A magyar táncszámokat valamennyit meg kellett újránizni.

Előadás után valamennyiünket bemutatott az új császárnak, aki nagyon kedvesen fogadott bennünket, bár a *lányok igen félték tőle marcona kinézése miatt*. Folyton azt súgták nekem, hogy *nem szeretnének éjszaka az Angyalföldön találkozni vele*. Az angol király fia, aki a társulatot ugyancsak bemutatatta magának — már sokkal jobban megnyerte a lányok tetszését.

Igen mulatságos jelenet volt, amikor vacsorára invitálva, a császár szolgálattelvé kamarása bevezetett egy rettenetes nagy fából készült hodályba, ahol a földön száz és száz katona ült egymás mellett és

vacsorázott, még pedig nyers húst.

Mikor a császár kamarása leültetett bennünket és elénk tálatlák a vértől csepegő nyers húst — *borzasztóan megijedtünk*. És csak akkor tértünk magunkhoz, mikor vendég látó házigazdánk megmagyarázta, hogy a nyers húst nem kell megenni, azt csak *jelképesen telték elénk*. Kaptunk is nagyszerű európai vacsorát ...”

Az Abessziniából érkezett levél beszámol még arról, hogy a „Nandis”-csoport több mint másfél esztendőre előre le van már kötve. Most tovább mennek a *Keleten*, a tavaszi hónapokra pedig egy *brazíliai impresszárió* kötötte le őket.

Ne bántsuk egymást!

A színházi „beleköhögőkrol”

*Színházban ül s vadul köhög
A szomszéd szól: Nahát!
Beeresztik, bár így köhög
A színházba ... magát? ...*

*Nem hallom az elbádást,
Egy szól sem értek én! ...
Már püsszegnek az emberek,
Jó tesz, ha csendbe mén! ...*

*Agyonköhögő ... hallgasson,
Ah a nagy jelenet ...
Miért trüsszent? ... A náthával
Fertőzi nejemet ...*

*A színpadon míg a színész
Egy nő csókkal gyötlör ...
„Lenn!” három szó a dialóg:
Ökör ... Ökör ... Ökör! ...*

Utazás a színház körül

- NÉZD KOMAM PEST, HOGY EL VAN MARADVA. EZT A DARABOT BÜRGÖZDÖN MÁR EGY ÉVE JÁCCOTTAK

- SZÓVAL DIREKTOR ÚR SZERINT KEVÉS TŰZ VAN A DARABOMBAN!
- SŐT, KEVÉS DARABJA VAN A TŰZBEN

- NÉZD, AZ A SLINÉSL AUTODI-
- HOGY, HOGY? [DAKTA.]
- MACÁTÓL TEHETSÉTELEN.

- TECHAP EGY SZÉP DARABOT LÁTTAM A SZÍNHÁZBA. A VEGÉN EGY EMBER MEGHALT. É AZERT LITTEK AKKOR ANNYI VIRÁCOT BE A KISKAPUN ?!

- A TURNÉN - MINDEN ESTE JÁTSZOTTATOK KIVÉTEL NÉLKÜL?
- SŐT, BEVÉTEL NÉLKÜL.

FORGALOM

- MILYEN PÁLYÁRA ADJA A FIÁT, ÉJÓ LESZ SZINIGAZGATÓNAK. UOLYAN JÓL TANULT É UGYAN, MINDEN ÉVBEN MEGBUKIK

A múlt héten színházi körökben a legnagyobb meglepetés erejével hatott az a hír, hogy leszállítják az állami színházak szubvencióit. A leszállítás kétszázötvenezer pengővel csökkenti az Operaház szubvencióját, a Nemzeti Színházét pedig száznyolcvanezer pengővel.

A szubvenció mérséklését a tagok létszámának csökkentése fogja követni, amennyiben az állami színházak művészeinek egy részét elbocsátják, más részét pedig nyugdíjba küldik. A megmaradt tagok fizetését pedig kivétel nélkül tíz százalékkal mérséklék. Ezt azon az értekezleten határozták el, ahol a kultuszminiszteren, az államtitkáron kívül jelen voltak az állami színházak igazgatói is. Ez utóbbiak hír szerint mindent elkövettek, hogy ez a hatalmas redukció ne következzen be. Sajnos azonban bele kellett törődni a megváltozhatatlanba.

Felvetődik azonban az a kérdés, hogy mi szükség volt az állami színházaknál a színészek fizetésének redukciójára? Ének óta ugyanis csak az állami színházak mennek jól. Az Operaházban és a Nemzeti Színházban úgyszólván majdnem minden este kint van a tábla, amelyet ezeken a helyeken csak akkor lesznek ki, ha valóban minden jegy el van adva. Ha a magán-színházak úgy mennének, mint ahogy az államiak, nem volna színházi válság és a színházigazgatók pénztárcái duzzadnak volna a bankjegyekről.

Tudjuk jól, hogy az állami színházak tagjai összehasonlíthatatlanul kisebb fizetést kapnak, mint a magán-színházak színészei. Tudjuk jól, hogy Németh Mária, Alpár Gitta, Pataky Kálmán és sokan mások anyagi okok miatt voltak kénytelenek külföldre szerződni. Az Operaház nem adta meg nekik azt az összeget, amit kértek, de a tízszerezés fizeti nekik mindannyiszor, amikor hajlandók vendégképpen az állami dalszínházban énekelni. Az Operaház különben is mindig előtérbe helyezi azokat, akiket külföldről keletre hozni. Itt van például a balettmeister kérdés. Állandóan drága pénzen szerződtek külföldi balett-mestereket, akik sorban megbuknak Bu-

dapesten, ahelyett, hogy a magyarok közül szerződtené tagjai sorába valakit — sokkal olcsóbban. Egészen bizonyos, hogy ezen a réven is szép összegel lehetne megtakarítani évenként.

Ez a fizetésleszállítás tehát újból azt fogja eredményezni, hogy egy egész sereg operaénekes ismét külföldre fog szerződni, míg a prózai színészek a magán-színházakhoz kötik le magukat. Pedig ilyen hatalmas szubvenció mellett, mint amilyen az állami színházak kapnak, igazán nincs szükség a tízszázalékos fizetés-csökkentésre.

Ha takarékoskodni akarnak, nézzenek a direktor urak körül egy kicsit a színházuk tájékán. A jó példával maguk a hivatalos körök járhatnának elől, akiknek állandó páholjuk van az Operaházban s a Nemzeti Színházban és ezt soha nem szabad kiadni.

Pedig ezt a páholyt — miután egyike a legjobbaknak — minden este ki lehetne adni, ami legalább így pénzt jelentene a két színháznak. De ugyanígy áll páholy rendelkezésére egyes hivatalos funkcionáriusoknak, valamint a fővárosnak és a népszínházi bizottságnak. A földszinten a minisztérium tisztviselőinek több földszinti ülőhely áll rendelkezésére.

Kérdjük, mért van ez így? Ha ezeket a helyeket, mint a múltban, most is kiadnák, már nem kellene leszállítani a színészek fizetését. Pedig ez csak egyik pontja annak, hogy miképpen lehetne takarékoskodni az állami színházakban, anélkül, hogy az a színészek rovására menne.

Nem kérdjük most, hogy hova lesznek a telt házak bevételei, a hatalmas szubvenciók akkor, amikor köztudomású, hogy például a Nemzeti Színház évek hosszú során át nem fizetett házbért, amely pedig egyike a legnagyobb kiadásainak. Most csak annyit, hogy bízunk a hivatalos körök „áldozatkészségében”, akik maguk hangoztatták a redukció szükségességét. Redukálják tehát helyigényeiket az állami színházakban, amit könnyebben lehet elviselni, mint a színészeknél a fizetésük leszállítását.

Karácsonyi számunkban hirdetjük ki pályázatunk eredményét

Most dől el, hogy a közönségünk kit tart a legszebb pesti színésznőnek, a legnépszerűbb pesti színésznek és a legkedveltebb magyar írónak?

Két hónappal ezelőtt pályázatot kirdettünk, hogy olvasóink kit tartanak a legszebb pesti színésznőnek, a legnépszerűbb pesti színésznek és a legkedveltebb magyar írónak. A szavazás mindjárt az első héten nagy erővel indult meg. Mindenki — természetesen — a maga „jelöltjét” dicsérő sorokkal küldte be szavazószelvényeit, amelyek

oly tömegben érkeztek szerkesztőségünkbe, hogy annak feldolgozása több napot vesz igénybe.

A szavazatok szortírozása nagy aparátussal indult meg és így

a zsűri már a legközelebbi napokban összeülhet, hogy kinek ítéljék oda a kitűzött díjakat.

Itt említjük meg, hogy sajnálatos nyomdahiya folytán legutóbbi számunkban a második díjösszeget 1500 pengőnek tüntettük fel, pedig az

150 pengő.

mint ahogy azt előző számainkban már hirdettük is.

Egyébként pályázatunk eredményét és a 250 pengős első díj, a 150 pengős második díj és a 100 pengős harmadik díj nyereségeinek nevét karácsonyi számunkban közöljük.

A pécsi Nemzeti Színház most mutatta be Szép Ernő „Azra” című darabját, amelynek kétfőszerepét Feleki Klári és Bognár Elek játszották. Mindkettőjüket megérdemelt meleg ünneplésben részesítette a pécsi közönség (Ezsébet fotók, Pécs)

Ströck Albin

Operettet ír egy futballista

Bizonyára már mindenki hallott arról, hogy Ströcköt, az Újpest „Albi”-nak becézett jobbszélsőjét „gróf Ströck”-nek titulálják a sport berkeiben. Ugyanis Albi a leg-elegánsabb és legdivatosabb futballistája a profiszövetségnek. Valószínű, hogy Albi nincs megelégedve az egyszerű „divatos” jelzővel, mert újabban minden törekvése az, hogy a divatos szó a „slágerszerző” kitételével bővüljön. Ezt a célt szolgálta már az a dalszöveg is, amelyet Albi pár héttel ezelőtt Huber Imre ismert újpesti zeneszerző muzsikájára írt.

A Délibáb munkatársa felkereste Ströck Albit, hogy szövegírói működéséről beszélgesse vele. A beszélgetés során, amint az a következőkből kiderül, érdekes, sőt mondhatnánk szenzációs dolgok sülték ki.

— Mióta ír verseket? — kérdeztük Albitól.

— Ojjé, már nagyon régóta, de nem táncszámokat, hanem komoly verseket. Különböző műkedvelő szobrász is vagyok és a rajzolást is kultiválom.

— Mint amatőr?

— Eddig mint amatőr, most készülök álprofi lenni. Ugyanis a tangónak meg fog jelenni, de nem amatőr alapon, hanem fizetni kell érte háromszáz pengőt. Már mint mi fizetünk a kiadónak.

— Nagyon szép — ismertük el és gratuláltunk, — de hogyan gondolt arra, hogy tánczenéhez írjon szöveget?

— Nagyon szeretek táncolni (zárójelben azt is megmondom, hogy az újpesti lányok szerint kitűnően táncolok), gondoltam, hogy saját szöveget dúdolva, még nagyobb élvezet lesz a tánc.

— Sikere van a tangójuknak?

— De még mekkora. Már vagy száz példányban lemásoltam és azt osztogattam szét a sok ismerős között.

— De így nem hoz semmit a konyhára.

— Majd lesz másképp is.

— Mikor? Csak nem készül profinak?

— Nem nyilatkozhatom, ez a dolog még titkos.

— Mesélje el a tartalmát — biztatjuk Albit.

— Hát van egy ifjú sportlady, akinek hárman udvarolnak. Sportemberek a férj-aspiránsok. Az egyik az Újpest csatára, a másik a Hungária kapusa, a harmadik egy futballbíró.

— A Ferencváros kimarad?

— Bele akartam valahogy venni, de most úgy le van csúszva a Fradi, hogy nem lehet komoly aspiráns.

— A bajnokságra nem, de a nőre?

— Arra sem, kinek tetszik olyan valaki, aki le van csúszva?

— Hát mesélje tovább a darab tartalmát.

— Puhatólózással indul a játék, illetve a darab. Eleinte nincsenek akciók. Nem lehet tudni, ki lesz a győztes. A bíró itt is sok bajt okoz. Botrányt provokál, a játékosokat elfaultolja a nőnél. Az első felvonásban sok a dribli, de azért van benne pár szép húzás is. Az eredmény egyelőre döntetlen, csak egy ígéret. Ugyanis a darab hősnője a következőket jelenti ki: „Ahhoz megyek feleségül, amelyik játékosnak a csapata a következő derbin győzni fog. Ha eldöntetlen lesz az eredmény, akkor Misi, a futballbíró lesz a férjem.” Ezzel végződik az első felidő, akarom mondani az első felvonás.

— Halljuk tovább — biztatjuk Albit.

— A második felvonás a Stadionban játszódik le. A derbi második felidejét játsszák a csapatok. Első felidő eredménye null-null. A bírászövetség nem tud a három főszereplő szerelmi küzdelméről és a mérkőzés bírójául az illető bírót küldte ki, aki természetesen nagyon elfogult és úgy ítélkezik, hogy eldöntetlen legyen az eredmény. A színpadon csak a közönséget látni, de a darab tempóján érezni lehet majd az igazi Újpest tempót. Az Újpest végre vezetéshez jut. A bíró, hogy esélyeit növelje, indokolatlan tizenegyet ítélt az Újpest ellen, amiből a Hungária kiegyenlített. Veszedelemesen közeledik a finálé, illetve a finis. Az újpesti csatárt lerúgják, de tovább játszik. Jön a negyvenötödik perc. Az újpesti srác félpályán elfogja a pölingöt, lerohan... cselez... tizenhatoson megvágja csőrrel... zörög a háló és egykettőre az Újpest győzött kettőre. Már kezdeni sincs idő. A drukkerek a vállukon hozzák le a pályáról a nap hőst, akit a darab hősnője vár a taacsbanalon. Gondolom itt nagyon hatásos lesz a fináléban a lila-fehér futballista és taacsbíró görölök beállítása a csapatba, illetve a darabba.

— Remek, de mi lesz a harmadik felvonásban?

— Erre is gondoltam. Az újpesti csatárt megköszöni a lány kintető kezét, de nem fogadja el, mert olyan feltételt kötött ki, hogy bármelyikük győztes lehetett volna, tehát a lány nem is szeretheti őt igazán. Végeredményben mégis egymásé lesznek.

— Szenzációs téma. Mi lesz a darab címe?

— A gólszerzett feleség.

— Elsőrendű operetteim. Ha szabad érdeklődnünk, melyik pályán, illetve melyik színházban fogják lejátszani a darabot?

— Nem élek a színpad, illetve a pályaválasztói jogommal.

— Mit gondol, lesz sikere?

— Mi az, hogy lesz-e sikerem. Az Újpestnek magának húszeszeres közönsége van. Ez a darab még a Stadionban is telt házat csinálna.

Vig György.

FILM

Jeannette MacDonald (Fotó Paramount)

valaki,

rtalmát.
illetve
k. Nem
ró itt is
a játé-
első fel-
n benne
egyelőre
a darab
„Ahhoz
snak a
fog. Ha
or Misi,
éggződik
első fel-

Albit.
dionban
félidejét
dménye
három
a mér-
ki, aki
gy ítél-
z ered-
et látni,
majd az
e veze-
növelje,
st ellen,
edelme-
mis. Az
játsszik.
sti srác
han ...
rrel ...
st győ-
dő. A
ályáról
vár a
hatásos
lista és
lleive

lik fel-

csatár
de nem
ött ki,
volna,
igazán.
mek.
címe ?

szabad
melyik
ot ?
pálya-

Ujpest-
an. Ez
házat
györgy-

A Kutyaprimadonna iskolája

Hollywood, 1930 december.

Buster az árnyas kertben szaladgál. Most úgy néz ki, mint bármelyik kutyatársa és ezért senki sem hinné róla, hogy hetenként négyszáz dollárt keres a gazdájának, Renfro mesternek.

Renfro kutyaidomító. Hollywood közelében nagyszerű farmja van, ahol kizárólag kutyák idomításával foglalkozik. Itt senki sem mondaná, hogy ez rossz foglalkozás, mert Renfro mesternek jelenleg tizennyolc kutyája „dolgozik” a filmgyárakban és elég szép pénzt keresnek a gazdájuknak.

— Tizenöt esztendő óta foglalkozom kutyaidomítással — mesélte Renfro — és ezalatt elég alkalmam volt a kutyákat megismerni. Ez a foglalkozás persze nem mindig volt jövedelmező, de kitarítottam és ma — hála az Istennek — elég jó dolgom van... *Divatosak lettek a beszélő kutyafilmek és ennek következtében a filmgyárakban minden használható kutyát „leszerződ- tetnek”.*

A kutyaidomítás nem könnyű dolog, de nem is olyan nehéz, mint sokan hiszik. Egyetlen dolog szükséges hozzá: *végtelen türelem.* Nehezebb a kutya-

primadonnákkal dolgozni, mint a film- színésznőkkel...

— Ha új kutya kerül farmomra — folytatta Renfro, — először meg- állapítom, hogy az *alkalmas-e idomításra.* Ezt úgy tudom megállá- pítani, hogy a legegyszerűbb produk- ciót elpróbálok vele. *Ha semmit sem tud, akkor érdemes vele foglalkozni...* Több sikerrel kísérletezhetek ilyen kutyákkal, mint olyanokkal, ameye- ket már *elrontottak.* Az idomítás azzal kezdődik, hogy először szépen a ház- hoz szoktatom a kutyát. És majdnem mindegyik hamar rájön arra, hogy érdemes nálam maradnia, hogy itt jó dolga lesz. Néhány nap múlva már észreveszi a kutya, hogy a házban *bizonyos rend van...* hogy *ill én va- gyok az úr,* aki parancsol neki, akitől enni kap vagy aki esetleg nem ad neki enni... Mindenki, aki csak né- hány napig foglalkozott kutyával, tudja, hogy a kutya nagyon értelmes állat és ösztönösen megérzi, hogy gaz- dája hogyan érez... A kutya azonnal megérzi, hogy ha rossz kedvem van, vagy hogy ha örülök valaminek...

Lassan aztán a *szavakat is megérli, megérti a gesztusokat,* sőt ha bizonyos parancsokat írok fel egy fehér táb-

„Major”, a legnépszerűbb kutyaprimadonna egyik szerepében, Zion Myers és Jules White rendezők között (Fotó M—G—M)

Bustert, a kitünö filmkutya Renfro mester fehér táblák segítségével tanítja — a kutyaprimadonnák iskolájában. Az egyik táblán angolul: „ülj fel!”, a másikon „ülj fel!” olvasható (Fotó M—G—M)

lára, villámgyorsan teljesíti a parancsokat. Ez nem azt jelenti, mintha a szavakat el tudná olvasni, hanem azt, hogy lassan megtanulja a betűk és szavak formáját és megérti, hogy egyik tábla felmutatása után fel kell ülnie, a másik felmutatása után pedig hason kell csúsznia... Ez azonban legfeljebb a mutatvány kedvéért szükséges, de egy jól betanított kutyánál elég egy füttyszó vagy egy kézmozdulat és a kutya máris teljesíti a parancsot.

Renfrónak sok műhelytitka van, ezekről azonban nem beszél, mert trükkjeit a konkurencia miatt nem akarja elárulni. Nevetve beszél azonban azokról a kutyaidomítókról, akik korbáccsal vagy ostonnal a kezükben tanítják a kutyákat.

— Ezek bolondok — mondja, mert sohasem tudnak eredményt produkálni... Amelyik kutya egyszer verést kapott, olyan, mintha megölték volna... Legfeljebb házörzésre lehet használni.

„Csusszal hason”, olvassa a táblán Buster „Ülj fel a székre”, parancsolja Renfro Busternek

Árnyas erdő — faládákban...

(Hollywoodi levelezőnkől.) A külső felvételek már a néma filmek korszakában is bizonyos nehézségekbe ütköztek, mert mindig voltak hivataln vendégek, akiket csak a legnagyobb óvatosság mellett lehetett távollartani a felvételek színhelyétől. Ezek a nehézségek most — a hangos filmek korában, — még megszorodtak.

Amikor a főszereplő férj és hölgy egy árnyas bokor aljában ül egy intim padon és a hős a hősnőt utoljára öleli át, azt sóhajtván, „Isten veled, te boldog óra anyyala!”, akkor a lehallgatásnál egyszerre kiderül, hogy egyebet is mond a filmszalag, mert valamilyen filmrajongó a bokor mögött felvétel közben elsőhajította magát, hogy „Oh, de édes!”

A rendező természetesen idegesen és bosszankodva ugrik fel és dühöng, mert újra meg kell csinálni a külső felvételt, ami természetesen a költségetést jól felbillenti.

De nemcsak ezek a zavarok ejtették gondolkodóba a hollywoodi illetékeseket a szabadban történő felvételek ügyében, hanem az is, hogy néha nagyon nehéz,

sőt majdnem lehetetlen a parkrészteket úgy beállítani, ahogy éppen a rendező elképzelte vagy ahogy az operatőrnek megfelel.

A Mayer-Parkban azonban, amelyet a filmgyár teremtett a műterem közelében, azt csinálhat a rendező, amit akar, mert a nagy fák kivételével a kis fákat és bokrokat nagy faládákba ültetik és így süllyeszti be a földre. És a kertet oda lehet helyezni, ahova akarják.

Ha ebbe a parkba pillantunk, első percben úgy fest, mint akármilyen rendezes park, azonban ha jobban megfigyeljük az egyes részleteket, látjuk, hogy öt különböző jellegű kerttípusra oszlik fel. Egyik része formális angol park vágott lombokkal és széles pázsitos rétekekkel, egy másik olasz kert márványszobrokkal, szökőkutakkal, ciprusokkal, azután egy francia kert taxusbokrokkal és fontainebleaui teraszokkal, mellette tipikus házikert mindenféle virággal, ötletszerű csoportokkal és végül egy egészen vad terület, úgy ahogy a természet szeszélye egymás mellé dobálta a fákat és a bokrokat...

A park két évvel ezelőtt készült és e rövid idő alatt már technikai és művészeti szempontból, de gazdaságilag is behozta a park elkészítésének költségeit. A technikai előnyök közé tartozik az is, hogy a park a műterem mellett van és így közvetlen összeköttetésben lehet a villamos-teleppel, ami kizárja a felvételek sikertelenségét és hibáit, ami a szállítható hangosfilmgépeknél mindig előfordul.

A parkot a gyár olyan területén készítették el, amelyet azelőtt a lím-lomokra használtak fel. Amikor felmerült ennek a parknak az ötlete, akkor megtisztították a területet és megállapították, hogy hatvan

Készül a film — az árnyas erdőben (Fotó M—G—M)

Marion Davies a filmgyár kertjében (Fotó M—G—M)

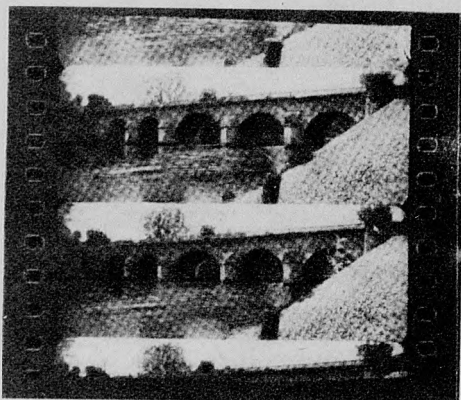
eukaliptusfa áll a területen. Miután ez a fa tudvalevőleg csak Ausztráliában és a kaliforniai éghajlat alatt terem meg, csak egyes filmekben használható. A park megteremtésével egyidejűleg határozta el a gyár vezetősége nyolc hangosfilmműterem felépítését és a kijelölt területen mindenféle bokor és apró fa volt, amelyeket gondosan átültettek az új parkba, ahol így egyszerre huszonnéf és kétszáz bokor állt. Azután beszerezték még ötven más fát, végül külön osztályt létesítettek virágtermelésre úgy szabad ég alatt, mint melegházakban és így ma már nemcsak a parkot, hanem a műtermeket is friss virággal lehet állandóan ellátni. A parknak természetesen az a

legnagyobb előnye, hogy néhány óra alatt átalakítható. Ha a rendezőnek nem tetszik valamelyik bokor vagy kisebb fa, egyszerűen kiadja az utasítást és a kertészek máris kiemelik a földből a faldákalat és odahelyezik, ahová parancsolják. Akár egész fasorokat, allékat át lehet így csoportosítani. Egy-két kocsifölddel és homokkal és ugyancsak elmozdítható gyepággyakkal az átültetés nyomait is eltüntetik.

Végül egy száz méter hosszú természetes kőfal, hatalmas tó szökőkúttal, számos áthelyezhető szobor, kút, pad, oszlop egészíti ki a parkot, amely nyugalomával és szépségével valóságos paradicsoma a filmmunkának...

A széles * film

Mióta a filmet föltalálták, talán sohasem élt át a filmipar nagyobb és forradalmibb válságokat, mint most. Amerikában a gyárak napról-napra új találmányokat hoznak ki, amelyek már szinte végső pusztulással fenyegetik a filmeseket. A színes, plasztikus, hangos film után itt van az új csoda, a szélesfilm. A mozisok alig szereltették föl méregdrága leadógépeiket, már újból ijeszgeti őket

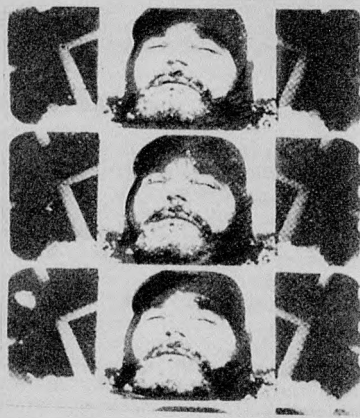
A széles film kész diapozitíje

az új film veszedelme. A gyárak irtózatossá váltak, harcolnak egymással és nem kímélnék sem pénzt, sem munkát, csak hogy valamiképpen biztos piacot szerezhessenek maguknak. A sikert úgy látszik az újdonságok kihozásában látják s talán nem is tévednek. A közönséget az újszerűség „az ilyen még nem volt” mindennél jobban érdekli és az ilyen szennzációszerű ígérkező filmekért nem sajnálja a pénzt. Nálunk a széles film még meg sem jelent, de máris akadnak pártolói.

A széles film lényegében nem más, mint megnagyobbított film, olyan formán, hogy az eddigi 10 mm. × 21 mm.-es kép helyett, alakja 27 mm. × 70 mm. Vagyis szélessége körülbelül hét centiméter, míg magassága csak alig három centiméter. Persze ezek a méretek még nem véglegesek. A kísérletező gyárak a széles filmeket különböző nagyság szerint készítik. Így például a Paramount filmképei csak 28,5 mm. × 56 mm., az R. A. C. gyártmányai viszont 19,5 mm. × 63,5 mm. nagyságban készülnek. A széles film diadalrajutásával tehát az eddig négy-szögletes képek teljesen kimennek a forgalomból és a fentebb jelzett téglalap-alakú filmek jönnek helyettük. Természetesen ezeket is szinkronizálnak és színesítik. Sőt, mint hírlík, a jövőben valamennyi gyár csak színesen hozná piacra filmjeit. Tervüket egy nem régen szabadal-

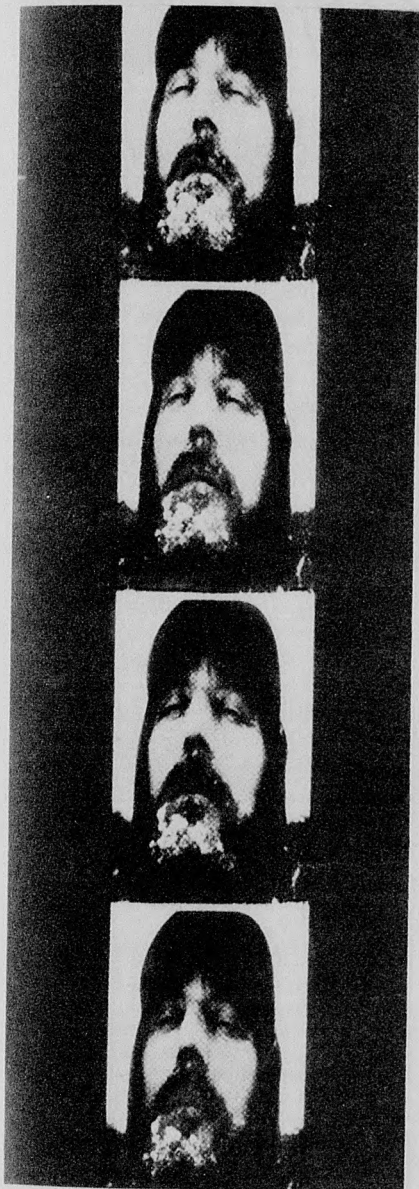
maztatott találmányra alapítják. Ugyanis az eddigi színes filmeket vagy fényszűrők segítségével fotografálták vagy pedig utólag kézzel színesítették. Egyik eljárás sem volt praktikus. A fényszűrővel forgatott képek nem voltak eléggé világosak (a szűrők a fénynek csak bizonyos részét engedték át), a kézi színezés viszont nagyon sok időbe és vesződségbe került. Az új eljárással viszont a színes filmek készítése rendkívül megegyeszerűsödött.

A széles film a plaszticitás jegyében indult. Állítólag azzal, hogy a vetítés nem négyzetalakban történik a vászonra, a kép sokkal nagyobb területet fed le, sokkal mélyebb távlatot kap és az alakokat plasztikusabbá, életszerűbbé teszi. A gyárak szerint ez a lényeg. Azonban a széles filmek alakjukon kívül még más tulajdonsággal is rendelkeznek. Nevezetesen, hogy a felvételek és leadások is megváltoznak. Így például Crétien professzor olyan lencsét (hypergonar) konstruált, mellyel egyszerre, egy ugyanazon tárgyról kétféle képet lehet készíteni. Az egyik kép keskenyítve nagyítaná, a másik kicsinyítve szélesítené a figurát. A felvevőgép olyanképpen működne,

A széles film egyik felvétele: a keskenyített arc

hogy az egyik kockára keskeny-nagyított, a másikra kicsinyítve-szélesített kép rajzolódna. A levetítése sem volna valami komplikált. Csúpan ilyen hypergonar-lencsét

A széles film másik felvétele: a szélesített arc

kellene alkalmazni. A lencse a két különböző képből egy képet, egy plasztikus, életszerű képet vetítene a vászonra.

Ezzel az eljárással már készítettek is egy filmet Jack London egyik novellájából s ha a híreknek igazat lehet adni, a felvételek szenzációsan sikerültek és a meghívott közönségnek rendkívül tetszett a széles film első bemutatója.

Amerikában már három nagy gyár dolgozik széles filmen és nem lehetetlen, hogy a jövő év elején már hozzánk is elérkezik ez a legújabb filmszenzáció.

A gyárak azt ígérik, hogy a széles film sem lesz drágább, mint az eddigi, azonban ezt bajos elhinni, mert a 28 mm. x 70 mm.-es film nyersanyagában is jóval többbe kerül, mint a rendes. Állítólag egy filmnél a differencia körülbelül tizenhat kilogramm nyersfilmet tesz ki.

Ez pedig még Amerikában is pénz.

Z. S.

SZINHÁZ ÉS VIDÉKE

Irla: HALÁSZ IMRE

Furesa

*Felkerestem otthonában a sűgöt
S ily furesát nem láttam régóta már,
Mert a sűgő a családjával otthon
Ugy kiabált, akárcsak egy sakál.*

*Megkérdeztem, hogy miért olyan hangos
S a kérdésre ő így felelt nekem:
Mivethogy egész este sügnom kell majd,
A hangom itthon így pihenetem.*

Egy tehetséges görli

*A görli a kiskapuban autó várja
S ez okot ad egy okos megjegyzésre.
Mikor a kis görli az autóra feltép:
Ez az első sikerült feltépése.*

Jó tipp

*Direktor uram, van egy tippem,
Mit most jűtűbe harsogok:
Vegye meg a Deák Ferenc tér
Sarkán álló „Halesarnok”-ot.*

*A „H” betűt — nem kerül sokba —
„D” betűre kijavíttatja
És operett-színházal máris
„Dalesarnok” címen megnyithatja.*

Hollywoodból írják

*Van rá esél, hogy Greta Garbo is
Szomorkodik és nem örül,
Ittenkor mondják a stúdióban,
Hogy bajok vannak a Greta körül.*

Lillian Gish

MI TÖRTÉNT?

Tom Mix

Az utolsó

pillanatban leplezték le azt az összezsekküvést, amelyet amerikai banditák szőttek Harold Lloyd két szép gyermeke, Marjorie és Gloria ellen. El akarták rabolni őket és amerikai mintára, óriási váltságdíjat szerettek volna kicsikarni a népszerű milliomos-filmszínészről. Az utolsó pillanatban azonban sikerült megghiúsítani a gaztettet. Azóta a híres komikus két leányát állandóan két detektív őrzi, akik jótálltak a gyermekek biztonságáért.

Nem mehet bálba

Ernst Lubitsch, Al Jolson, Noah Beery, Maurice Chevallier, John Barrymore, mert legutóbb az egyik hollywoodi bálterem rendezője észrevelte, hogy ezek az urak a bálterembe magukkal hozták a boxolójukat is. A filmszínészek — úgy látszik — nem ok nélkül vitték magukkal a testőröket, mert arról kaptak hírt, hogy egyiküket-másikukat inzultálni akarják. A bálrendező a boxolókat kiutasította a teremből, mire a sztárok is hazamentek.

A szegény fehér apáca,

aki a néma filmek korszakában egyike volt a legtehetségesebb filmszínésznőknek — Lillian Gish-ről van szó, — esúfosan megbukott azon a színpadi turnén, amelyen a „Vanja bácsi” című ismert színdarabot játszotta el. Lillian Gish visszatért New-Yorkba és egyelőre abbahagyta a színjátszást.

Nagy gyásza van

Anna May Wong-nak, a népszerű kínai filmszínésznőnek. Édesanyja Sam Wong, aki mindössze 43 éves volt, autóbaleset következtében szerencsétlenül járt és azonnal meghalt. A tragédiát még fokozza az, hogy Anna May Wong mostanában várta Európába anyját, akit ilyenformán soha többé nem láthat.

Ki ne ismerte

volna Numát, a népszerű filmoroszlánt, „aki” nem kevesebb, mint kétszáz filmben szerepelt Hollywoodban. Ez a népszerű oroszlán emberi számitás szerint elég fiatalon, tizenkilenc éves korában „meghalt”. 28 árva kis oroszlánt hagyott hátra, nem számítva a kis unokákat...

Rájár a rúd

a moziközönség kedvenceire, akik egymásután dőlnek ki a sorból. Zigolo, Fred Thompson, Lon Chaney, Milton Sills, Rudolf Valentino, a némafilm királyai meghaltak és sok filmszínész, akik valamikor a közönség kedvencei voltak, most mindenkitől elfeledve, súlyos betegen fekszenek. Tom Mix, akit nemrégiben még az egész világ moziközönsége ünnepelt, az egyszerű cowboy-kocsis, aki tehetségével milliőkat szerzett a filmnél, most élet és halál között lebeg egy hollywoodi kórházban, mert kiújult régi vállsebe, amit egyszer egy lovasszerencsétlenség alkalmával szerzett. A népszerű filmszínész életéről lemondtak az orvosok.

Az amerikai lányok

sweetheartja, Charles Rogers megérkezett Berlinbe, ahol egy filmelőkelőségekből összeállított társaság fogadta a pályaudvaron. Társaságában volt édesanyja is, aki — ezt csak kevesen tudják — vizsga szemmel örködik híres fia szívének biztonsága felett. Az európai körutazás célja ezúttal nem reklám, hanem felejtés volt. A filmszínész ugyanis — mint megírtuk — szerelmes a nálánál tíz évvel idősebb Claire Windsor filmszínésznőbe, akinek eddig már három férje volt...

Kay Johnson legújabb filmjében (Fotó M-G-M)

om Mix

oros-
t két-
dban.
szám-
kilenc
va kis
szá-

ymás-
Fred
Sills,
rályai
vala-
most
n fek-
n még
epelt,
tségé-
most
woodi
lsebe,
enség
film-
c.

meg-
kelő-
adta
vott
esen
ődik
lett
nem
film-
scbb
inek

Amin az egész világ nevet

Tó mellett

Sétáló úr a halászhoz:
Na, kijogott egy pár halacskát?

Halász: Ma nem. Ha nem tegnap 74 kilót szedtem ki a tóból.

Sétáló úr: Nagyon örülök! Tudja ki vagyok én? Ennek a tónak a bérlője!

Halász: És tudja ki vagyok én? Én vagyok a környék legnagyobb „haduzója”!

(Die Woche)

Asztalszomszédok

— Volt már önnek olyan erős köhögéssel dolga doktor úr, mint amilyennel most én küzdök?

— Oh, igen!

— És mit szedett hasonló esetben?

— Tíz márkát minden vizsgálatért!

(Fliegende Blätter)

Áruházban

— Kaphatnék motorkerékpár alkatrészeket — kérde a fess fiatalember az áruházban.

— Rajtam kívül semmit!

— válaszol a csinos kiszolgálókisasszony.

(Lustige Kiste)

Velenceben

— Fiaskám, ha így költökezünk, a nászútra rámegy az egész megtakarított pénzünk!

— Nem baj drágám! Nászútra legjobb esetben is csak minden három évben megy az ember!

(La Vie Parisienne)

Őszinte vélemény

— Jó napot igazgató úr! Na, milyen az új primadonna?

— Nagyon jó!

— És mi jó rajta? A hangja? A megjelenése?

— Egyik se! A hangja rossz, a megjelenéséről pedig ne is beszéljünk!

— Hát akkor miye jó?

— Jó negyvenes!

(Le Sourire)

Találkozás

— Az istenért, Ervin, hogy nézel ki?

— Nem kell megijedni! Futballbíró leszek ma délután.

(Lustige Blätter)

Az ősz

— Ujra itt az ősz! Mikor látom a leveleket hullani a fáról, úgy elfoj a szomorúság.

— Érdekes. Én akkor kezdek örülni...

— Ember! Magának nincs szíve!

— Nem, szénkereskedésem van!

(Passing Show)

Micke, de szép maga ma!
— Na, még csak az hiányzik, hogy maga is csapja a szelet.
(Le Sourire)

Egy „beesületes” ember kesergése

— Szomorú, hogy milyen bizalmatlanok az emberek manapság! Három hete járkálok már a városban egy hamis öt márkással — és senki nem akarja elfogadni tőlem!
(*Fliegende Blätter*)

Bíró előtt

— Volt már büntetve?
— Igenis! Tíz évvel ez előtt megbüntettek, mert tiltott helyen fürödtem.
— És azóta?
— Azóta nem fürödtem!
(*London Opinion*)

Őszinte válasz

— Mit parancsol Nagyságos asszony? Praktikus vagy szép legyen?
— Egyik se! nászajándéknak szánom!
(*Punch*)

Elhamarkodott ígéret

— Direktor úr, ha hozzám adja a Fannyt feleségül, én a tenyeremen fogom hordozni!
(*Lustige Kiste*)

Magától értetődik!

— Csak azt szeretném tudni, a férfiak miért hazudnak annyit?

— Egészen egyszerű! Mert az asszonyok annyit kérdeznak!

(*Musketen*)

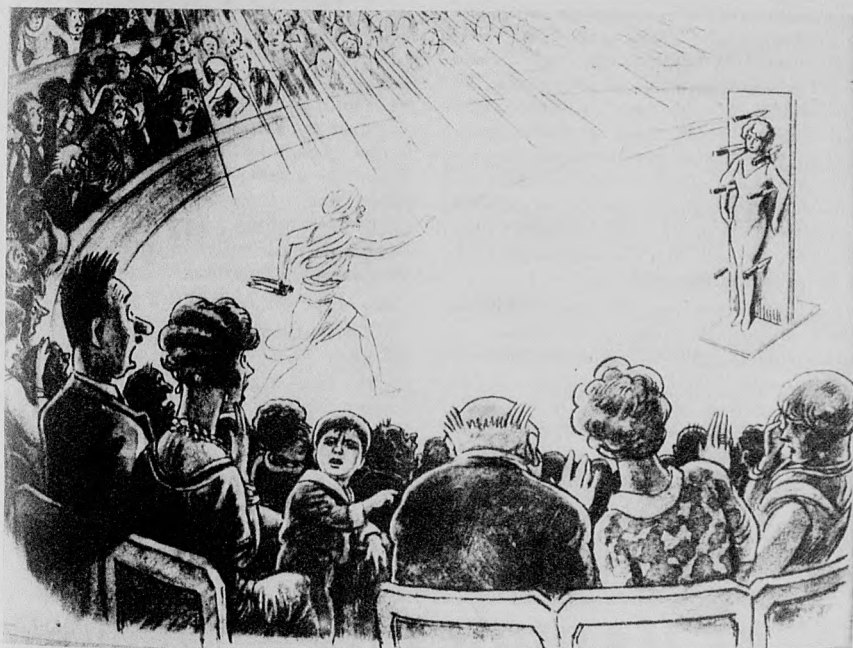
A kis diplomata

— Hans, láttad te a mult héten, hogy az Appel bácsi megcsókolta anyukádat a száján?

— Papa, én nem árulok el semmit — ennek a tulajdonoságomnak köszönhetem azt a szép hintalovat, amit a mult héten kaptam az Appel bácsitól!

(*Karikaturen*)

Cirkuszban

Hans: Ugyan Mami gyerünk haza, hiszen ez a tehetségtelen sohasem találja el azt a nőt!

(*Lustige Blätter*)

Társaság és divat

A bárónő délutáni teáján

— Érdekes hírem van mára. Nem annyira maga a tény, mint a mód, ahogyan prezentálódott, nagyon elmés. Csattanója is van, ami bizonyos körökben vajmi ritkán szokott megenni.

— A „Bizonyos kör”-ről kérünk közelebbi meghatározást.

— Diplomácia. Elég?

— Tökéletesen.

— Akkor hát indulhatok. Az előkelő diplomata, aki a legelőkelőbb, legpatinásabb arisztokrata-családból való, barátságával tüntetett ki egy társaság-beli fiatalurat, aki mellesleg újságíró is s kissé nyegle modoráról ismert. Teljesen reá vall tehát, hogy egy ízben előkelő barátja előtt meglehetősen lekiacnyelte a diplomata-tulajdonságokat s azt állította, hogy az emberismeret, mely szinte a gondolatolvasásig tökéletesedik, az újságíróknál magától értetődő, természetes valami s egyáltalán nem indokolt, hogy a diplomaták olyan nagyra vannak ezzel a képességükkel.

— Tapintatlan ifjú.

— Annál fegyelmesebb az előkelő, öreg diplomata. Nem szállt vitába az újságíróval, csak finom mosollyal ezt felelte neki: Kedves barátom, lehet, hogy magának igaza van. De ha olyan biztos az emberismeretében és gondolatolvasási képességében, állapítsa meg kérem, hogy szőke kis szubrettünk önt

Az 1930-31 prém-**BRUCK** szűes új megnagyob-
bírt szőrmeszalónja,
VI. kerület, Vilmos császár út 54 szám alatt,
occasioárakon bemutatja és árusítja közvetlenül
a régi üzlet mellett

csalja-e meg énvelem, vagy engem csak meg önnel.

— Hamisítatlan diplomata hidegvér.

— A fiatal újságíró viszont kevésbé volt hidegvérű. Felindult állapotban hagyta el előkelő barátját s az a hír járja, hogy vége a közmondásossá vált barátságoknak.

— Jöhet a hét aktuális pletykája.

— A bankvezér állítólag rövidesen közhírré teszi eljegyzését a táncos primadonnával.

— Nem elég. Neveket kérünk. Legalább is az egyik részről.

— A bankvezér nevét semmiesetre sem árulhatom el. Marad tehát a primadonna neve. Az sem olyan egyszerű, de ha kitaláljátok, én mosom kezeimet. Vezetékneve azonos annak az államnak a nevével, amelyben mostanában nagyon zavaros politikai viszonyok uralkodnak. Keresztneve viszont élénken emlékeztet egy világhírű, trónjavesztett koronás fő nevéhez.

— Majd törjük rajta a fejünket.

— Mikulás-pletyka is akad. És pedig az, hogy köztudomásúan nagystílusú életet élő banktisztviselőnő Mikulásra azt kérte ajándékkul mágnásbarátjától, hogy váltsa be régen adott házassági ígéretét.

— A kisasszony éppen nem nevezhető kisigényűnek. Én is tudok az esetről s azt is tudom, hogy az ország egyik legtekintélyesebb s leggazdagabb grófjáról van szó.

A JÓ VARRÓGÉP

PRECIZIÓS **ÓVATOSSÁG**
MUNKA. —
E Z É R T: A BESZERZÉSÉNél

— No és megkapta-e a kisasszony a várt ajándékot?

— Ezt az egész társaság izgalommal várja. Biztosat még senki sem tud.

— Biztos csak az, hogy a választási pletykák még a Mikulás-pletykáknál is aktuálisabbak.

— Úgy van.

— Beszélnek, hogy az exminiszter érdekében folyó kortesharcban éppen az a bizonyos primadonna nem vesz részt, akivel a kegyelmes urat az egész komolyan összehoronták.

— Ilyen meglepetésekkel szolgál az élet.

— Még mindig jobb, mintha egyáltalán nem volnának meglepetések.

— Összehasonlíthatatlanul jobb. Különben is az az érzésem, hogy az idén nem fogunk szűkölködni a legkülönbözőbb természetű meglepetésekben.

— Szóval kedvező prognózis a közeljövőre.

— A lehető legkedvezőbb. Például nem vehető-e számba ez a takarékosság körül folyó harc. Legyenek-e fényes bálók, vagy ne legyenek? Illő-e néhány száz embernek mulatni, ragyogni, dőzsölni, mikor tízezrek nyomorognak?

— A mulatozás és a ragyogás egészen más, mint a dőzsölés. Arra már körülbelül rájöttek, hogy a gazdag ember mulatozása és ragyogása ezer és ezer szegény embernek ad munkát és kenyeret. A dőzsölés viszont izlés dolga, de, ha csak pénzszerűségi áll, az sem baj. Hisz a pénznek nem az a rendeltetése, hogy a fiókban heverjen, hanem, hogy a tömegek között áradjon szét.

— Maga a divat is, mintha direkt e ennek az elméletnek a szolgálatába szegődött volna. Kétszer-háromszor annyi anyag kell egy-egy ruhához, mint ezelőtt a csillogó díszekre valóságos kis vagyont kell kiadni.

— Hát akinek nincs rávaló pénze, az így sem vásárol ilyesmit. Akinek pedig van, az csak adja ki. A viszontlátásra dragáim.

NAGYSZERŰ GYÁR-

helyiség Budapest központjában háromszáz négyszög méter területen ezüstárúgyárnak vagy más hasonló célra kiadó és azonnal elfoglalható. A helyiség teljesen különálló épületrész. Bővebbet Dohány uccsa 10. Házfelügyelőnél

Jegy nélkül nézhet mozielőadást

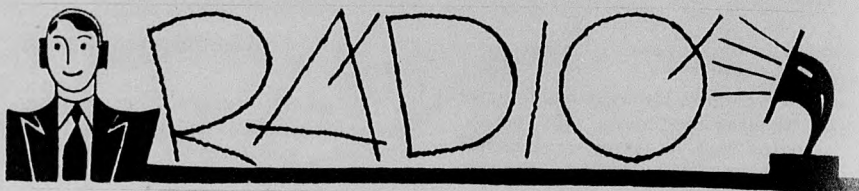
ha **PATHÉ BABY**
vetítőgépet vásárol!

Könnyű kezelés, ághetetlen filmek.

Kapható minden fényképezési szaküzletben.
Kérjen árlapot és műsorjegyzéket!

PATHÉ BABY vezérképviselő,
Budapest, VII, Akácia uccsa 6 szám.
Telefón: József 431—95

A SINGER VARRÓGEPEK A LEGJOBBAK
FIÓKOK MINDENÜTT! + SINGER VARRÓGÉP RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

Halló, itt rádió Délibál

az 52 és 53-ik oldalhosszön. Következik legújabb rádióhíreink elmondása.

A budapesti Studio legközelebb a lengyel filharmónikusok hangversenyét fogja közvetíteni Varsóból, amelyen

Jan Klepura is szerepelni fog.

Más.

A jövő hét elején a bécsi rádió a Johann Strauss Theaterből közvetíteni fogja Békeffi István és Lajtai Lajos „Sisters” című operettjét, amelynek

főszerepét tudvalévően Biller Irén játssza.

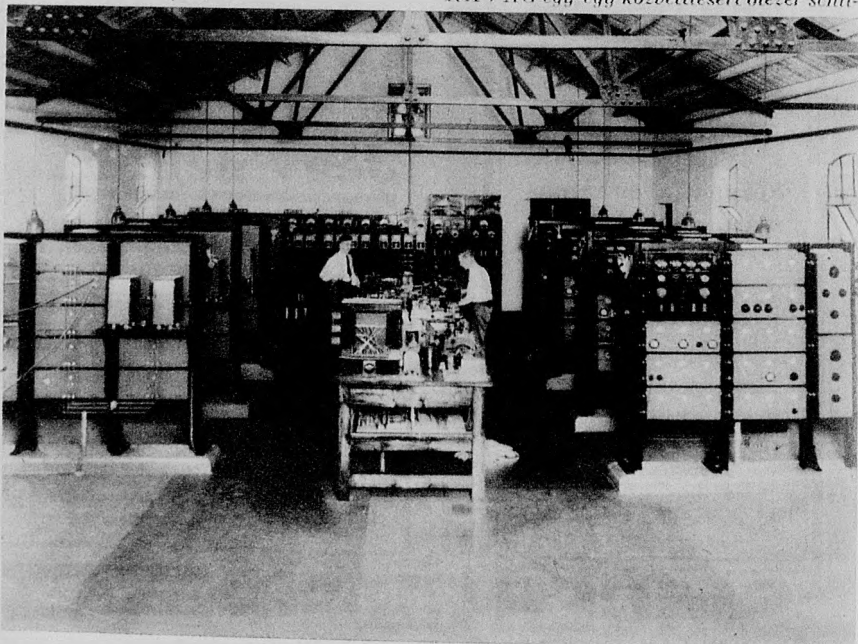
A többi szerepeket Grete Hornik, Taubenhayn, Nästelberger és Waldemar játsszák. Más.

A délfranciaországi árvíz tudvalévően

elpusztította az ageni adóállomást is,

amelynek építési munkálatait a katasztrófa után rögtön megkezdték. Amint értesülünk róla, az újjáépített adóállomás karácsony hetében fog megnyitni. Más.

Tudvalévő, hogy az osztrák labdarúgószövetség ugyanolyan mereven visszautasította a RAVAG sportközvetítési kérését, mint a Magyar Labdarúgó Szövetség. Az osztrák sportvezetőség még azt sem engedélyezte, hogy egy-egy meccset idegen államok rádióállomásai vegyenek át hallgatóik számára, pedig a RAVAG egy-egy közvetítésért ötezer schil-

A newyorki adóállomás erősítő berendezése

ling
lato
a k
eng
a m
lejá
és
ezer
ezt

A
k

A m
hírt
mén
jelen
elme
tart
zelm
ezt
mer
olya
bécs

É
rég
Az
pan

Hangszóróval egybeépített rádió az amerikai rádiókiállításon

linget ajánlott fel. Amikor ezt az ajánlatot visszautasították, a RAVAG azzal a kéréssel fordult a szövetséghez, hogy engedélyezze gramofonlemezekre felvenni a meccseket, amelyeket aztán a mérkőzés lejárta után közvetítenének az osztrák és a külföldi hallgatók számára. Ezért ezerötszáz schillinget ajánlott fel, de ezt a kérést is visszautasították.

A RAVAG erre kimondotta a bojkottot az osztrák futballszövetség ellen.

A múlt hét óta ugyanis semmilyen sportlőrt nem közvett a RAVAG az eredményeken kívül. Ez pedig nagy kárt jelent a futballszövetségnek, mert így elmarad a sportreklám. A harc még tart és reméljük, hogy a RAVAG győzelmével fog véget érni. Át kellene venni ezt a példát a budapesti Studiónak is, mert a mi futballszövetségünk ugyanolyan konzervatív gondolkodású, mint a bécsi. Más.

Érdekes rádióesemény zajlott le nemrégiben Európa és Amerika között. Az egyik nagy textilgyár a Heinz Company a cégének jubileuma alkalmából

bankettot rendezett Londonban és az amerikai Pittsburgban ugyanazon időben. A pittsburgin tizenegyezer, a londonin hétszáz ember jelent meg és ugyanazt a menüt fogyasztották el.

A tősztokat a két bankett résztvevői felváltva mondották el

és miután a rádió mindkét bankettot közvetítette, a két városbeli alkalmazottak sűrűn felköszöntötték egymást. Az első tősztot Pittsburgban Hoover, az Egyesült-Államok elnöke mondotta. Más.

Most készült el a világ legnagyobb adóállomása, amely természetesen Amerikában van.

Az adóállomás négyszáz kilowatt energióval fog dolgozni.

A lámpák, amelyeket az adóban elhelyeztek, két méter magasságúak és óránként öt tonna hideg vízre van szükségük, hogy a lámpák hőfokát lehűtsék. Más.

Mai rádióhíreink elmondását befejeztük. A viszontlátásra a jövő héten ugyanitt.

Az öreg bohóc

IRTA HURAY ISTVÁN

A vándorcirkusz már fölszedte a sátorfáját. A kocsik fölrakodva állottak a falu szélén s a társulat tagjai elhelyezkedtek az utolsó kocsiban. Éppen indulóban voltak, amikor a műlovarnő észrevette, hogy valaki hiányzik: az öreg bohóc és Fickó, a kutyája.

— Aki velünk akar jönni, tartsa itt az orrát! — dörögte kedvetlenül az igazgató. Aztán maga is fölkapott az ülésre és sietve adta ki az utasítást:

— Hajts!

A kocsisok a lovak közé csaptak s a kocsisor ringva-rengve megindult az országon.

Még nem tűntek el a messzeségben, amikor kutyájával együtt megérkezett

az öreg bohóc. Régóta kegyelemkenyeren élt már a társulatnál, kivénült ő is, a kutyája is. Egykor sok sikert láttak, ünnepelték őket, de az idő eljárt a fejük fölött s már csak társaiknak amúgyis szükös kenyerét pusztították. Látva, hogy a cirkusz már tovagördült, pillanatra meghökkenve állt meg, aztán kétségbeesetten nekilódult.

— Igazgató úr! Igazgató úr! — kiáltotta torkaszakadtából és rogyadozó térdel, integetve iramodott utánuk. Kutyájával szaladt-szaladt, ahogyan csak öreg lába bírta s elfúlva kiáltozott, hogy álljanak meg. De hiába. A lovak még sebesebb vágatába kezdtek s a kocsikat kavargó porfelhő takarta el a

A kocsikat kavargó porfelhő takarta el...

szeme előtt. Végül is kimerülten rogyott össze az országút közepén.

Jó időbe telt, amíg magához tért és ráeszmélt, hogy csúfos módon hagyták el öreg korára. Hiszen tudta ő, hogy terhére van az igazgatónak, hogy nem tudják hasznát venni, de hogy így bánjanak el vele, mégse hitte volna.

— Nem baj — sóhajtotta, — nem baj... Úgy-e, Fickó, nekünk már ügyis mindegy?

A kutya ott hevert a lábainál és hűségesen, vigasztalóan nézett rá. A bohóc később fölkel a földről, leverte a port ruhájáról és Fickóval a nyomában, megindult visszafelé.

Napestig kóboroltak a faluban, árván, tanácstalanul:

Másnap vasárnap volt. Napsütéses reggel köszöntötte őket a mezőn, ahol megháltak s ahonnan éhesen, leverten ballagtak be a főtérrre. A teplom elé érve céltalanul megálltak. A harang hívogatóan kongott, s ünneplőbe öltözött falusiak jöttek kettesével-hármasá-

val a misére. A vidám legények és pajkos leányok évődve szóltak oda?

— No, megy-e még a bukfenc, bohóc?

Lassan-lassan kis csoportosulás támadt körülöttük. A vasárnapi nép zajongva inscelkedett:

— No nézzük! Rajta!

A kivénült bohócban és kutyájában megpezsdült a komédiásvér. Megértően pillantottak egymásra: úgy érezték, hogy a régi kedv, a régi erő lobbant föl tagjaikban.

Egyszerre kezdték a mutatványt. Az öreg tótágast készült állni, a kutya pedig bukfencvetésbe kezdett, mint egykor, régen. Azelőtt,

Nem sikerült.

Mindketten összerogyva terültek el a földön. De Fickó csakhamar erőt vett magán, talpra ugrott s mintha kegyelmet kérne a közönségtől: kétlábra ült. Bánatos tekintetét körülhordozta az emberek arcán, akárha mondta volna:

— Nincs többé bukfenc, nincs több komédia.

A nézők hangos habotával fogadták a balsikert s fillérek helyett gúnyolódást hullajtva eléjük, otthagyták őket.

És szólt a harang, hívta-hívogatta a falubelieket. Leányok, menyecskek, legények pántlikásan, bokrétásan, derült szívvel siettek a misére. Az öreg bohóc pedig még mindig ott feküdt a földön. Csak akkor tápáskodott föl, amikor Fickó szomorúan és hívón nézett rá:

— Hát gyere, koldúsnak néznek a templombajjövők. Mégis csak szégyen.

Szédülve, fámolyogva csatangoltak tovább. S amint hosszú, keserves órák után leszakadt rájuk az este, ismét kimentek a mezőre aludni. Nem kértek senkitől semmit, se egy falat kenyeret, se szállást, inkább étlenül, hajléktalanul maradtak.

De az elgyöngült bohócot reggelre kelve nagyon kínozta már az éhség. Hosszan-hosszan tépelődött magában, mitévő legyen? Azután megsímogatta Fickó fejét és szomorúan mormolta:

— Neked is jobb lesz, Fickó. Gyere velem.

Elindultak. A kutya lehajtott fejjel, búsan oldalgott gazdája mellett, mintha csak sejtette volna, mi vár rá!

A piacra mentek, ahol a bohóc el-

adásra kínálta Fickót. Csakhogy a kiöregedett kutyára nem igen akadt vevő. Végül valaki mégis megvette, az is csak szájalomból.

A kutya és a bohóc fájó szívvel vált el egymástól. Az öreg ember az új gazdának lelkére kötötte, hogy szeresse Fickót. Sokáig meghatottan simogatta az állat fejét, nyakát; azután hirtelen sarkonfordult és elsietett.

A vevő utánanézett és látta, hogy a bohóc megállt egy lacikonyha előtt, ahonnan friss peesenyéillat szállt. A kezében megcsörgette a pénzt: mintha vásárolni akart volna valamit. De nem ment be. Csak tétovázott egyideig a sátor előtt és szinte küzködve nézte a pénzt, Fickó árát. Azután sóhajtván elfordult és tovább vánszorgott.

És másnap halottat találtak kint, a falu szélén, az árokban, közel ahhoz a helyhez, ahol a vándorcirkusz állomásozott. A bohóc volt. A hivatalos vizsgálat szerint éhenhalt, amj annál csodálatosabbnak tetszett, mert a zsebében pénzt találtak.

Eltemették a falu költségén. A kopsorsót nem kísértc ki a temetőbe senki, nem volt gyászmenet: Csak egy öreg, szürke kopott kutya ballagott szükkölve, nyüszítve a kocsai mögött.

Ne bántuk egymást!

*Színinövendék lett
A házmester lánya...
Egész nap trillázik,
Csípje meg a kánya!...*

*Akár Galli Curci,
Hamiskásan dalol...
Tudom, hogy felvették
„Divának” valahol*

*„Gedővár asszonyát”
Ordítva szavalja...
Itt művészró készül,
Mindenkéi meghallja...*

*Csupán csak a „handlé”
Tesz túl eme hangon,
Ó löbb sikerrel is
Szerepel a gangon!...*

*Mig a nagy divának
Lekiáltok „ácsit”...
Öneki tapsolok,
Feliübel már bácsi!...*

B.

Három a magyar igazság

Három dolog szükséges ahhoz, hogy a tea maradéktalan élvezetet nyújtson:

1. A keverék helyes megválasztása.
2. Az ital helyes elkészítése.
3. A hozzávaló helyes megválasztása.

Válassza ki közismert teakeverékeink közül az izlésének legjobban megfelelőt és ne tévessze szem elől

tea-szaküzletünk

évtizedes tapasztalatokon nyugvó utmutatásait.

Meinl Gyula r.-t.

Hobart Miller amerikai filmkirály sarnanadinói kastélyában titokzatos és véres események játszódnak le. Egy kokain-banda tartja rettegésben egész Hollywoodot és a bandától még Miller is fél. Egyetlen ember, a Miller-ház tanítónője: Barbara Colton veszi fel a harcot az ismeretlen ellenféllel. Johnnal, a komornyikkal szövetkezik és Lesly magánítókárt — a gyanúsítottat — letéperik. Ebben a pillanatban azonban fordulót következik be.

Most azonban olyasvalami történt vele, ami szinte megbénította, ami minden csepp vérért a szívébe kergette, majdnem elájult. Barbara zseniális feltevése beigazolódott... És egy nagyon, de nagyon különös módon.

Miközben Miller segítségére sietett és a dulakodók rázuhantak, egy jég-hideg nyirkos kéz érintését érezte csuklóján. Szédülve hátratántorodott... A lába előtt egy revolver feküdt. Hirtelen felkapta, a birkózó férfiak felé ugrott és a revolver csövét örületes erővel John mellére szorította:

— Egy moccanás és meghalsz — kiáltotta tébolyult hangon.

Miller kővévált arccal meredt rá.

— Miss Colton, ön megőrült — kiáltott fel John fogcsikorgatva.

— Fel a kezekkel John! — Barbara ellentmondást nem tűrő hangon rendelkezett.

— Lesly... Miller, kötözzék össze a gazembert, mert ő a titokzatos árnyék teste!

Néhány pillanat múlva már guzsba-kötve feküdt John a kínai szőnyegen... A Miller-ház „hüségese támasza”.

Habzott a szája, a tehetetlen düh eltorzította sima lakájarcát:

— Boszorkány... boszorkány — csikorogta Barbara felé.

— Maga megfélekedett arról, hogy nyirkos, jéghideg tapintású a keze — felelte Barbara nyugodtan.

28.

Barbara és Lesly magyarul

— Majdnem hibát követtem el — kezdte el Barbara — mikor nem vizsgáltam meg elég pontosan a négyes számú láncszemet. Tudnillik azt a körülményt, hogy mért maradt Yolo életben? Hál istennek, semmi baja sem történt. De történhetett volna. Emlékezzünk csak vissza Grant meggyilkolásának részleteire s ezzel összefüggésben Ginger szörnyű halálára... Az a gazember, aki csak eszköz volt John kezében, megérdemelte sorsát. Yolo rajtacsipte, amint ajtóm előtt hallgatózott. Ginger előránt egy hatalmas konyhakést, amelyet a japán szakácsból lopott el... De Yolo nem hiába japán és nagyszerűen ért a dzsiu-dzsiuhoz. Nesztelenül kicsavarja a kést ellenfele kezéből... Valaki mindezt végignézte a folyosó tulsó végében elrejtőzve... A másik

Tipőfestés minden színben P 1. — Bőrídőkalfestés minden színben .. P 2. —
Börkabát, rövid, minden színben .. P 8. —
Az általunk festett munkáért garanciát vállalunk!
EG-WA vegyiművek Budapest, VI. ker. Horn Ede uccsa 3 szám

pillanatban rettentő ütést érez Yolo barátunk... valaki hátulról fejbe-vágta, mire magához tér, legnagyobb megdöbbenésére egy mozdulatlan test fekszik előtte: Ginger... A hátába dőlve az ő konyhakése... A zajra mi is kirohanunk a szobából és mr. Miller kétségbeesetten a helybeli sheriff-t küldi Yolót, hogy alkalmat adjon a szökésre. Yolo nem szökik meg, hisz' nem ő a gyilkos és semmit sem ért az egészből... Ugyanakkor felbukkan a szolgálatrakész komornyik, csak úgy véletlenül és Miller megparancsolja neki, hogy telefonáljon Hollywoodba Hagh felügyelőnek...

A szolgálatrakész komornyik legnagyobb sajnálatára kénytelen telefonálni és ezért nem végezhetett Yolóval. Ez az elvetemült gazember ugyanis mindig rendkívüli óvatossággal hajtott végre gaztetteit, mindig nagyon ügyelt arra, hogy meg legyen az alibije. Mint a ház hűségese és régi „támasza”, gyanútlanul úzhatta sötét, földalatti tevékenységeit... Cinkosán, az ügyetlen Gíngeren már régóta szeretett volna túladni, ez az alkalom éppen kapóra jött neki. Utána pedig Yolóval akart végezni. A telefonálások időpontjait azonban, amint tudjuk, feljegyzik a központban, ha John akkor rögtön nem telefonál, *hanem néhány percét Yolónak szenteli* — azzal könnyen magára hárihatta volna a gyanút... Én eleinte Leslyre gyanakodtam, de aztán eszembe jutott, hogy *ő aznap még nem is volt San-Bernardinóban!* John ördögi ravaszsággal vezetett félre, mert tudta, hogy rájöttem néhány különös dologra. A „parancsokat” természetesen ő írta és ő szerelte fel a mikrofonokat is. Ez volt mindentudásának titka.

— Bocsásson meg, hogy itt félbeszakítom, miss Colton — szólalt meg mosolyogva Lesly, — önt félrevezették az én eldobott cigarettáim is. Ön persze nem is sejtette, hogy én detektív vagyok és ugyanazokat a dolgokat, amiket Ön felfedezett, én is felfedeztem, azért sétáltam oly gyakran a garázs körül, sőt benne is.

— Mikor mr. Miller közölte velem,

Nem telik díszesebbre?

Kérdezhetik joggal Mary Doran amerikai filmszínésznő tisztelői, mirdön ilyen egyszerűen öltözve látják. De igen, csakhogy az elegáns nő, ha dolgozik, akkor célszerű és nem cifra ruhát ölt. A Párisi Divat minden igényt kielégít, mert a legdíszesebb és legelegánsabb ruhától a legegyszerűbbig közöl modelleket. A Párisi Divat a külföld legelőkelőbb modellrajzolóival tart fenn összeköttetést és többszáz csodaszép párisi modellt és szebbnél szebb kézimunkarajzot közöl minden számában s szabásmintái igen olcsó áron megszerezhetők.

Féláron küldjük Önnek a Párisi Divatot 10 nappal a friss szám megjelenése után (tisztá, visszamaradt lapokat), hogy megismerje ezt a rendkívül érdekes lapot, még pedig $\frac{1}{4}$ évre 3 pengő 50 fillér helyett 1 pengő 80 fillérért.

Kérjen egy mutatványszámot, melyet 48 fillér bélyeg beküldése ellenében bérmentve küldünk. Kiadóhivatal: Budapest, VII. ker., Dohány uca 12.

hogy Hagh felügyelő ajánlotta be a titkári állásra, már tudtam, hogy detektív — felelte mosolyogva Barbara.

— Kiléteket azonban nem fedhettem fel, mert akkor veszélyes ellenfelünk könnyen megérezhette volna a pecsenye szagát. A mikrofonról nem tudtam és őszinte elismeréssel tartozom önnek, kisasszony, azért a bámulatós munkáért és megfigyelőképességéért, amelylyel a kusza események szálaít kibogozta. Én tudtam, hogy ismeretlen ellenfelünk fél magától és hogy ön nagyon veszélyes lehet ránézve. Hiszen azért akarta megmérgezni. És ezért féltettem az életét: ezért dűnnyögtem magamban, mikor egyszer megláttam a garázs körül: *ez a nő mindenképpen meg akar halni*. Ugy látszik, ezt elismételtem a garázsban is.

— Akkor azonban némbert mondott — fenyegette meg tréfásan Barbara.

Lesly szégyenlősen lesütötte a szemét:

— És ön persze ezt meghallotta itt a kínai szalónban... a mikrofonon híven adta vissza hangomat... Rémes, még majdnem Hagh felügyelő segédjét tartóztatták le kokaincsempészség miatt. Különös lelkialkatú bűnöző volt John — azaz Toddy Duppon — az Egyesült-Államok legnagyobb kokaincsempész-bandájának ismeretlen arcú királya. Még cinkosai sem ismerték. Vaskövetkezetességgel vitte keresztül *módszerét*. Palotái voltak, fantasztikus vagyona — és ő évekig csendesen egy szerény komornyik álarcá mögé bújt. Csak így maradhatott a tökéletes ismeretlenség homályában. Azt mondják, különös élvezettel rontotta meg áldozatait. Mondhatom, szép fogást csináltunk. A bandát igazi amerikai méretek szerint szervezték meg.

Miller felsóhajtott.

— Őt repülőgépek volt, egész hajórajuk, megszámlálhatatlan automobiljuk, ügynökségeik a világ minden részében, házaik New-Yorkban, tekin-

télys barataik, politikusok, köztiszteletben álló bankférfiak... jónévű filmsztárok...

Miller izgatottan megtörölte homlokát zsebkendőjével.

— A csempészt az ön házából irányította a banda feje — folytatta Lesly. — De hála miss Colton kiváló éleslátásának, sikerült őt lehetetlenné tenni. Tulajdonképpen miss Colton rendkívüli érdeklődése a garázs iránt vezetett engem arra a nyomra — és itt Lesly félbeszakította mondatát és egy kis csomagot nyújtott át Millernek.

Hobart Miller remegve megfogta a bádogdobozt, amely olyan volt, amilyenbe a filmeket csomagolják.

— Hol találta meg?

— Az Auburn-kocsi ajtajában, a kokainos dobozok mellett.

Miller idegesen felugrott és elsielt a dobozzal.

Barbara megkönnyebbülten felsóhajtott, aztán Leslyhez fordult:

— Zseniális gonosztevő volt Toddy Duppon.

— És bámulatosan kőrmönfont, azt

hiszem még el sem mondtam önnek, hogy dulakodás közben kompromittáló iratokat akart a zsebembe csempészni.

Szerencsére miss Colton éppen akkor lépett közbe a revolverrel és így még saját maga ellen készített bizonyítékokat.

Egy kis ideig csend volt, majd újra megszólalt Lesly felügyelő:

— Miss Colton, én bámulom önt... parancsol egy cigarettát... Valódi „Jackson”.

— Köszönöm, nem kérek, most már nem gyanakszom önre — kacagott Barbara.

— Egyet azonban még mindig nem értek: mi idézte elő önben azt a váratlan változást akkor, amikor Johnnal és Millerrel dulakodtam? Mi vezette rá arra, hogy John a titokzatos árnyék teste? Mert én bevallom, gyanakodtam ugyan rá, de csak a legeslegutolsó pillanatban tudtam alátámasztani gyanúmat, tudniillik akkor, amikor éreztem, hogy a gazember mindenképpen a zsebemhez akar férközni, hogy kompromittáló leveleket

**A jó ujság —
jó barát.
A legjobb
barát: a**

8 ÓRAUJSÁG

Mindent megtud, mindent meglát, mindenről informál, mindenről elmondja tisztességes hangon tisztességes magyar véleményét. Megjelenik minden délután.

Ára példányonként 10 fillér

Telefon:
József
463-06.
463-07.
463-08.
463-09.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, József-körút 5. sz.

és néhány gyanus címet csúsztasson be... Szegény, nem tudta, hogy detektív vagyok.

— Én akkor jöttem rá, hogy csak John lehet a kokainos banda feje, amikor tisztáztam az ön szerepét. Akkor azonban még nem volt bizonyítékom ellene. Nem tűnt fel magának, hogy milyen hideg az ő keze?

— Nem.

— De annál inkább nekem. És ez a jéghideg kéz erősítette meg későbbi feltevésemet. Ezelőtt néhány héttel egy sötét szobában... egy jéghideg kéz megragadta a csuklómat éppen akkor, mikor a villanyt akartam felgyújtani... Oly borzalmas volt az a pillanat, hogy sosem fogom elfelejteni... És tegnap dulakodás közben ugyanaz a jéghideg kéz ért hozzám... Megismertem: ez a jéghideg kéz a John keze volt, akivel együtt főztük ki a haditervet maga ellen.

— Ezek után még jobban bámulom önt, miss Colton. Kár, hogy pályát tévesztett, még zseniális detektív lehet, ha így folytatja.

— Lehet, hogy igaza van, mr. Lesly, de engem igazán csak a kémia érdekel.

29.

Olyan, mint egy Miller-produkció vége

Egy csendes őszi napon délután, mikor oly derült volt az ég, mint egy mosolygós gyermekszem, de az almafák ágai már csupaszon remegtek a szélben, Barbara leverten csomagolni kezdett, egyetlen bőröndjébe gyömöszölve minden földi ingóságát.

Amikor Miller váratlanul szobájába lépett, összeresztent, mint egy tettenért gyermek.

— Mit jelentsen ez, Barbara?

— Készülődön., mr. Miller.

— Mit akar ezzel mondani?

— Azt, hogy én itt teljesítettem kötelességemet és fölösleges lettem. Tehát felmondok.

Miller arcából eltávozott a vér és kétszer is megkísérelte, míg végre kilődította a szavakat:

*Az arc és az
Ajak szépítőszereink*

egyéni hatásuaknak kell lenniök. A narancs-színű „Khasana Superb-Crème” ezekkel a tulajdonságokkal rendelkezik. Nem festék és minden arcbőrre másként, teljesen egyénileg hat. Fialallá, üdévé és széppé tesz.

A „Khasana Superb-Crème” teljesen „egyéni” hatása mutatkozik a „Khasana Superb-ajakstift”-nél is. Nem emélt ki túlerősen az ajkakat, de kevéssé sem és a szájnak fiatalos üdőséget kölcsönöz.

A „Khasana Superb-Crème”-nek és a „Khasana Superb-ajakstift”-nek nem árt sem az idő, sem a nedvesség, sőt még a csok sem. Kizárólag szappannal távolítható el.

KHASANA SUPERB

KHASANA Superb-ajakstift, aranghüvely P 2.70. *legáns forgatható hüvely, nyílható fedéllel kettős tartalom P 5.-, hozzávaló tartalékstift zselatinhüvelyben P 2.70, Khasana Superb-arcpirosító legáns P 1.50.

Még ma tegger kísérletet egy kis csomag Khasana Superb ajakrudacskaival P 1.20 és arcpirosítóval P 1.60. Mindenütt kapható.

Dr. M. Albersheim, Frankfurt a. M., London

Magyarországi központ:
MIHÁLY OTTÓ gyógyszeranyagkereskedés
Budapest, VI, Podmaniczky-u. 43. — Telefon: adl. 122-44.

— De mért lett felesleges... és Milly... mi lesz Millyvel?

— Milly maholnap nagy lány lesz és nevelőintézetbe kell küldeni... tehát felesleges vagyok. És én ajánlom is, hogy küldje minél előbb nevelőintézetbe.

Elfakult ajakkal indult meg a hatalmas férfi az ajtó felé, a küszöbön még egyszer megállt:

— Kérem, ha elkészült, fájadjon be irodámba, hogy a közöttünk fennálló tartozásokat és követeléseket elintézzük.

— Ó nagyon hálás vagyok önnek... mr. Miller igazán nagyon figyelmes.

— Amilyen figyelmes csak az ember az alkalmazottaihoz lehet — tette hozzá a filmcár szárazon és becsukta maga mögött az ajtót.

Tíz perc múlva Barbara belépett Hobart Miller dolgozószobájába. Sápadt volt az arca, egy szokatlan belső felindulás bizonytalanná tette mozdulatait.

— Foglaljon helyet kérem — és Miller gépiesen egy székre mutatott. A filmcár nyugodt mozdulattal kiállított egy négyszámjegyű csekket és átnyújtotta Barbarának.

— Köszönöm.

— Azt hiszem, mindent elintéztünk. Bár — és Miller itt megnyomta a szót — „szolgálati” felbecsülhetetlen értéket képviseltek számomra... Kedves Barbara, a maga hősiességével visszaadta a nyugalmasát. És jól tudom, hogy ezt egy csekkkel nem lehet elintézni...

Barbara letette szemüvegét az íróasztalra, de elfelejtette megörölni:

— Szívemből örvendek, hogy visszazereztem nyugodtságát... most én

is... nyugalomra vágyom és nagyon hálás vagyok önnek, hogy lehetővé tette nekem... azt hiszem, elutazom valahová a hegyek közé és pihenni fogok... Hát még egyszer minden jót, mr. Miller.

Hobart Miller hátratolta az óriási bőrszölyvét és felállt, megfogta Barbara kezét:

— Amit most el fogok mondani... kedves... abba már kétszer belekezdtem, de mind a két alkalommal maga szakított félbe... Én is örülök, hogy *felmondott* nekem — Miller lélekzött egyet és elszántan folytatta. — Ez a „szerződéses” viszony már az idegeimre ment... Barbara... kedves, én boldog vagyok, hogy maga nem alkalmazottam többé és mint szabad embert kérem arra... ne menjen a hegyek közé... hanem maradjon nálam... ha mindenképpen pihenni akar... hát pihenjen nálam... Mellettem, drága...

És Barbara nem lépett hátra, kezét simogatón Miller széles vállára tette:

— Kedves... barátom, elfogadom ajánlatát... maradok.

Elfogultan megálltak az ablak előtt. Kinéztek a kertbe. Szőke, vörhenyes esthangulat borongott az erdő fölött. Az alkonyodás nyugalmas, hosszú, illatos, szőke haja odaadó leborulással bukkott a hegyestetejű fákra...

A narancsligetben halkan elcsipogják esti dalukat a madarak, a háttérben sóhajtozni kezdenek a hófödte hegyek és Barbara még mindig az ablak mellett áll. Miller nem ereszti el a kezét.

És Barbara boldog, hogy „felmondott” Millernek.

(Vége)

A hajhullás.

A hosszú haj divatja véglegesen eltűnt, a rövid haj a modern, de azért a ma nőnek sokkal több gondjuk, bajuk van a hajukkal, mint régen volt. De a férfiaknál is mindig több és több kopasz fej tűnik fel, ami azt mutatja; hogy mindig többen mulasztják el kellő időben a hajhullás ellen fellépni s a bajon segíteni már akkor kezdenek, mikor azon másítani nem lehet.

A hajhullás és korpásodás a leggyakoribb és kellemetlen hajbetegség és éppen ezért, az első időben, mikor egyikét vagy másikat tapasztaljuk, használjunk Dr. Morisson Hajelixírt, mely e bajokat megszünteti. Különbösen is a haj ápolása, a fejbőr Morisson-elixírral való erősítése mindenkire fontos, mert a haj és annak helyes fésülése, a szép arc legfontosabb kiegészítő része.

Lohengrin kisasszony

REGÉNY

írta Forró Pál

Egy hétfői napon Tihamér félórával későbbben érkezett a művészklubba, mint ahogyan barátai várták és látható izgalommal, köszönés nélkül e szavakkal tört a fiúkra:

— Nagyon kérlek benneteket, beszéljünk bármiről, csak szerelemről ne! Szörtssey, egy szőke, nagykezü festő, gúnyos mosollyal ugrott fel és a kezét nyújtotta Tihamér felé:

— Fogadd baráti részvételem! Szóval, újabb csalódás!

Figdor, a rajzművész, aki a cinikus böles szerepében tetszelgett, elégedetten bólogatott:

— Helyes! Minden naív álmodozó és regényhős megérdemli, hogy a nők végiggázoljanak rajta. Bizonyára megint verseket szavaltál, finom lélektani boncolgatásokkal mulattattad ahelyett, hogy egy kis charlestont táncoltál volna vele. Egyébként ki a hűtlen? Különben mindegy. A név nem jelent semmit. Nő, az csak nő! Mind egyforma!

Tihamér helybenhagyólag bólintott:

— Sajnos, most már magam is igazat kezdek adni neked. Az egyetlen lehetőség, amely megkímél a csalódástól az, ha nem visszük szívünket a harcba.

Es különösen a pénztelen ember mondjon le a hódító és egyeduralkodó vágyakról. Mert, kérlek, mi a modern szerelem? Csupa külsőség. Ragyogás az autóban, a páholyokban, pazar vacsorák a Ritzben, egy kis kirándulás a Rivierára, drága ajándékok. A filmek rontották meg a nőket. Az a rengeteg buta amerikai film, amely a milliárdos leányok életét mutogatja és amelyeknek a hősei jachtokon szöktetnek és aranypalotákban laknak. A hősnő, ha szegény, a film végén milliárdos lesz. Vagy a szegény fiú hódítja meg a nábob leányát. Szóval, a győztes a szíven kívül mindig pénzt is kap. A pénz szerves kiegészítője lett a szerelmeknek. A regényekben a szerelmesek feltétlenül meggazdagodnak, mert a mai ember szerint a szerelem csak olyan talajon tud gyökeret verni, amelyet perzsaszőnyegek borítanak. A filmek tarka képeken mutatják be a ruha hatalmát és szépítő erejét. A hősnők az első képeken kopott, szürke kis verebek, jelentéktelenek, azután megváltozik a soruk, káprázatos ruhákba bújtatják őket és a néző maga állapíthatja meg, hogy semmiféle szavalás, szívjóóság, érzelmeség, rajongás nem virágoztatja ki anynyira a szépséget, mint a pénz. Hát

A BUDAPESTI HIRLAP

vasárnapi képes melléklete
a magyar újságírás szenzációja

igen, bevallom, szakítottam Klárral...
— Halljuk! Halljuk! — kiáltották a fiúk.

— Illetve ne beszéljünk nőkről! — jegyezte meg ironikusan Figdor.

A többiek könyökükkel megdőfték a szőke sántát — így hívták egymás között Figdort — és biztatták Tihamért, hogy csak beszéljen.

— Úgy történt, hogy Klári megállt egy plakát előtt, amelyen a „Vágy paradicsoma“ című filmet hirdették. Hiszen ismeritek ezt az aljas plakátot, Figdor barátunk rajzolta. Egy istenien szép nő ájuló, szerelmes mozdulattal tapad egy frakkos, monoklis férfi ajkához. Klári el volt ragadtatva.

Figdor helyeslően bólintott:

— Jó ízlése van a kicsikének!

— Szóval, kedvet kapott megnézni a filmet.

— És egy ilyen nagyszerű plakátért nem adtak többet, mint száz pengőt! Aljasság! Holnaptól kezdve kétszázat kérek. Tanum vagy plakátjaim csodálatos vonzóerejére!

Néhányan ismét oldalba döfték Figdort, Tihamér lesújtó pillantással mérte végig és azután folytatta előadását:

— A film érzelgős és buta volt. A hősnő egy fiatal, derék nyelvtanárnő, aki a milliárdosok leányait tanítja. Hát éppen csak ez hiányzott. Klári nyomában magára ismert. Ő is nyelveket tanít, ő is csinos, szorgalmas. És ettől kezdve a legnagyobb rokonszenvenvel, testvéri megértéssel kísérte a leány történetét, akibe természetesen beleszeret az egyik milliárdos fiú, a másik pedig elesébfáni próbálja. A leány a csábító hálójában vergődik, de tisztessége és szépsége minden győz és végül is a milliárdos fiú feleségül veszi. És itt romlott el, kérlek, az egész dolog. Klári, mikor kijöttünk a moziból, valósággal szédült. Zavart volt, kábult. Összetévesztette magát a film hősnőjével. Először is azt mondta, hogy úgyne én sohasem venném őt feleségül? Másodszor azt kérdezte, hogy miért nincs nekem

pénzem? Ezt, kérlek, eddig sohasem vette észre. Azután úgy folytatta, hogy ha ő férfi lenne, feltétlenül milliárdjai lennének. Hiszen ez csak a férfi energiájától és leleményességétől függ. Csak a tehetségtelen és lusta férfiak nem viszik semmire. Ezután előadást tartott az amerikai férfítüpusról és szembeállította annak gyakorlatias eszét és munkabírását a mi keleti álmodozásunkkal és élnetlenségünkkel. Végül, mikor a korszón a Ritz-szálloda elé értünk, megállt a terasz előtt és rámutatott egy társaságra, amelynek központjában egy magas, borotváltképű, őszeshajú férfi állt:

— Látod — mondotta, — ez egy amerikai! Szinte árad belőle az energia és egész lényén előmlik az a különös öntudat, melyet csak a pénz bősége ad az embernek.

Az amerikaiit Grünnek hívták, két hete került ki a Markó uccából. Ismertem tőzsdeügynök korából. Nekem is elsikkasztotta vagy ötven értékpapíromat. De nem szóltam semmit Klárinak. Láttam, hogy ügyis lecsúsztam, nem tudok többé imponálni neki. Ettől kezdve, amíg csak el nem váltunk, azokról az előkelő családokról beszélt, melyeknél tanított. Szécsi direktorék-ról, akik husvétkor autón mennek a Semmeringre. Horváthékról, ahol százszemélyes estélyt rendeztek, melyen a Pesten vendégszereplő Yvogün Mária és Slezák is fellépett. Orrom alá dörzsölte a méltóságos asszony összes briliánsait, apróra leírta a szalón és hálószoba csodáit és végül csípősen megjegyezte, hogy ezek az előkelő urak és hölgyek egyáltalán nem ismerik a nevet, soha egyetlen sor írást, könyvet, cikkemet nem olvasták, pedig nagy könyvtárunk van!

— Mind ilyenek a milliárdosok — jegyezte meg Gaál, egy sovány, izgékony szobrász. — Megvetik, lenézik az élők művészetét.

(Folytatjuk)

Hajszálatokat arcról,

karról utónyomok nélkül kírta, összes szépség-hibák kezelését biztos silkerral végzi **Pollák Sarolta**, Andrassy út 38. I. (Párisi Árúházzal szemben). **Miracle hajeltávolítószert** szétküldése utasítással. **Miracle** szépipítószerek — Kérjen prospektust!

TELI SZÉPSÉGHIKÁK

A szeles, esős őszi napok, de különösen a téli idő beállával mindgyakoribb azok száma, kik ez évszakokkal összefüggő bőrbántalmak miatt tanácsot kérő soraikkal felkeresnek.

Az ilyen téli bőrelváltozások közül leggyakoribb a fagyás, orr- és arcvörösség; valamint a bőr időleges elszíneződése és megdurvulása. Mindezek bizony veszedelmes ellenségei a szépségnek, mert eltekintve a kellemetlen, sokszor fájdalmas tünetektől, esztétikai szempontból is kifogásolhatók.

Különböző egyének érzékenysége a hideggel szemben rendkívül változó. Ennek okát az illetők szervezetében találhatjuk meg. Olyan egyének, kik vérszegények, vagy szívgyöngeségben szenvednek, fokozottan érzékenyek a hideg behatásaival szemben.

A fagyás rendszerint a szívtől távolos testrészekben lép fel (kéz, orr, láb, fül), mivel ezen területek vérrel való ellátása könnyen zavart szenvedhet. A tapasztalat azt mutatja, hogy nem annyira a hideg, hanem a hűvös, páratelt levegő idézi elő a fagyást. Erre mutat az is, hogy már jóval a decemberi hideg beállta előtt jelentkeznek a fagyásra jellegzetes elváltozások: a megfagyott rész vöröses elszíneződése, duzzanata és a türethetenségig fokozódó viszketés. Ezen kellemetlen tünetek különösen az esti órákban és akkor érezhetők, ha a fagyott testrész hirtelen hőmérsékletváltozásoknak van kitéve.

Ha a hideg behatása csak átmeneti jelegű volt, úgy a fagyás által okozott tünetek rövid időn belül elmúlnak. Sokszor azonban egyszeri beható fagyás is okozhat egy állandó kékes-vöröses elszíneződést, mely ismételt hi-

deg behatásra mindinkább fokozódik és végül vörös orr vagy kéz állandósul.

Állandó hideg behatására lépnek fel az ú. n. fagydagاناتok is, melyek főleg a kézen és lábon (öregujj, bütyke, boka stb.) fordulnak elő a leggyakrabban. Különösen kellemetlenek ezek a fagydagاناتok a sarok feletti területen, hol a cipő szélének nyomása állandó izgalmat gyakorol az érzékeny, gyulladós bőrre, mely érintésre annyira fájdalmassá válhat, hogy a cipő felhúzását is lehetetlenné teszi.

A fagyással szemben érzékeny egyének a profilaxist — megelőző védekezést — kell elsősorban szem előtt tartania. Kerülendő minden olyan befolyás, mely a fagyásra hajlamosít. Fontos az érzékeny bőrterület kellő hőfokon és száraz állapotban való tartása, melyet legjobban célszerű öltözködéssel, megfelelő bőségű kesztyű és cipő viselésével érhetünk el. A már kifejlődött fagyás esetén az erek tornáztatására kell törekednünk. Ezt a célt szolgálják a váltogatott hideg és meleg kéz-, illetőleg lábfürdők. A fagyott végtagokat 10—20 másodpercig, felváltva többször egymásután forró, majd hideg vízben fürdetjük. A vérkeringés javítására szolgálhat még a forró levegő (hőlég), thermofor, masszázs, villanyozás, stb. Gyógyszeren kezelésben kámortorszesz és perubalzsam használatos.

A hideg által okozott bőrbántalmakat és különösen a fagyást igen jól befolyásolja a kvarcfénykezelés, melynek gyógyító hatása abban áll, hogy az ultraviolet sugarak a fagyott szövetelemeket felszívódásra bírják.

A téli bőrbántalmak általános gyógykezelésénél a szervezet erejének és elentálló képességének fokozására és a vérszegénység megszüntetésére kell törekednünk.

Dr. Heks Imre

HAJFESTÉS!

KOMOL párizsi hajfestékekkel festett haj szebb és természetesebb, mint az eredeti. Egyszerű, gyors, kényelmes kezelés és biztos eredmény. Díjtalan prospektust küld: Vezérképviselőt, Rákóczi út 14 szám

Rovatvezetőnk kozmetikai kérdésekben megcímzett és felülbélyegzett válaszborték beküldése ellenében készséggel ad levélben is részletes felvilágosítást.

Vissza Egyiptomba

Vigjáték egy felvonásban. *Irla*: Faragó Sándor

Az előadás joga kizárólag a Comédia színpadi kiadvállalatnál szerezhető meg.
Budapest, VII, Károly király út 3, I. emelet

Személyek:

Az alkirály
Hafiz
Krausz
Krauszné
Anima
Pistuka

(*Szín*: Az egyiptomi alkirály udvara, úgy, ahogyan azt egy egyszerű pesti kereskedő elképzeli. Amikor a függöny felgördül, a szín háttérében lévő trónuson ül az egyiptomi alkirály, félig európai, félig keleti öltözetben. Komoly, szakállas öregúr, turbán van a fején, hatalmas drágakövel. A terem keleti pompával van berendezve, mint egy perzsaszőnyegüzlet kirakata. A trón mellett áll Zulejka, a szolgálólány, keleti ruhában, de eton frizurával. És a trón előtt áll bő bugyogószerű nadrágban, de frajkkban és rendjelekkel, Hafiz, az udvarmester. Amikor a függöny felgördül Zulejka hatalmas pávatollas legyezővel legyezi az alkirályt)

Az alkirály (Hafizhoz, leereszkedéssel):
Folytasd, hű szolgám!

Hafiz (nagyan alázatosan): Felséges alkirály, Allah növesse meg a szakállad...

Az alkirály: Ne növesse, Hafiz. Isten őrizz! Csak a stuccolás fél fontomba kerül naponta...

Hafiz: Jelentem, oh alkirály, Egyiptom ura, hogy a mai nap véget ért, beköszöntött az este és a krokodilusok nyugovóra tértek a Nílus enyhe habjaiban!

Az alkirály: Akkor én is nyugovóra térek. Remélem már ma senki sem esd kihallgatásért...

Hafiz: De igen, hatalmas fejedelem, Allah növesse...

Az alkirály (dühösen): Mondtam már, hogy ne növesse...

Hafiz: ... akarom mondani Allah stuccolja meg szakálladat, egy idegen, hitetlen gyaur kutya vár odakinn és bebocsátásért esd!

Az alkirály: Mondd meg neki, hogy jönjön holnap, amikor a nap ismét bíborfényvel kél fel...

Hafiz: Már egy hete mondom neki.

Az alkirály: Tehát muszáj fogadni?

Hafiz: Felséged böles belátásától függ, hogy Allah növesse.

Az alkirály (dühösen): Hafiz!

Hafiz: ... a lábaidat ... Beereszthetem azt a gyaur ebet?

Az alkirály: Ünöm az egészet. De mit csináljak. Majd gyorsan végzek vele...

Hafiz: Szavad parancs, felség. (Kiszól a függönyajtón.) Krausz úr és neje, az alkirály fogad! (Keresztbefont karral odaáll a trónus mellé.)

Az alkirály (úntottan ásít): Lássuk azt a Krauszt!

Krausz (kedves, negyvenéves, gondterhelt pesti kereskedő. Nagyon alázatosan bejön a függönyajtón).

Krauszné (pesti asszonyka, követi a férjét).

Pistuka (pesti kisfiú, tízéves, követi a szüleit).

Krausz (meghajlik az alkirály felé és Pistukához): Pistuka, mondd szépen a bácsinak, hogy kezét csókolom...

Pistuka (akaratosan): Nem mondom!

Krauszné: Pistuka, egy olyan pofont kapsz, hogy leszédülsz...

Krausz (az alkirály felé): Bocsánat, felség... a gyerek ma nevetlen...

Az alkirály (feláll): Allah hozott, beneteket. Mivel szolgálhatok?

Krauszné (nagyon szertartásosan bókol az alkirály előtt): Visszajöttünk, oh nagy kadisa!

Krausz: Malvin, ne bámulj. Nem kadisa, hanem padisa! (Az alkirály felé.) Itt vagyunk megint!

Az *alkirály* (*Hafizhoz*): Te érted?

Hafiz: Véges agyam nem képes befogadni ez idegen szavait...

Az *alkirály*: Magyarázd meg szavaidat te hitetlen gyaur öleb, mert most nem érek rá gondolkozni!

Krausz: Hazajöttünk. Végre... Elég sokáig nem voltunk itt, de én nem tehetek róla.

Az *alkirály*: Nem tudom felfogni szavaid rejtett nyílait, oh idegen. Mit akarsz ezzel mondani?

Krausz (*ragyogó boldogsággal*): Hazajöttünk! Visszajöttünk Egyiptomba! Endlich! Itthon vagyok!

Az *alkirály*: Bocsánatot kérek, itt én vagyok itthon!

Krausz: Felség, hát nem ismer meg? Nem emlékszik? A szünetben együtt alsóztak az őseink...

Az *alkirály*: Micsoda szünetben?

Krausz: Hát nem emlékszik? Délben, mikor feueramt volt, abbahagytuk a munkát ott a piramisoknál...

Az *alkirály* (*Hafizhoz*): Ennek a gyaurnak egy kereke hiányzik!

Krausz (*meghallja*): Dehogy hiányzik! Nincs nekem semmi bajom... Egyszerűen visszajöttem és most itthon érzem magam.

Az *alkirály*: Visszajött? Honnan?

Krausz: Budapestről...

Az *alkirály*: Budapest? Hát az hol van?

Krausz: Nem tudja? Szemben a Jánoshegygel... Tudja, felség, már nagyon rosszul ment nekünk, az üzletbe heteken át egy kuncsaft sem toltta be a pofáját és ha már betolta, akkor forgalmi adóellenőr volt és nem kuncsaft... nekem már elég volt. Ott nem lehet élni. Felpakkoltam nejemet, Malvint és a kisfiam, Pistukát és most itt vagyok megint...

Az *alkirály* (*dühösen*): Mi az hogy megint? Mikor volt itt?

Krausz: Még mindig itt lennék, ha annak a Mózesnek nem támad az a szerencsétlen ideája, hogy kivezet bennünket...

Az *alkirály*: Mózes?

Krausz: Igen. Ő tehet az egész szerencsétlenségről. Minek vezetett ki? Mi itt nagyszerűen éreztük ma-

gunkat! Hát mit gondol az a Mózes? Hogy Pesten jobb? Frászt jobb. Hetekig nem lát az ember egy kuncsaftot sem... Gondoltam, nekem már elég volt, én visszamegyek családommal együtt Egyiptomba!

Az *alkirály* (*boldogan*): Most már értem! Visszajöttél Egyiptomba...

Krausz: Nekem nem volt semmi okom innen elmenni. Én itt nagyon jól éreztem magam. Hogy piramist kellett építeni? Hogy köveket kellett hordani? Hogy oszlopokat cipeltünk a Nílus közepére? Mondd már! Nem volt sem forgalmi adó, sem árverés, sem végrehajtó, mindig meleg volt, mondom én nagyszerűen éreztem magam... Hát most itt vagyok újra. Tisztelettel jelentkezem szolgálattételre... Tessek engem elhelyezni...

Az *alkirály* (*feláll*): Üdv neked te távoli idegen, aki innen sarjadtál ki és akit kivezettek... Boldog vagyok, hogy visszajöttél, Ben Krausz. Remélem, jól fogod magad érezni. Höl vannak nejeid?

Krauszné (*mélyen meghajlik*): Itt vagyok...

Az *alkirály*: Csak ez az egy van?

Krausz: Isten őrizz, hogy több legyen...

Krauszné (*dühösen*): Csak ébredj fel nekem, Krausz, majd meglátod mi lesz...

Krausz: Majd bolond leszek felébredni! Hogy ismét ott üljek a boltban és

Kipállás, kisebzés ellen

minden gondos anya csecsemőjénél ma már csak Krompecher-féle Babyhíntőport használ, mert ez a legjobban bevált, kellemes illatú, higiénikus gyermekhíntőpor. Gyógyít, szárít, puhít, hűsít. Igen olcsó és kiadós, egy doboz ára 60 fillér és minden gyógyszerárban, drogériában és illatszertárban kapható. Vásárlásnál ragaszkodjunk a Krompecher-gyártmányhoz!

A csecsemő helyes gondozása és táplálása című tanácsadókönyvecskét, mely fiatal anyáknak nélkülözhetetlen, ingyen küldi a Krompecher Tápszergyár magyarországi főraktára Budapest, V. kerület, Zrínyi uca 3

várjam a kuncsaftot? Nem, abból nem eszel... (Az alkirályhoz.) Alkirály úr, Allah növelessze meg szempilláidat, hol lehet itt még egy feleséget kapni?

Az alkirály (visszaül a trónra): Mondd, Krausz, hát sokat szenvedtél?

Krausz: Mi az, hogy szenvedtem? És képzelje, felség, ezzel a nővel kellett leélnem az életemet! Ezt sohasem fogom elfelejteni Mózesnek...

Krauszné: Jenő!

Az alkirály: Csakhogy itt vagy megint, Krausz! Már alig vártunk vissza... Igaz, hű szolgám, Hafiz?

Hafiz (bólint): Igaz.

Az alkirály: Miután olyan sokáig voltál el, kötelességemnek tartom, hogy jóvá tegyem a szenvedéseidet... (Krausznéra mutat.) Szóval ez a nő volt életed megrontója?

Krausz: Igen, felség.

Az alkirály: Gondoskodni fogok róla, Krausz, hogy végre itthon jól érezd magad. Hafiz, döfjétek egy kést ebbe a nőbe... Jó mélyen...

Krausz (tiltakozva): No, azért nem kell olyan mélyen... Egy kicsit lehet. Négy-öt centimétert.

Az alkirály: Egyelőre vessétek hirtönbe ezt a perszonát.

Krauszné: Kegyelem! Kegyelem!

Az alkirály: Krausznál van a kegyelem.

Krausz: Nálam nincsen. Otthon felejtettem. (Int Hafiznak.) Vigyétek e nőt...

Krauszné: Krausz, így akarsz megszabadulni tőlem? Add vissza a hozományomat...

Krausz: A hozomány elmegy, a szerelem megmarad... (Egy alabárdos bejön és elviszi Krausznét, aki sívalkodik.) Kezdem jólérezni magam. És mi lesz Pistukával?

Az alkirály: Beiratjuk őt az egyetemre.

Krausz: Az egyetemre? Tréfálni tesszik?

Az alkirály: Miért tréfálnék? Vigyétek Pistukát az egyetemre...

Krausz: De a flam apja vallását követi...

Az alkirály: Ezen az alapon majd ösztöndíjat kap és tandíjmentességet. Vigyétek... (Egy alabárdos bejön és elvezetik Pistukát.)

Krausz: Köszönöm, felség. És mi lesz velem?

Az alkirály: Érezd magad otthonosan. Minden igyekezetem oda fog irányulni, hogy kárpótoljunk téged a szenvedéseidért... Ez az ország a tied. Már akkor is egészen odavoltunk, hogy Mózes kivezette a zsidókat. Most feneketlen boldogsággal tölt el bennünket a tudat, hogy ismét visszajött egy. Itt megkapod mindazt, amit szemed-szád kíván. (Egy nagy pénzes zacskót vesz ki a trón alól.) Tessék.

Krausz (a pénz után kap): Mi ez?

Az alkirály: Visszaadom neked azt a pénzt, amit adóba elvettek tőled Pesten...

Krausz: Köszönöm. (Számlálja a pénzt.) Több volt...

Az alkirály: Majd a többletet is megkapod. Ezenkívül kárpótlást kapsz minden végrehajtásért és a kényszerbezárásért is... Ezenkívül itt felvesz tagjai közé a Nemzeti Kaszinó...

Krausz: Istenem, micsoda boldogság...

Az alkirály: A feleségedért pedig a lányom fog kárpótolni. (Hafizhoz.)

Küldjétek be lányomat, a csodálatosan szép Animát... (Meghajlik Krausz előtt, barátságosan kezét fog vele.) Csak úgy, mint otthon...

Krausz: Légy nyugodt, öregem.

Az alkirály (egész kíséretével távozik).

Krausz (egyedül marad, egészen otthonosan érzi magát, leveszi a kabátját, a cipőjét, egy pár papucsot vesz elő a trón alól, felhúzza).

Anima (nagyon szép lány, fiatal, keleti öltözetben, belép): Üdv neked oh

ZONGORÁK, GRAMOFONOK

és minden más
hangszer

Reményinél

BUDAPEST,

VI/37 Király ucca 58-60 sz.

Ben Krausz, te szépséges idegen...
Olyanok a te lábaid, mint az est-
hajnali csillag... olyanok a te fü-
leid, mint a bazsalikom...
Krausz (elbűvölve nézi a nőt): Isten
hozott, te keleti macska...

*Anima (erotikusan ringó járással köze-
ledik Krauszhoz):* Olyan a te nézé-
sed, mint a szél a Nilus felett, olya-
nok a te kezeid, mint egy távoli re-
tek, a Tigris és Eufrát völgyében...

Krausz (nagyon izgatottan): Mi szél
hozott ide, te orient tyúk?

Anima: Eljöttem, hogy örvendjek a
vizionlátásnak és habzsoljam az
ajkaidat, amelyek úgy érnek össze,
mint a január és február, az éjsza-
kában!

*Krausz (kis zsebtükröt vesz elő és nézi
magát):* Ezt pedig nem is tudtam.
Haza kellett jönnöm, hogy megtud-
jam...

Anima: Vesd rám szépséges szemeidet,
amelyek egyenesen állnak, mint a
nap a hegyek fölött, add nekem a
te szád, ezt a piros pacnit...

Krausz (izgatottan): Nesze a pacni...
Nesze a pacni!

Anima: Még ne, te bűbájos idegen...
Ez nem megy ilyen hamar itt Ke-
leten. Előbb meg kell beszélni a
dolgot. Olyan a te hajad, mint az
oroszlán sörénye...

Krausz: Az oroszlánnak is van glaci-
nija?

Anima: Nyújtsd felém a te kezéd, amely
olyan, mint egy remekműű alabásti-
rom pagoda...

Krausz (izgatottan): Gyere, te gazella,
meg akarlak csókolni!

Anima: Még nem vagyok készen. Olyan
a te füled, mint a biforesiga a ten-
ger mélységes fenekén... olyan
a te...

Krausz: Ne dumálg már annyit, hanem
csókolj meg...

Anima (dühösen): Kikérem magamnak,
hogy megzavarjanak! Ha még egy-
szer beleszólsz, akkor odavágok
valamit, te piszok! *(Más hangon.)*
Olyan a te kebled...

Krausz (dühösen): De kisasszony! Fű-
tyülök a keblemre! Ne izgasson

engem ezekkel a marhaságokkal,
hanem... hanem...

Anima: Szép vagy, amikor haragszol,
a szemed úgy szikrázik, mint a pár-
duc szőre...

Krausz (vad vággyal): Kisasszony!
Kisasszony!

*Anima (egy cseppet sem hagyja zavar-
tatni magát):* Olyanok a te comb-
jaid...

Krausz: Kisasszony... *(Ráveti magát
és meg akarja csókolni.)*

Anima (dühösen elrúgja magától):
Olyan a te hátad, mint a Nilus part-
ján repdeső rózsaszín iriszmadár
napnyugtakor...

Krausz (dühösen és izgatottan): Hallja,
kisasszony, hagyjon engem békében
ezekkel a marhaságokkal, én itt
állok felajzva...

Anima: Olyan a te orrod, mint az al-
konyatba hajló pálmafa!

Krausz (erotikus izgalomban): A szá-
dat! A szádat!

Anima: Tomporod, mint az óbor...
térded, mint az eukaliptus... *(Ero-
tikus vonaglással kiszalad.)*

Krausz (utána kiált izgatottan): Kis-
asszony! Kisasszony! Most itthagj?

Anima (visszajön): Na, most átesünk
a formaságokon. Gyerünk. *(Lehe-
veredik a kerevetre.)*

Krausz (leborul a kerevet elé): Kis-
asszony, itt vagyok neked!

Anima (tombolva) Erotikusabban!
Benned nincsen semmi szervenvény...

Krausz: Várjon, kisasszony, amíg
svungba jövök... *(Meg akarja
ölelni a nőt.)*

Anima: Szervenvényesebben!

Krausz (lelankad a karja): Nem tu-
dok...

Anima: Mi van van veled, Ben Krausz?

Krausz (drámaián): Észembe jutott az
Oktogon... Most gyúlnak ki a vil-
lanyreklámok... Az Abbazia tera-
szán már ülnek az én hitsorsó-
saim... Budapest...

Anima: Krausz, a szádat!

Krausz: Ott áll a forgalmi rendőr...
kitárja a karját... a házban bűg a
lift... *(Feláll.)* Hiába, kisasszony,
nekem Pest kell a szerelemhez...

Anima: Ben Krausz, itt meg van ne-

ked minden, amit a szemed és szád kíván... Ehetsz, ihatsz, csókolóz. hatsz, hát mondd, mi hiányzik neked?

Krausz (forró vágyakozással): A Sándor Pál!

Anima: Hagyd most a nagy Sándor Pált és csókolod meg az ajakamat...

Krausz (átöleli Animát és hosszan, forrón megcsókolja).

Pistuka (bejön, nézi az édesapját és Animát): Apuka, mit csinálsz?

Krausz (meglepetten nézi a fiát): Várom a villamosra...

Anima (felugrik): Pistuka, légy szíves, menj ki innen...

Pistuka: Egy frászt! Egyszer láthatok valami érdekeset és kiküldenek...

Krausz: Pistuka, ha nem mész ki az álmomból, akkor össze-vissza pofozlak...

Pistuka: Nem megyek, juszti sem...

Krausz: Lesheted, amíg még egyszer elhozlak az álmomba, te taknyos...

Pistuka: Egy pengőért kimegyek.

Krausz: Húsz fillért adok, Pistuka!

Anima (sértődötten felugrik): Úgy? Krausz, én nem érek meg neked egy pengőt?

Krausz: No, nem bánom, itt van a pengő, Pistuka! (Pénzt ad a gyereknek, aki kimegy.)

Anima: Végre egyedül. (Ismét Krausz karjaiba omlik.)

Krauszné (belép): Hah! Mit csinálsz te nyomorult?

Javítsa meg a villanylámpáját,

a legkisebb összegért vállalok mindenféle javítási munkát, teljes berendezések vagy egyes lámpák rendbehozását. Levelezőlap- vagy telefonhívásra rögtön jövök.

Lakás: VII, Dohány u. 10 II/7

Telefón: J. 352-27

Krausz (lefejtí magáról Anima karjait): Dominózom a kávéházban!

Krauszné (magából kikelve kiabál): Majd adok én neked dominót... majd én megtanítlak, te nyomorult csirkefogó, te hitvesgyilkos...

Az alkirály (bejön riadtan Hafizzal): Mi történik itten?

Krauszné: Megesal a gazember! Megesal engem, a legtisztább asszonyt... pfuj, te apagyilkos!

Az alkirály: Mérsékelje magát, maga hitvány asszonyi állat...

Krauszné: Állat az öregapja...

Krausz: Ahogy én még egyszer veled fogok álmodni!

Hafiz: Ilyen botrányt csinálni éjszaka! (A szín baloldalán áll, az alkirály mögött.)

Krausz (leül egy székre fáradtan).

Anima (egy másik székbe ül, a trón mellett).

Krauszné (éktelenül ráncigálja Krauszt): Jenő, Jenő, ébredj... (Elsötétedik, hirtelen változás.)

(Szín: Divatüzlet. Krausz ugyanazon a helyen ül, ahol az imént. A felesége föléje hajlik. Anima a kasszában ül. Az alkirály egy aktatáskával áll a szín közepén, mögötte Hafiz, ugyancsak aktatáskával. Természetesen már nem keleti ruhában!)

Krauszné (teljes erejéből rázza a férjét): Jenő, Jenő, ébredj... Itt vannak a végrehajtók!

Krausz (Hosszabb ráncigálás után felnyitja a szemét): Hol vagyok?

Krauszné: Hát hol lennél? Itt vagy az üzletben...

Krausz: De én visszamentem!

Krauszné: Megőrültél? Hová mentél volna vissza. Már egy órája alszol... Itt vannak a végrehajtók.

Krausz: Hja úgy! (Az urak felé.) Parancsoljanak az urak?

Az alkirály: Megjelentünk, hogy végrehajtsuk az ön...

Hafiz: Hitközségi adóját...

Krausz (dühösen): Nem fizetek egy vasat sem! Ennek a hitközségnek? Majd bolond leszek! Miért vezettek ki engem az urak Egyiptomból?

(FÜGGÖNY.)

Rövidzárlat

Irla: **Lőrincz Miklós**

Ezen darab előadási joga bármely nyelven kizárólag dr. Marton Sándor színpadi kiadótól, Budapest, IV. Bécsi ucca 1 szerezhető meg. Copyright 1930. by Dr. Alexander Marton, Budapest

Személyek: { Kemenes
Demélyné
Gépiróány

(Szín: Ügyvédi iroda)

Kemenes doktor (a függöny szétnyílásakor íróasztalnál ül és dolgozik).

Gépiróány (bejön): Egy hölgy akar az ügyvéd úrral beszélni, Demény Ferencné.

Kemenes (gondolkodik): Demény Ferencné?

Gépiróány: Azt hiszem, nem fogja ismerni az ügyvéd úr... új ügy.

Kemenes: A hölgy várjon egy pár percig.

Gépiróány: A hölgy nagyon siet... Kéri az ügyvéd urat, hogy lehetőleg azonnal fogadja.

Kemenes (dühösen): Én nem értem magukat, kisasszony, ott kint az irodában... Nagyon jól tudják, hogyha dolgozom, nem szeretem, ha zavarnak. Miért nem mondják a félnek, hogy kérem most az ügyvéd úr dolgozik, be sem lehet nála jelenteni senkit.

Gépiróány: Kérem, ügyvéd úr, én nem tehetek róla, a hölgy siet.

Kemenes: Én még jobban sietek... (Kis szünet.) Különbösen küldje be azt a hölgyet.

Gépiróány: Igenis. (El.)

Demélyné (fiatal, szép, finom eleganciájú asszony, bejön).

Kemenes (a szép asszony láttára egyszerűre földerül az arca, felugrik az íróasztaltól és elébe siet): Csókolom a kezeit nagyságos asszonyom... Doktor Kemenes vagyok. Parancsoljon helyet foglalni.

Demélyné: Köszönöm. (Leül.) Nem zavartam meg a munkájában ügyvéd úr?

Kemenes: Ah! Dehogy, nagyságos asszonyom... Szó sincs róla, Miben állhatok rendelkezésére.

Demélyné: Nagyon kényes ügyről van szó.

Kemenes: Esetem! A kényes ügy esetem.

Demélyné: Számíthatok a diszkréciójára, ügyvéd úr?

Kemenes: Föltétlenül.

Demélyné: Nem szeretném... legalább is egyelőre nem, hogy azt, amit most önnek el fogok mondani, bárki is megtudja.

Kemenes: Az ügyvédi titoktartás kötelez.

Demélyné: Az engem nem nyugtat meg... Én a gentleman becsület-szavát akarom.

Kemenes: Megtisztelő, nagyságos asszonyom... Szavamat adom arra, hogy titka a titkom marad. (Kézfogás, kézcsók.)

Demélyné (kacéran): Ez is hozzátartozik?

Kemenes: Csak használhat az ügynek.

Demélyné: Tehát... (Gondolkodik.)

Kemenes: Tehát?

Demélyné: Én el akarok válni a férjemtől!

Kemenes (örömmel): Nagyon helyes.

Demélyné: Tessék?!

Kemenes: Akarom mondani: azt lehet. Milyen címen óhajt válni, nagyságos asszonyom?

Demélyné: Házasságtörés.

Kemenes: Házasságtörés?! Minden megvetésem a férjéé.

Demélyné: Miért?

Kemenes: Még kérdezi? Egy ilyen asszonyt, mint maga, megcsalni!

Demélyné: Ki mondta azt, hogy megcsalt?

Kemenes: Most mondta, asszonyom, hogy házasságtörés címen akar válni.

Demélyné: Férj engem sohasem csalt

- meg... Ő egy korrekt, kifogástalan úriember.
- Kemenes:** Hanem?
- Demélyné:** Én csaltam meg őt.
- Kemenes:** Nagyon helyes.
- Demélyné:** Tessék?!
- Kemenes:** Akarom mondani: ugyan... ugyan...
- Demélyné:** Gondolja, ügyvéd úr, hogy simán fog menni a válás?
- Kemenes:** Őszintén szólva, nem gondolom. Házasságtörés címén csak a megcsalt házastárs indíthat válópert.
- Demélyné:** Ez igazságtalanság... Talán meg lehetne próbálni.
- Kemenes:** Nem lehet, asszonyom. A válópert csak a férj indíthatja meg.
- Demélyné:** Az baj.
- Kemenes:** Miért?
- Demélyné (szomorúan):** Mert ő nem is tudja, hogy megcsaltam.
- Kemenes:** S magát ez elszomorítja?
- Demélyné:** Nagyon... Én mindig azt hittem, hogy az én férjem más, mint a többi férj. Csalódtam. Ő is olyan, mint a többi... Megcsaltam és nem vett észre semmit.
- Kemenes:** És ezért akar elválni tőle?
- Demélyné:** Ezért... Rettenetes így csalódnai egy emberben... Én azt vártam tőle, hogy a legelső csalás után, mikor hazamegyek, ő már az ajtóban vár reám és összetör... vagy kidob, vagy agyonlő és öngyilkosságot követ el... Ez imponált volna nekem... ez szép és férfias lett volna... Ezért tudtam volna őt szeretni... És ehelyett, mit gondol, mi történt? Őlbekapott, összecsókkolt, becézgetett és ostoba volt, mint egy francia bohózati férj.
- Kemenes (gúnyosan):** Kiábrándító.
- Demélyné:** Úgy-e? Nem! Nem élhetek vele! El kell válnom tőle!
- Kemenes:** Talán esetleg mégis megpróbálok valahogy megoldani a dolgot... Természetesen tisztában kell lennem az egész lényállással... Lenne szíves tehát megmondani, hogy a kedves férjét mikor és kivel volt szíves megcsalni?
- Demélyné:** Erre föltétlenül válaszolnom kell?
- Kemenes:** A tényállás érdekében.
- Demélyné:** A mult hó huszonötödikén.
- Kemenes (jegyz):** Június huszonötödikén. Kivel?
- Demélyné:** Arról fogalmam sincs.
- Kemenes:** Fogalma sincs róla?
- Demélyné:** Úgy-e ez egy pech!?
- Kemenes:** Szokták pechnek is nevezni. Talán gondolkodna, nagyságos asszonyom. Esetleg eszébe jut a tettes neve.
- Demélyné:** Nem hiszem... mert a nevét soha nem is tudtam.
- Kemenes:** Ez már tényleg pech.
- Demélyné (gondolkodik):** A dolog úgy történt, hogy a mult hónapban Tátrafüreden nyaraltam.
- Kemenes (megdöbbenve):** Tátrafüreden?
- Demélyné:** Tátrafüreden.
- Kemenes:** Ó vagy Új?
- Demélyné:** Ó.
- Kemenes:** Oh!
- Demélyné:** Penzióban laktam. Négy hétig egyedül, többször úgy volt, hogy a férjem meglátogat, de valami mindig közbejött... Utolsó este, hazajövet, a portán bejelentettem, hogy másnap hajnalban utazom... Miután ezt elintéztem, elindultam a szobám felé, gyalog a második emeletre.
- Kemenes (ir):** Gyalog a második emeletre...
- Demélyné:** Főlemeletnél lehettem, mikor észrevettem, hogy egy férfi követ... Két-három lépcsőnyire volt mögöttem. Meggyorsítottam a lépéseimet, de a férfi utánam sietett... Erre lelassítottam, hogy elmenjen mellettem, de ő tovább is tartotta a távolságot.
- Kemenes:** Nagyon érdekes... És azután?
- Demélyné:** Már csak egy-két lépcsőnyire voltam a második emelettől, mikor hirtelen rövidzárlat keletkezett és az egész penzióban kialudtak a villanyok... Ebben a pillanatban a férfi ott termett mellettem... erőszakkal átölelt és összecsókkolt.

Bármilyen nátha ellen

legbiztosabb szer a
FORMAN VATTA
 Hatása meglepő!
 Minden gyógyszerárban és
 drogériában kapható. Ára 80 fillér

Kemenes: Nem kiáltott segítségért, asszonyom?

Demélyné: Úgy-e kellett volna?! Ha az ember bajban van, az ilyesmi eszébe sem jut... Úgy látszik, ez felbátorította azt a gazembert... Vad erővel megragadott és magával vitt a szobájába.

Kemenes: Maga még mindig nem kiáltott segítségért?

Demélyné: Már ekkor én is gondoltam, hogy kellene... De olyan sötétben úgy sem hallották volna meg.

Kemenes: Hát nem tiltakozott, nem védekezett?

Demélyné: Úgy-e, kellett volna? Istenem, milyen pechem van nekem.

Kemenes: Szóval, bevitte a szobájába. És...?

Demélyné (hosszú szünet): És...!

Kemenes: Találkozott azóta vele?

Demélyné: Nem.

Kemenes: Megismerné?

Demélyné: Világosban nem, sötétben biztosan.

Kemenes: Haragszik rá?

Demélyné: Eléggé.

Kemenes: És ha ő azért volt erőszakos, mert szerette magát?

Demélyné: Akkor látott először.

Kemenes: Azt maga nem tudhatja.

Demélyné: Ez, látja, nem jutott eszembe.

Kemenes: Mit csinálna, ha összetalálna vele?

Demélyné: Megfojtanám.

Kemenes: Nana!

Demélyné: Hát egy pofont, azt bizto-

san kapna... Mégis csak szemtelenség, hogy be sem mutatkozott...

Kemenes: Ez tényleg szemtelenség... De talán a sötétség miatt volt... és utólag jóvá lehet tenni. *(Mehajtja magát.)* Doktor Kemenes Tivadar.

Demélyné: Ügyvéd úr!

Kemenes: Én voltam az.

Demélyné: Hazudik.

Kemenes: Esküszöm.

Demélyné: Bizonyítékot kérek.

Kemenes: Azonnal sötétet csinálók és bebizonyítom.

Demélyné: Nem! Elég volt egyszer.

Kemenes: Különböző írásbeli bizonyítékkal is szolgálhatok. Tessék, itt a határidő-naplóm, június 24. 25. 26. 27-én Tátrafüreden voltam. *(Zsebtárcájából írást vesz elő.)* Itt a penziósámla. Tessék. Négy nap a Klára-penzióban.

Demélyné: Csirkefogó.

Kemenes: Drága, édes asszonyom, ha tudná, mennyit gondoltam azóta magára... Másnap, hogy vártam, kerestem. Drága, szeretem... *(Át akarja ölelni.)*

Demélyné (elháritja és hangosan fölnevet).

Kemenes (meglepve): Mit nevet?

Demélyné: Magán nevetek, ügyvéd úr.

Kemenes: Rajtam?

Demélyné (gúnyosan): Persze. Maga most azt hiszi, kedves ügyvéd úr, hogy a véletlen fantasztikus játéka összehozta az egyik kis futó kalandjával és a kalandot most szépen tovább lehet folytatni?

- Kemenes:** Én nem tekintettem futó kalandnak.
- Demélyné:** Hát tévedett, kedves ügyvéd úr, nagyon tévedett... Mert én elhiszem azt, hogy ennek az esetnek a férőhőse ön volt, de a női hős, az nem én voltam.
- Kemenes:** Nem maga volt?
- Demélyné:** Nem. Egy barátnőm volt.
- Kemenes:** Ez lehetetlen.
- Demélyné:** Igenis, ő volt... De ő szégyelt ügyvédhez menni és megkért engem, hogy intézzem el neki úgy, mintha ez az én ügyem lenne.
- Kemenes:** Most én kérek bizonyítékot.
- Demélyné:** Milyen bizonyítékot akar?
- Kemenes:** Hogy hívják a barátnőjét?
- Demélyné (zavartan):** Hogy hívják? Elli.
- Kemenes:** Milyen Elli?
- Demélyné:** Azt nem mondhatom meg.
- Kemenes:** Mert maga volt az.
- Demélyné:** Nem én voltam.
- Kemenes:** Esküszöm, hogy maga volt... Drága, édes asszonyom, csak maga lehetett az. *(Átöleli és hosszan megcsókolja.)* Úgy-e, hogy maga volt?
- Demélyné:** Honnan tudja?
- Kemenes:** Nem kiállott segítségért.
- Demélyné:** Hogy erről én mindig megfeledkezem!
- Kemenes:** Miért akarta letagadni, hogy maga volt az?
- Demélyné:** Meg akartam szabadulni magától.
- Kemenes (nevet):** Ilyen átlátszó hazugsággal? Egy barátnője volt... Csak nem gondolta, hogy ezt el tudja velem hitetni?
- Demélyné:** Miért ne? Arról, aki elhitte azt, hogy háromezeröt száz pesti ügyvéd közül, véletlenül pont hozzá jön fel a kis tátrafüredi kaland: föltételezhettem, hogy ezt is elhiszi.
- Kemenes:** Micsoda? Maga nem véletlenül jött fel hozzám? Maga tudta, hogy én ki vagyok?
- Demélyné:** Mit szól hozzá?
- Kemenes:** Azt mondta, hogy hajnalban már utazott is, akkor hogy volt ideje megérdeklődni a történetek után, hogy ki vagyok?
- Demélyné:** Maga egész nyugodt lehet, én még a történetek előtt megérdeklődtem, hogy maga kicsoda.
- Kemenes:** Fantasztikus.
- Demélyné:** Ezen csodálkozik? Arra csak férfi képes, hogy magáévá tegyen egy nőt, akiről nem tudja, hogy kicsoda. — Egy úrinő előbb érdeklődik.
- Kemenes:** De hogy jutott magának egyáltalában eszébe megérdeklődni, hogy én ki vagyok?
- Demélyné:** Előrelátó voltam... Két nappal a történetek előtt észrevettem a strandon, hogy tetszem magának... Maga is tetszett nekem... én már akkor tudtam, hogy a dolgnak csak jó vége lehet.
- Kemenes (csók):** Drága... maga a a legaranyosabb nő a világon. Milyen boldog vagyok, hogy megtaláltam magát. El fogom választani a férjétől.
- Demélyné:** Nem kell fáradnia, nem vagyok férjnél.
- Kemenes:** Nem?
- Demélyné:** Két éve elváltam.
- Kemenes:** Mondja, tartogat még valami meglepetést?
- Demélyné:** Igen... Magához megyek feleségül.
- Kemenes:** Ezt majd megbeszéljük. De mindenesetre addig is, míg hozzám jön, a napokban felmegyünk egy hétre Tátrafüredre nászútra.
- Demélyné:** Jaj, mit fog ahhoz szólni a világ?
- Kemenes:** Törődöm is én a világgal. Az én világom csak maga.
- Demélyné:** Nem bánom... de a látogatás kedvéért nem fogunk egy penzióban lakni.
- Kemenes:** Rendben an, maga egy másik penzióba megy, de én a Klára penzióban fogok lakni.
- Demélyné:** Ne menjen maga se oda.
- Kemenes:** De én oda megyek.
- Demélyné:** Ragaszkodik hozzá?
- Kemenes:** Ragaszkodom.
- Demélyné:** Ennyire? Miért?
- Kemenes:** Mert ott naponta rövid zárlat van.

Szerkesztői üzenetek

Olvasóink napról-napra tömegesen fordulnak hozzánk kérdésekkel. Levélben csak abban az esetben adunk választ, ha a levélíró egy megcímzett és felbélyegzett válaszborítékot küld. A nekünk szóló levelet így lessék megcímezni: „Déliab” kiadóhivatalának, Budapest, VII, Dohány ucca 12. Felvilágosítást kérek.

Kéziratokat nem őrizünk meg

Probléma. „A józan ész azt kívánja, hogy ne hagyjam ott a meleg családi otthont a filmszínésznői pályáért, de én, aki tíz év óta szorgalmas látogatója vagyok a filmszínházaknak, már annyira beleélttem magamat abba a gondolatba, hogy én is filmszínész nő leszek, hogy még ha biztos is vagyok abban, hogy nyomorogni fogok, megpróbálom.” Levelének első részét leközöltük — közérdekből — mások épülésére, mert mi Önön segíteni már nem tudunk. Azon, aki nyitott szemmel rohan vesztébe, nem tudunk segíteni. — **Tiszta szerelem.** Verse valóban kedves, de nem üti meg a mértéket. Polytassa próbálkozásait, talán egyszer még „kinőheti magát.” — **Vidéki asszonyka.** Délutánra szöveteruhát, kisebb estélyre selyem- vagy zszorsetruhát viselnek. Ha autogramot akar, küldjön be a művésznőnek egy válaszborítékot, felbélyegezve, biztos, hogy azonnal elintézi. — **Kis kíváncsi.** A válás még nem történt meg, csak a különválás. Ha ebben az ügyben valamilyen nagy fordulat történik, lapunkban ügyis közölni fogjuk. Nincs rá kilátás. A darab szerzője Szép Ernő volt. — **Milly.** Az említett művész sohasem volt az Operaház tagja. Ez jogukban áll, csak szerződésben vállalt kötelezettségüknek kell pontosan eleget tenniük. A művésznő ma is özvegy, nem ment másodsor férjhez. — **Csibike.** Csibike, maga nagyon hamis leány lehet. Tizenhat éves leányoknak nem illik este nyolc óra után sétálni, fiatal emberek társaságában. Ezek a fiúk Önt sohasem fogják feleségül venni, ami — tekintve a maga korát — még amúgy is korai lenne. Nem vállaljuk a cinkosságot és azt ajánljuk, hogy inkább olvasson vagy kézimunkázzék, hogy gondolatait elterelje az „izgató” esti sétáktól. — **Koszorúk közt.** Verse olyan lehangoló, mint egy

gyászszertartás. Szerintünk még ott sem fogják leköszölni. — **Rella.** Charlie Chaplin elvált ember, két fia van második házasságából. Vagyonos, de hogy mennyi vagyona van, azt nem tudhatjuk, mert ilyesmit nem szoktak a filmszínészek nyilvánosság elé vinni. — **Két barát.** A barátjának volt igaza! A női főszerepet Bajor Gizi játszotta és a szindarabnak szép sikere volt. Állandóan foglalkozik írással, hiszen ebből él! Igaz, nem sikerült úgy, mint kellett volna, talán csak mert első próbálkozása volt. — **Ernöke.** Ernöke, figyelmeztetjük, hogy ha ilyen „rémesen” fog továbbra is a filmszínésznőért rajongani, ebből baj lesz! Először egy intő, majd — Isten ments — még meg is bukik a hetedik gimnáziumban. Foglalkozzék többet a tanulmányaival és a zsebpénzét hasznos olvasnivalókra, nem pedig virágküldeményekre fordítsa. — **Kis aranyos.** „Hogy az a cuki B. R. miért szerepel olyan keveset, amikor én és barátaim annyira rajongunk érte, hogy minden szerepében megnézzük!... Hát bizony, szomorú dolog, hogy a művésznőt nem foglalkoztatják eléggé, de hát ez ellen mi semmit sem tehetünk! Panaszukkal forduljanak a színház igazgatójához, talán ő orvosolni fogja a bajt. — **Bimbi.** A gyermek rakoncátlanságának mindig a szülők az okai. Előbb kellett volna nevelni, akkor ma már tudnának neki parancsolni. Megpróbálkozhatnak a szigorúsággal, de ha nem boldogulnak vele, azt csakis önmaguknak köszönhetik. A szülők erre — sajnos — mindig későn jönnek rá. Színésznői allűrjei nem lehetnek egy tizenéves leánynak. Ezt okvetlenül ki kell „nevelni” belőle — amennyiben még lehetséges. **Verseny.** Mindenféle kézírralattal hosszú időre el vagyunk látva s ezért a beküldött verset közlésre nem fogadhatjuk el. — **Szenvedő lélek.** Levelét továbbítottuk az adott címre. Rövidesen válaszolni fog. A művésznőnek tolmácsoltuk az üzenetet, aki halás szíjjel köszöni az elismerést. Zilahy Irén címe még mindig ugyanaz. — **Csak titokban akartalak szeretni.** Nagyon helytelenül teszi, hogy a fiúval titokban találkozik. A fiú talán éppen ezért nem nyilatkozik. A jövőben ne találkozzék vele titokban, mert ha a fiú komoly szándékkal foglalkozik magával, úgy szerelmüket nem kell eltitkolni.

Írmerlek! Segítsek?...

A grafológus üzenetei

Váloszt csak olyan levelekre adunk, amelyhez mellékelve van a „grafológia-szelvény”. Minden íráshoz egy szelvény. Aki levélben akar választ kapni (soron kívül), az mellékeljen megcímezett, felbélyegzett borítékot és írásonként 2—2 pengőt. A levelekre a beérkezés sorrendjében válaszolunk. A borítékon jelezni kell a „grafológus” szót.

Követni fogom. Állandó harcban áll önmagával, mert sehogy sem tud beleilleszkedni a mások által teremtett életformák közé. Egyéniségének egészen más kívánságai vannak, de mégsem akar különé lenni és elszakadni attól, ami mindenki más számára természetes és kívánatos. Alig tud kontaktust teremteni az emberekkel, szinte esodának érzi, ha egy valakiben valami megértéscélét és jóságot talál. Lelkiismerete éber, önmagához nagyon szigorú. Sokszor kiesínyes és zsörtölődő, de a szíve mélyén nemes érzések és sok jóság, gyengédség bujkál.

Szeret-e még. Sok természetes intelligencia van benne, de kissé csiszolatlan és így sokszor elferdített képeket mutat. Hiányzik a rendszeresség belőle. A hétköznapi kötelességek, a nagy elfoglaltság nem engedi, hogy a szükséges távlatból lássa a dolgokat és ezért elhamarkodott kívánságokkal nyugtalanítja magát. Jókedélyű alapjában véve, de sokszor ok nélkül nagyon kétségbeesik. Szereti az izgalmakat, meg lehetően kíváncsi. Nagyon közvetlen modora van.

Flagellum. Zárkózott alaptermészetű. Nagyon szigorú önmagához, semmiféle könnyítést nem akar követelni a környezetétől, pedig sokszor már szinte összeroppan a reá nehezedő terhek súlya alatt. Harmónikus, lelki egyensúlyát csak az önmagával való elégedetlenség bontja meg néha. Nehezen melegszik fel és tud őszinte lenni az emberekhez. Kár, hogy ennyire megnehezíti az életét, amikor minden ok meg volna rá, hogy önmagával megelégedett legyen.

Kitty. II. Szeretreméltó, közvetlen természet, aki ügyesen minden összeütközést el tud kerülni és lehetőleg elsimítja mások között is az ellentéteket. Egészséges élet-ösztönei vannak, nem akar sokkal többet, mint jól és kellemesen élni. Könnyen befolyásolható. Kissé felületes. Igen kellemes, szeretreméltó modora van.

Mária XX. Komoly, fejlett felelősség-érzése van. Nagyon zárkózott. Sokat foglalkozik önmagával és úgy akarja kialakítani

egyéniségét, hogy senkire se szoruljon, szellemileg és anyagilag önálló és független lehessen. Belső életének viharai dacára nyugodt és egységes. Igen értékes, fejlődés-képes egyéniség.

Buba 19. Komárom. Belső nyugtalan-sága, kifejezhetetlen, de intenzív vágyódása sok komplikációt okoz életében. Maga is különösnek találja azt, hogy ennyire különböznek kívánságai a többiekétől és azért nem is beszél róluk senkinek. Komor, szinte tragikus léleknek érzi magát. Jólétkü, együtt tud érezni a legellentétebb emberekkel. Nagyon kevesen ismerik.

Csizló. Rendkívül könnyed, szellemes modora van. Humor iránti érzéke sohasem szunnyad, mindenben meglátja a komikusot és válságos pillanatokban is mosolyra áll a szája. Önálló gondolkozású, eszes, nagyon logikusan építi fel következtetéseit, de nincsenek bevallott szellemi ambíciói és így nem is dolgozik ilyen irányú sikerek elérésére. Alkalmazkodó és mindenbe bele tud törődni, noha szereti ennek ellenkezőjét hinni magáról.

Ancl. Ügyes, fáradtság nélkül végzi kötelességeit, de nem nagy ambícióval és főleg megkezdés hanyag beállítással. Önmagával szemben nem követelő, s ha nem áll mögötte valaki, aki kergeti, rögtön elhagyja magát. Jól tud bánni az emberekkel, apróságokkal rendkívül kellemes teszi magát, s ennek köszönheti, hogy fentebb említett hibáiból nem fakad több kellemetlensége.

Barna haj, fekete szem 4711. Kissé mesterkelt. Nyugalmat erőltet magára s szeret úgy viselkedni, mintha már minden veszélyen, izgalmon és lehetőségen túl volna. Pedig maga tudja legjobban, hogy ez mennyire nincs így. Zárkózott, alapjában véve romantikus. Nagyon szereti az otthonát és a családját. Ritkán jókedvű, bizalmatlan alaptermészetű egyéniség.

Mária. Még fejlődőben lévő egyéniség. Külső biztonságot erőltet magára, de lelke mélyén még kereső, nyugtalan és önmagában bizonytalan gyerek. Komoly, kötelességeit soha el nem hanyagolja, de tapasztalatatlansága sokszor keserű órákat szerez, amikor minden jó igyekezete ellenére sem sikerül a leghelyesebb megoldást megtalálnia. Egészséges ösztönei vannak.

Mifs Tepfus. Nem tudja, hogy mit kell igazán komolyan venni és mit szabad a könnyebb végénél megfogni. A részletkérdések teljesen igénybe veszik. Türelmes, fleigmatikus, nyugodt kedélyű. Rendszerető

és meglehetősen hiú. Itélete nem elég önálló, úgyhogy a rossz társaság igen árthat neki.

Easi kadét. Fegyelmezetlen, alig várja, hogy minden külső kényszertől megszabaduljon és egészen ötleteinek adhassa át magát. Nincsenek határozott céljai. Sokszor konfuzus a gondolkozása s ezért van az, hogy nehezen értik meg. Modora erőszakos, de csendes, úgyhogy önzése sem szembetűnő.

Ismerlek, borbély. Következetes, nagyon állhatatos és befolyásolható. Olyan célok tűzött ki magának, amelyeket kitarással és szorgalommal el lehet érni. Nem vár másoktól segítséget. Takarékos, ésszerűen osztja be a pénzét. Nincsenek szenvedélyei. Az élet örömei iránt kevés érzi.

Hiába szeretem. Nobilis gondolkozású. Nagyon élénk fantáziája van és nem engedi, hogy a hétköznapi élet elvegye tőle színes, gazdag álmoképeit. Melegszívű. Külsőségekkel nem sokat törődik, anyagi veszteségek nem érintik közelről s társan más értékeket keres az életben. A társadalmi formalitások terhesek számára, szenvedélyesen szereti a szabadságot.

Rajongó kislány. Sajnálom, hogy kívánságát nem teljesíthetem, de mindenkinek várni kell, amíg sorra kerül. Iparkodjék kicsit rendesebb lenni és alaposabb tudásra szert tenni, mert így nehezebb lesz később pótolni mostani mulasztásait. Fejlődésképes. Temperamentumos. Hirtelen és megfontolatlan.

Szabadság. Komoly, megdondolt egyéniség. Voltak kellemetlen tapasztalatai, de nem annyira ezekből, mint mások életének megfigyeléséből arra az eredményre jutott, hogy nem szabad sokat várnia az élettől. Nem energikus, élete alakításába nem avatkozik bele, erősen hangulatember.

Halvány őszl rózsza, mondd azt, hogy imádom őt. Sokat fárad, türelmes és könnyen meg van elégedve. Takarékos. Szerény, iparkodik jól megállni a helyét az életben.

D. J. Még fejlődőben levő egyéniség, aki még nem is egészen érett meg arra, hogy egyéniségnek nevezék. Jószívű, szolgálatkés, mindig a gyengékkel rokonszenvez és szinte fél az erős, tudatos emberektől, mert érzi, hogy nem tud ellenállni akaratuknak. Finom ösztönei bámulatos megérezésekre teszik képessé. Külsőségekkel nem törődik. Rokonszenves.

Nagy lány, avagy még gyermek? Rendkívül érzékeny. Nincsen még kialakult véleménye a dolgokról. Könnyen befolyásolható. Kis sikereket nagy buzgalommal ambícióval, de komoly feladatokra nem mer vállalkozni. Modora kellemes, megnyerő. Következetlen. Cselekedeteiből hiányzik a céltudatosság.

Julia 34. Alaptermészeténél fogva kissé nehezes s sok minden, amit szeretne, emiatt lehetetlen a számára. Erőszakos önmagával szemben és nem számol természetével. Hirtelen határoz, minél valószínűbb valami, annál jobban vonzza. Elégdetlenségének is ez az oka. Iparkodjék

reálisabban gondolkodni és öntudatlan hiúságának ne adjon anyyi hatalmat.

Attila 22. Meglehetősen erőszakos s ha valamit a fejébe vett, a legvilágosabb érvekkel sem lehet meggyőződését megváltoztatni. Úgyes, jól feltalálja magát. Modora — különösen idegekkel szemben — megnyerő és kellemes. Szereti a titokzatosságot és mindig csodálatos, váratlan fordulatokra vár.

Aladár V. Nagyon intelligens. Sokat dolgozik s nagy elfoglaltsága nem engedi, hogy mindennel foglalkozzon, ami érdekelné. Ennek ellenére nagy fogékonyságot tanusít minden aktuális problémával szemben, tekintet nélkül arra, hogy ennek gyakorlati vagy elvont jelentősége van. Jó szívű és ez minden cselekedetén meglátszik. Társadalmi helyzetével meg van elégedve.

Lonci 1., Lonci 2. Szereti utánozni azokat, akik valami oknál fogva imponálnak neki, de nagyon rossz néven veszi, ha nem tartják erős egyéniségnek. Önmagával szemben igen szigorú tud lenni, de csak rövid ideig, mert hirtelen elunja a megfeszített akarással járó fáradságot és megváltoztatja elhatározásait. Jól tenné, ha modorosságát iparkodna leszkolni.

Barna úr 31. Szorgalmas, szerény igényű. Nagyon finomlelkű és érzékeny s ezért ritkán talál olyan emberekre, akikről azt mondhatná, hogy megértik. Kevés érzi a helyes beosztása iránt, feleslegesen sok erőt fordít lényegtelen dolgokra. Rokonszenves, jóindulatú, szeretetreméltó.

Kálmán és Kálmán. 7. Szerencsés összeállítású egyéniség. Mindig tudja, hogy mit kell tennie s önmagával sohasem kerül ellenkezésbe. Világos eszű, fejlett forma és egyensúlyérzékeny van s ez a biztosság érzését a lehető legmagasabbra felfokozza. Barátságos és jókedélyű. Verbéli optimista. Nincs benne semmi martirizerű szenvedést keresés, de mosolyogva és könnyedén minden áldozatra kész azokért az eszmékért, amelyek lelkesítik. Igazságszerető, nem fanatikus, de nem ismer megalkuvást sem. Rendkívül értékes, kiforrott, egységes egyéniség, akit ösztönzerű és tudatos belső indítások visznek előre, az emberiség szolgálatában.

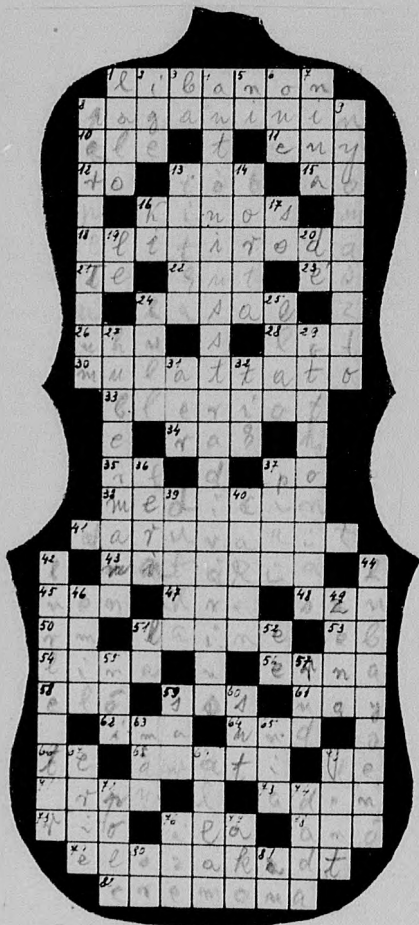
Ica 17. Még fejlődőben levő egyéniség. Kicsit akaratos, de nem nehezen kezelhető, ha érzi, hogy jóindulattal közelednek feléje. Van benne kitarás s ha komolyra válik a játék, sokkal jobban megállja a helyét, mint környezete feltételezi. Szeretném valamivel rendszeretőbbnek látni! Kedves, érdemes volna sokat foglalkozni vele, mert igen fejleszthető materia.

Huszonkét tavasz 1908. Kevés benne az önállóság s nagyon könnyen befolyásolható. Ez még nem volna nagy baj, ha legalább aziránt volna helyesebb érzi, hogy kinek engedi át a befolyásolást. Sokszor azoknak van legkevésbé hatása rá, akik leginkább szívükön viselik a sorsát és legjobban akarják vele. Takarékos, de vannak könnyelműségi hangulatai. Még sokat kell fejlődnie és csiszolnia magán.

Kis fejtörő – nagyoknak

„Hegedű” keresztrejtvény

Készítette: Singer Ibolyka hegedűművész

Vízszintes sorok: 1. Cédrusairól híres bibliai hegy. 8. A hegedűművészek fedelmének vezetőkéne és keresztnevének kezdőbetűje. 10. B-vel, a hegedűhúrhoz ez állat... szolgálat anyagot. 11. Kettős mássalhangzó, fonetikusán. 12. Megfed. 13. Nemzetiség. 15. A legszebb latin ige magán-

hangzó. 16. Csak olyan hangversenyrendezővel érdemes szóbaállni, aki evvel bír. 21. Személyes névmás. 22. Reményeink ne essenek ide. 23. Kötőszó. 24. Búvóhelyen teszi az óvatos. 26. A bölcsesség madara. 28. Felesége sóbálvánnyá vált. 30. Aki jókedvű társaságban mindenki nótáját eljátssza, ilyen ember. 33. Először repülte át a La Manche-csatornát. 34. Ilyen part is van. 35. Kereskedelmi rövidítés. 37. Olasz folyó. 38. Amit a német hegedűs is bevesz, ha beteg. 41. A békebeli kabinetiroda főnökét, ... minden ember ismerte, fonetikusán. 43. Volt szerb királynő neve. 45. Fordítva, új németül. 47. Kreutzer szonáta eleje. 48. Öreg hegedűfáját rágja. 50. Olasz főváros mássalhangzó. 51. A 19-ik században élt kiváló francia művészettörténész és író. 53. Vonítással felel a rossz hegedűjátékra. 54. Német női név. 56. Híres magyar hegedűművész keresztneve. 58. ... adás. 59. Egyforma mássalhangzók. 61. Módhatározó. 62. Égbe száll. 64. Német kötőszó. 66. = 21. vízszintes. 68. Híres hegedűkészítő. 70. Igeköltő. 71. Kora nyári gyümölcs betűi 1, 4, 2, 3 sorrendben. 73. Kikötőváros Arábiában. 75. Spanyol folyó. 76. Női név, becézve. 78. A férfi sorsa... 79. Ha a húr..... újra fel kell tenni és hangolni. 82. Híres hegedűkészítő város, Hubay meg is örökölte.

Függőleges sorok: 1. Hegedűkomponista. 2. Ragozzák. 3. Helyhatározó rag. 4. A leghíresebb hegedűket készítette. 5. Mutató szócska. 6. Egy, angolul. 7. Ritkább női név. 8. Annyi mint folytonos, híres hegedűdarab neve is. 9. Ilyen gondok is vannak. 13. A hegedűkészítésnek van feltveörzött... is. 14. A 10 éves csodagyermek legkedvesebb honoráriuma. 16. Kérdőnévmás. 17. Német módhatározó. 19. = 70. vízszintes. 20. A hegedű második húrja. 24. Nagy művész ölébe az elismerés... 25. Az 1. függőleges betűi 1, 3, 2, 4 sorrendben. 27. A legnevesebb tónusú hegedűművésze a jelennek. 29. Lakályos szinonimája. 31. Levegő klasszikus nyelven. 32. Óra egyik szava. 36. Becézett Teréz. 37. Jónévű komika becézett keresztneve. 39. Magyar lírai költő. 40. E szóval hívjuk Bécsben a fizetőpincért, fonetikusán. 42. Híres hegedűművésze a jelennek. 44. A magyar hegedűsök szerette tisztelt mestere. 46. Zola keresztneve. 49. A hegedű húrja... 51. Francia birtokos névmás. 52. Két azonos magánhangzó. 55. Már ilyen zenekarok is vannak. 57. A kocsi elején van. 59. Amerikai

keresztnév. 60. A használhatatlan holmit ide dobják. 63. Filmdíva keresztneve. 65. . . gara. 67. Az amerikai Öt-tő egyike. 69. Ékezetet téve első betűjére, minden ország ez is. 70. Inkább szeretek koncertnél itt ülni, mint a karzaton. 72. Éléstárban van. 74. Kis baba gondozója. 76. Ételnék van. 77. Régi ürmérték. 80. Nyári ital mássalhangzó. 81. Hoz-höz németül.

49. számban közölt keresztrejtvény helyes megfejtése. *Vízszintes sorok:* 1. Mikulás napján. 13. Irón. 14. Szalonna. 15. Kapa. 16. Op. 17. Ip (Pi). 18. Olaj. 21. Kacsa. 23. Goromba. 25. Só. 27. Maga. 28. Róka. 31. Hó. 33. Rádió. 35. Karó. 36. Bot. 37. Rab. 39. Ja. 40. Panama. 43. No. 46. Rideg. 47. Ár. 48. Sárika. 50. Ár. 51. Esd. 52. Zsír. 53. Kесе. 55. Iza. 56. Gór. 58. Dín. 60. Ásó. 62. Élelem. 64. Fű. 66. Ró. 67. Ital. 68. Kamat. — *Függőleges sorok:* 1. Miklós. 2. Ira. 3. Kopog. 4. Unalom. 5. Ás. 6. Szó. 7. Nap. 8. Al. 9. Pofa. 10. In. 11. Ánis. 12. Napam. 19. Arab. 20. Jog. 21. Kard. 22. Cukor. 24. Maróni. 26. Óhajtás. 29. Oi (Io). 30. Ananász. 32. Óra. 34. Átadás. 36. Barak. 38. Borda. 41. Mered. 42. Ag. 44. Uszkár. 45. Biró. 49. Rigó. 51. Cín. 54. Emel. 57. Rét. 59. Ima. 61. Só. 63. La. 64. Fa. 65. Út.

Az olvasóközönség köréből beküldött ötletes rejtvényeket köszönettel vesszük és névvel közöljük.

Mi a keresztneve?

Sok világhíresség van, akiről állandóan mindenki beszél és sohasem használják az illetők keresztnevét. Ki tudja megmondani a következő tíz világhíresség keresztnevét?

1. Beethoven. 2. Caruso. 3. Hindenburg.
4. Einstein. 5. Pirandello. 6. Paganini.
7. Garibaldi. 8. Puskin. 9. Goethe. 10. Moissi.

Verses rejtvény

A francia népnek egyik névelője,
Ha p-t teszel hozzá, újság lesz belőle.
Ha ehhez a-t veszel, építének rája,
K-betűvel pedig léssen karimája.
Ha k-betű helyett végére i-t teszel,
Akkor rögtön abban a helyzetben leszel,
Hogy tudod, kicsoda az igazgatója
Társulatnak, mely mindig a vidéket rója.

SZÓ- ÉS BETŰREJTVÉNYEK

ber em

k $\frac{\text{víz} \quad i = a}{i}$

Ami érdek nélkül
tetszik RRRRR

$\frac{000}{220} \frac{0}{4}$ ráró k = g ja
kesely

debreceni i Lila palota

Virág Mont Blank ii hamis $\frac{m}{a}$

A 49. számban közölt rejtvények helyes megfejtése

Amiről mindenki beszél. 1. Kozma Andor. 2. Vajda Ernő, Vígszínház. 3. 1792-ben Orosz- és Törökország között. 4. 1878-ban. 5. 1925. József Ferenc főherceg. 6. 1873-ban. 7. 1907-ben. 8. Colt Sámuel, amerikai hadsereget. 9. Meghal Ghirlandaja. 10. Nemzeti Színház, Mikszáth Kálmán. 11. Zola Emil, író Faure francia elnökhöz intézte és a Dreyfuss-ügy revízióját követelte.

Betűrejtvények. 1. Éva keringő. 2. Egyveleg. 3. Sámson és Delila. 4. Operettrejtletek. 5. Szerenád. 6. Beethoven.

Ki tud válaszolni? sí, — sík, — csik, — csikó.

Előfizetési ár:

$\frac{1}{4}$ évre 3 pengő 50 fillér, $\frac{1}{2}$ évre 7 pengő.
Ausztriában példányonként 60 Groschen.
Budapest, VII, Dohány uca 12

Szerkeszti: TOLNAI SÁNDOR

Kiadótulajdonos: TOLNAINYOMDAI
MŰINTÉZET ÉS KIADÓVÁLLALAT RT
Kiadásért és szerkesztésért felel: PAIZS GÉZA

Nyomatott Tolnai Nyomdai Műntézet és Kiadó-
vállalat Rt. mélynyomó-körforgógépein,
Budapest, VII, Dohány uca 12 szám

Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonszámai:
József 423-39 és József 423-50

Csinos képeskönyv tarka-barka állatokkal, kedves versikékkel. 16 oldal.

Ára 1 pengő 40 fillér

Középalakú képeskönyv

24 × 18 cm. alakban.
Az összeg bélyegben is beküldhető.
Portó 30 fillér.

VIDÁM MÓKÁK KÉPESKÖNYVE

24 × 18 cm. alakban.
Ára 1 pengő 40 fill.

A vadállatok tömegét ismeri meg a gyermek e könyvben. 16 oldal.

Ára 1 pengő 40 fillér

Gyermek-cirkusz

Pompás mulattató képek az idomított állatvilágról. 12 oldal, 24 × 18 cm. nagyságban.

Ára 2 pengő 20 fill.

Portó 30 fillér

Utánvétellel 75 fillérrel drágább.

Lánc, lánc, Eszterlánc, hogy mulatnak a gyerekek egész napon át. 12 oldal, 23 × 20 cm. nagys.

Ára 2 pengő 20 fill.

Portó 30 fill.

Nagy állatkert

Szórakoztató, hasznos képeskönyv, sok-sok állatképpel. 12 oldal, 39 × 19 cm. nagyságban.

Ára 2 pengő 90 fill.

Portó 40 fillér

Utánvétellel 75 fillérrel drágább

Nem kell festék, mégis festek!

Papír ragasztási játék, mely a gyermek kezügyességét mozdítja elő. Rendkívül szórakoztató. Egy füzet tartalma 8 színes és 8 fekete előnyomott képből áll. A színes képek enyvezettek, úgyhogy a gyermek könnyen ragasztja a kivágott alakokat. Két füzet kapható.

Egy füzet ára 1 pengő 50 fillér bérmentve

Az itt felsorolt művek megrendelhetők Délibáb kiadóhivatalában Budapest, VII, Dohány uca 12 szám és minden könyvkereskedésben.

Emlékkönyvek

- Papírkötés, oktávalak, nehéz famentes papír P 1.20
 Vászongkötés, oktávalak, nehéz famentes papír P 1.60
 Papírkötés, quartalak, nehéz famentes papír P 1.40
 Vászongkötés, quartalak, nehéz famentes papír P 1.80
 Arany pergamoidkötés, nehéz famentes papír P 2.20

Portó egy-egy könyvnél 40 fillér.

Utánvétellel 75 fillérrel drágább.

Ha több példányt rendel, akkor sem több az utánvételi díj

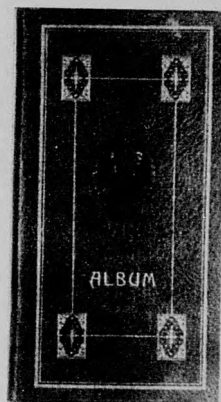
Levelezőlap-albumok

Egy oldalon egy levelezőlap

- 50 levelezőlap részére, papírkötés . . . . . P 2.—
 80 levelezőlap részére, papírkötés . . . . . P 2.40
 100 levelezőlap részére, papírkötés . . . . . P 2.80
 100 levelezőlap részére, vászongkötés . . . . . P 3.20

Egy oldalon két levelezőlap

- 200 levelezőlap részére, papírkötés . . . . . P 4.50
 300 levelezőlap részére, papírkötés . . . . . P 5.20
 300 levelezőlap részére, vászongkötés . . . . . P 6.—
 400 levelezőlap részére, vászongkötés . . . . . P 7.—

Egy oldalon három levelezőlap

- 96 levelezőlap részére, papírkötés . . . . . P 3.20
 180 levelezőlap részére, papírkötés . . . . . P 4.20
 360 levelezőlap részére, papírkötés . . . . . P 5.30
 360 levelezőlap részére, vászongkötés . . . . . P 6.50
 540 levelezőlap részére, vászongkötés . . . . . P 8.—

Portó egy-egy könyvnél 50 fillér. Utánvétellel 75 fillérrel drágább.

Az itt felsorolt albumok megrendelhetők Délibáb kiadóhivatalában, Budapest, VII, Dohány uca 12 szám és minden könyvkereskedésben.

**Egy kötet ára
2 pengő 70 f.**

Portó 50 fillér

UTÁNVÉTEL 75 FILLÉRRREL DRÁGÁBB!

Az alanti művek terjedelme egyenként 160 oldal, 24 cm. magas, 17 1/2 cm. széles

Nagy albumalakú mesekönyvek

5–12 éves gyermekek részére

Minden kötet kemény, izléses kötésben, képekkel.

P. Ábrahám Ernő és Farkas Emőd : Volt egyszer ...	Seress Imre : Sanyi a fronton I.
Ezeregyéjszaka regéi	Seress Imre : Sanyi a fronton II. újabb kalandjai
Gyarmathy Zsigáné : Tündérmesék fia, lánya	Tábori Kornél : A rejtelmes ifjú
Magyar Gyula : Emese királyné kínesei	Zsoldos László : Három pajtás légi útja
Münchenhausen báró kalandjai	Barna Jónás : Rákóczi árvái
Pásztori János : Mese egy lusta lányról	Csángó Teofil dr. : Utazás a Marsba
Pósa Lajos : Mariska mesél	Ego : Balogh-lányok érettségije
Széki Andor : Törpék országában	Farkas Emőd : Diákhősök 48-ban
Ifj. Lónyay Sándorné : Egy árvaleány története	Barátosi Balogh Benedek : Három székelly diák kalandjai Ázsiában
Pájekken J. Frigyes : Jim, a hurokvető kalandjai	Kürthy : Kovács-lányok
Prém József : Árva leányok	Dr. Hetényi Imre : Egy magyar diák kalandjai Ázsiában
	Krudy Gyula : Annuska könyve

Az itt felsorolt művek megrendelhetők Délibáb kiadóhivatalában, Budapest, VII, Dohány uca 12 szám és minden könyvkereskedésben.